

Hiro (2003), Pierre Gonnord

www.asianfilmfestival.barcelona

CRÈDITS | CRÉDITOS | CREDITS

DIRECCIÓ | DIRECCIÓN | DIRECTION

Menene Gras Balaguer

PROGRAMACIÓ I PRODUCCIÓ | PROGRAMACIÓN I PRODUCCIÓN | PROGRAMING AND PRODUCTION

Menene Gras Balaguer | Rodrigo Escamilla Sandoval

COORDINACIÓ GENERAL | COORDINACIÓN GENERAL | GENERAL COORDINATION

Rodrigo Escamilla Sandoval

COORDINACIÓ TÈCNICA | COORDINACIÓN TÉCNICA | TECHNICAL COORDINATION

Sandra Mur Puyuelo

ASSISTENT DE COORDINACIÓ | ASISTENTE DE COORDINACIÓN | COORDINATOR ASSISTANT

Cristina Grau Gómez | Jorge Ramón Gómez Cordero | Juan Manuel Rodríguez Pérez | Cristina De la Rosa Díaz | Eva Silvestre Riera | Sara Sevilla Segura | Pamela Taveras Pérez

DIRECCIÓ CINEMES GIRONA | DIRECCIÓN CINEMES GIRONA | CINEMES GIRONA DIRECTION

Toni Espinosa

ASSISTÈNCIA TÈCNICA | ASISTENCIA TÉCNICA | TECHNICAL ASSISTANCE

Giulliana Burneo

TRADUCCIÓ I SUBTÍTOLS | TRADUCCIÓN Y SUBTÍTULOS | TRANSLATION AND SUBTITLES

36 Caracteres

Esteban Andueza | Sandra Mur Puyuelo | Teresa Vidaurre | Mercè Blasco | Esther Arias Valor | James Burke | Victoria Morales | Gesara Sert

DISSENY I MAQUETACIÓ DEL CATÀLEG | DISEÑO Y MAQUETACIÓN DEL CATÁLOGO | CATALOGUE DESIGN AND LAYOUT

Pamela Taveras Pérez

COMUNICACIÓ | COMUNICACIÓN | COMMUNICATION

Departament de Comunicació de Casa Àsia | Departamento de Comunicación de Casa Asia | Casa Asia Communication Department

PÀGINA WEB DEL FESTIVAL | PÁGINA WEB DEL FESTIVAL | FESTIVAL WEBSITE

www.asianfilmfestival.barcelona SÖMI Graphic Studio (www.somistudio.com)

GESTIÓ DE RECURSOS | GESTIÓN DE RECURSOS | RESOURCE MANAGEMENT

Adelaida Rodríguez | Jordi González

RESPONSABLE DE PATROCINIS | RESPONSABLE DE PATROCINIOS | SPONSORSHIP MANAGER

Pedro Ralda

AGRAÏMENTS | AGRADECIMIENTOS | KNOWLEDGMENTS

A tot l'equip de Casa Àsia | A todo el equipo de Casa Asia | *To all Casa Asia's staff members*
Cinemes Girona | Toni Espinosa | Maria Angels Amorós | Giulliana Burneo | Fabio Maestri
CaixaForum | Valentí Farràs | Josep Miquel del Campo Andión
Filmoteca de Catalunya | Esteve Riambau | Octavi Martí Coll
Generalitat de Catalunya | Departament de Cultura | ICEC
Ajuntament de Barcelona | ICUB
Catalunya Film Festivals | Marta Lladó
Hong Kong Economic and Trade Office (Brussels)
Asian Film Academy & Asian Film Awards
Macao Tourism Brard in Spain | Anabela Couto
Consejería Cultural de la Embajada de la R.I. de Irán en España | Mohammad Hassan Fadaidard | Alireza
Esmaeili | Alireza Joleini
Farabi Foundation | Amir Esfandiari | Mahsa Fariba
Centro Cultural Coreano | Yi Chongyul | Eunyoung Cho
Japan Foundation | Shoji Yoshida | Alejandro Rodríguez Medina
ASEAN FILM | Briccio Santos
Fundació Institut Confuci de Barcelona | Shiru Chang
NETPAC | Network for the Promotion of Asian Cinema
Kazakhfilm Studios | Aizhana Kassymbekova
Cathay Pacific
We are Water Foundation
Hotel Actual
Thai Barcelona Royal Cuisine
Imagineindia Film Festival | Qazi Abdur Rahim
SÖMI | Víctor Xirau Montagut | Cristina Reventós Bosch | Mª Gràcia Falgueras i Bosch
Betevé
El Periódico
Ràdio 4 rne
Fundació TMB
CRAI, Biblioteca Filosofia Geografia i història | Universitat de Barcelona
Jurats | Jurados | *Juries*
A tots els membres del Jurat Jove | A todos los miembros del Jurado Joven | *All Youth Jury members*
Distribuïdores | Distribuidoras | *Distributors*
Asian Shadows | Aitysh Film | Antipode | Aquatinter films | Barton & Barton | Blueskin Films | Bravos
Pictures Limited | Bhutan Film Trust | Culture Distributor | Dreamz productions | Embankment Films |
Emperor Group | FARABI FOUNDATION | Golem | Good Move Media | Gorai Films | Hairun Media | Hairun
Pictures | Kazakhfilm | Lola Amaria Production | Luxbox Films | M-Line Distribution | Madhu
Entertainment & Media | Mosquito Films Distribution | Nologo Films | One Cool Film | PVR Pictures |
Random Films | Reel Suspects | TBA Studios | The film collaborative | Shoreline Entertainment | Way |
Distribution Executive

ÍNDIX | ÍNDICE | INDEX

P. 5 INTRODUCCIÓ | INTRODUCCIÓN | *INTRODUCTION*

ASIAN FILM FESTIVAL. BARCELONA 2018

David Navarro

Director General de Casa Asia

P. 7 ÀSIA GLOBAL | ASIA GLOBAL | *GLOBAL ASIA*

Menene Gras Balaguer

Directora de Cultura y Exposiciones

Casa Asia

P. 9 JURATS | JURADOS | JURIES

P. 11 OBERTURA I CLOENDA | APERTURA Y CLAUSURA | *OPENING AND CLOSING SECTION*

P. 15 SECCIÓ OFICIAL | SECCIÓN OFICIAL | *OFICIAL SECTION*

P. 33 SECCIÓ OFICIAL PANORAMA | SECCIÓN OFICIAL PANORAMA | *OFICIAL PANORAMA SECTION*

P. 48 SECCIÓ DISCOVERIES | SECCIÓN DISCOVERIES | *DISCOVERIES SECTION*

P. 59 SECCIÓ NETPAC | SECCIÓN NETPAC | *SECTION NETPAC*

P. 76 SECCIÓ ESPECIAL | SECCIÓN ESPECIAL | *SPECIAL SECTION*

P. 93 Koreeda Hirokazu: RETROSPECTIVA | RETROSPECTIVA | *RESTROPECTIVE*

P. 102 PROGRAMACIÓ | PROGRAMACIÓN | *SCHEDULE*

ASIAN FILM FESTIVAL BARCELONA 2018

Introducció | Introducción | Introduction

David Navarro García

Director General de Casa Asia | Director General de Casa Asia | *General Director of Casa Asia*

Aquesta tardor, i per sisè any consecutiu, torna al calendari d'activitats culturals de Casa Àsia una de les seves principals cites: l'Asian Film Festival Barcelona/AFFBCN. De nou, ens bolquem en oferir a la ciutat de Barcelona una de les mostres més completes de la cinematografia asiàtica contemporània que es fan a Europa.

Una de les missions de Casa Àsia és la d'apropar a la ciutadania el coneixement de la regió Àsia-Pacífic en els seus diferents vessants -cultural, social, polític, econòmic, geogràfic, lingüístic, artístic- i el cinema constitueix per a nosaltres un mitjà ideal per aconseguir que, no només els aficionats a la gran pantalla, sinó tots aquells que tinguin un interès per aquesta zona del món, puguin veure en les pel·lícules seleccionades una mostra contemporània de la diversa i extensa xarxa de països, llengües, creences i marcs polítics, socials i culturals de l'Àsia i el Pacífic.

La nostra programació cultural ordinària inclou, al llarg de l'any, tant cicles de cinema de països asiàtics com tot una sèrie de temes escollits pel seu especial contingut i interès. L'Asian Film Festival Barcelona "és, sens dubte, el punt àlgid de la nostra programació cultural, amb una proposta que permet al públic assistent fer una autèntica immersió asiàtica durant una desena de dies.

El continent asiàtic compta amb prestigiosos focus cinematogràfics. Qualsevol aficionat al cinema que resideixi en una ciutat europea té la possibilitat d'accedir a cintes procedents de la Xina, Corea, Índia, Iran, Japó, Singapur ... per citar només les indústries cinematogràfiques amb més difusió internacional. En molts casos, es tracta de pel·lícules guardonades en festivals europeus i americans de primer nivell i que, per tant, estan presents a les cartelleres de tot el món. El nostre AFFBCN compta aquest any, per primer cop, amb la projecció d'una selecció de set títols de la programació dels darrers "Asian Film Awards", que concedeix l'Asian Film Academy de Hong Kong.

L'objectiu de voler oferir una visió àmplia de la cinematografia asiàtica també ens fa dirigir la mirada a cinematografies menys conegudes i, en concret, a la majoria de produccions asiàtiques que tenen una menor presència en els circuits de distribució comercial. D'aquesta manera, el nostre festival permet que el públic pugui accedir a un gran nombre de pel·lícules que mai arriben a ser distribuïdes a Europa, tot i ser títols de gran impacte en els seus respectius països i d'una qualitat artística notable.

Aquest és precisament el nostre principal repte: Casa Àsia selecciona i incorpora al Festival el cinema actual de més qualitat de bona part dels països asiàtics, sense deixar d'exhibir les pel·lícules més conegudes i aclamades. Es tracta de produccions que resulten claus per conèixer les societats asiàtiques en profunditat, amb els seus conflictes, els seus anhels, i la seva manera d'entendre i fer front a la vida.

En darrer terme, el Festival pot ser, simplement, una bona ocasió per deixar de banda, per uns dies, el nostre marc cultural de referència i gaudir del setè art, d'espais geogràfics i culturalment distants: Àsia Oriental, Sud d'Àsia, Sud-est asiàtic, Àsia Central i Oceania.

Por sexto año consecutivo, este otoño vuelve al calendario de actividades culturales de Casa Asia una de sus principales citas: el '**Asian Film Festival. Barcelona**' (AFFBCN). De nuevo nos volcamos en ofrecer en Barcelona la que sin duda es una de las muestras más completas en Europa de la cinematografía asiática contemporánea.

Siendo una de las misiones de Casa Asia aproximar a la ciudadanía el conocimiento del entorno Asia – Pacífico en todas sus vertientes – cultural, social, política, económica, geográfica, lingüística, artística,...- el cine constituye para nosotros un medio ideal para lograr que, no sólo los aficionados a la gran pantalla, sino todos aquellos que tengan interés por esa zona del mundo, puedan ver en las películas seleccionadas una muestra contemporánea de la compleja y tupida red de países, lenguas, creencias y marcos políticos, sociales y culturales de Asia y el Pacífico.

Nuestra programación cultural ordinaria incluye, a lo largo del año, numerosos ciclos de cine centrados en países determinados o en una serie de temas elegidos por su especial interés, pero el 'Asian Film Festival. Barcelona' es el punto álgido de nuestra programación cultural, con una propuesta que permite al público una auténtica inmersión asiática durante una decena de días.

Asia cuenta con prestigiosos focos cinematográficos. Cualquier aficionado al cine que resida en una ciudad europea tiene posibilidad de acceder con facilidad a cintas procedentes de China, Corea, India, Irán, Japón, Singapur... por citar sólo las industrias cinematográficas con más difusión internacional. En muchos casos, se trata de películas galardonadas en festivales europeos y americanos de primer nivel y que, por tanto, están presentes en las carteleras de todo el mundo. Nuestro AFFBCN cuenta este año, por primera vez, con la proyección de una selección de siete títulos de la programación de los últimos Asian Film Awards, que concede la Asian Film Academy de Hong Kong.

En todo caso, garantizar una visión amplia de la cinematografía asiática nos hace dirigir la miradas también a cinematografías menos conocidas, a esa gran mayoría de las producciones asiáticas con mucha menor presencia en los circuitos de distribución comercial. Nuestro festival permite así al público acceder a gran número de películas que nunca llegan a ser distribuidas en Europa, aun siendo títulos de gran impacto en sus respectivos países y de una calidad artística notable.

Ése es precisamente nuestro gran reto: sin dejar de exhibir las películas más conocidas y aclamadas, Casa Asia selecciona e incorpora al Festival el cine actual de más calidad de prácticamente todos los países asiáticos. Producciones toda ellas de gran talla, que resultan claves para conocer las sociedades asiáticas en profundidad, para conocer sus conflictos, sus anhelos y sus modos de entender y afrontar la vida. En último extremo, el Festival puede ser, simplemente, una buena ocasión para dejar por unos días nuestro marco cultural de referencia y disfrutar del séptimo arte de lugares geográfica y culturalmente distantes: Asia Oriental, Sur de Asia, Sudeste Asiático, Asia Central y Oceanía.

For the sixth consecutive year, one of Casa Asia's main events returns to its cultural activity calendar: '**Asian Film Festival. Barcelona/ AFFBCN**'. Once again we pay special attention to offering in Barcelona one of the most complete displays of contemporary Asian cinematography in Europe.

One of Casa Asia's missions is to approach the knowledge of the Asia-Pacific environment in all its fields -cultural, social, political, economic, geographic, linguistic, artistic etc.- to citizens. Films constitute an ideal media for not only lovers of the big screen, but for all those people with interest in that area of the world in order to have the chance to see a contemporary display of the complex and dense network of countries, languages, beliefs and political, social and cultural frameworks of Asia and the Pacific in selected films.

Our ordinary cultural programme includes, throughout the year, many film series focused on certain countries or on a series of topics chosen for their special interest, but the "Asian Film Festival. Barcelona" is the flashpoint of our cultural programme with a proposal that allows the public to have a real Asian immersion for 10 days.

Asia has well-regarded cinematographic focuses. Any film lover who lives in an European city has access to films from China, Korea, India, Iran, Japan, Singapore... which are the cinematographic industries with most international circulation. In many cases, they consist of films awarded at European and American first level festivals and that, therefore, are present at cinema billboards all over the world. For the first time, our AFFBCN includes the screening of a selection of 7 titles of the last Asian Film Awards granted by the Asia Film Academy in Hong Kong.

In any case, guaranteeing a broad vision of Asian cinematography makes us turn to less known cinematographies, to those Asian productions with less presence in commercial distribution circuits. Our festival allows the public to access many films that are not distributed in Europe, despite the fact that they are titles of great impact in their respective countries and of prominent artistic quality.

This is precisely our great challenge: without stopping the screening of well-known and acclaimed films, Casa Asia selects and adds high quality current cinema from most Asian countries. They are all great productions that seem essential to get to know Asian societies in depth, to learn about their conflicts, their desires and their ways to understand and face life. Finally, the Festival can simply be a good occasion to leave our cultural reference framework aside for a few days and to enjoy the seventh art of faraway geographic and cultural places: East Asia, South Asia, Southeast Asia, Central Asia and Oceania.

ÀSIA GLOBAL | ASIA GLOBAL | GLOBAL ASIA

Menene Gras Balaguer

Directora de cultura i exposicions de Casa Àsia i directora de l'Asian Film Festival. Barcelona | Directora de cultura y exposiciones de Casa Àsia y directora del Asian Film Festival. Barcelona | *Director for Culture and Exhibitions and director of the Asian Film Festival. Barcelona*

Al voltant d'un centenar de llargmetratges procedents de geografies crítiques que desafien la globalització dels mercats mantenint la seva hegemonia cultural formen part de la programació de l'Asian Film Festival Barcelona, que celebra aquest any la seva sisena edició. Amb una àmplia selecció d'entre els més de cinc-cents títols que ens arriben aquest any de més de vint països – des d'Àsia Central al Sud–Est asiàtic i Oceania – el festival rebutja el relat únic incitant a l'exploració de la relació entre el lloc i la identitat. Afganistan, Austràlia, Bangladesh, Bhutan, Xina, Corea, Filipines, Hong Kong, Índia, Indonèsia, Iran, Japó, Kazakhstan, Kirguizistan, Macau, Mongòlia, Nova Zelanda, Pakistan, Singapur, Tailàndia, Tadjikistan i Vietnam componen aquest gran mosaic de cultures i tradicions, que el cinema exposa a partir de la simbiosi existent entre nació i narració, construint l'arquitectura dels respectius imaginaris que conformen les diferents entitats. El festival proposa una relació d'imatges que interpreten el que Edward Said va anomenar “identitats viatgeres”, tractant de mostrar a la manera d'inventari les fractures d'una modernitat que es debat entre el discurs postcolonial i el progrés. Partint de la base que “el meu orient pot ser el teu occident”, entre països que comparteixen fronteres, dins d'una mateixa àrea o regió del continent asiàtic, la programació que es presenta tendeix a apartar nocions prefixades sobre els moviments migratoris, la percepció de la identitat pròpia i aliena o les divisions que ens separen de la resta del món. La vida quotidiana, el conflicte domèstic o social i la vida privada o pública de les persones són revelades a través de la seva dramatització, fent entendre que aquesta estimula la resposta de l'espectador, el qual pot així convertir -se a la vegada en actor al veure's a si mateix representat en tota la seva opacitat i la seva fragilitat.

La programació de l' AFFBCN d'aquest any es distribueix en les següents seccions: Oficial, Oficial Panorama, Discoveries, Netpac i Especial, totes a concurs. La secció Retrospectiva es dedicarà al cineasta japonès Hirokazu Kore-eda, guanyador de la Palma d'Or de Cannes 2018 amb “Shoplifters”, llargmetratge que inaugurarà el festival. Entre les novetats d'aquesta edició, cal anomenar la presentació d'una selecció dels últims Asian Film Awards, que l'Asian Film Academy amb seu a Hong Kong, concedeix anualment al millor cinema asiàtic. Els set títols que s'han reunit es troben distribuïts entre les diferents seccions, de la mateixa manera que els quatre llargmetratges procedents de Macau, presència la qual en aquest festival és inèdita. Seguirem comptant amb les importants aportacions de cinematografies procedents de la Xina, Corea, Índia, Iran i el Japó. Sense oblidar la participació dels països que conformen Àsia Central, a la que es suma el cinema de països com l'Afganistan, el Pakistan, Bangladesh, Bhutan i Cambodja, d'una banda; ni la importància que té en aquest festival el cinema d'Austràlia i Nova Zelanda. En tots els casos, es tracta d'un cinema que un any més oferirà un retrat contemporani de la societat asiàtica, tant rural com urbana, per a tots els públics.

Casa Àsia continua un any més amb el seu compromís, per que Barcelona compti amb un festival que reculli la millor filmografia procedent del continent asiàtic, i faciliti l'accés del públic a les produccions d'aquesta regió, així com la trobada entre professionals del sector i de la indústria del cinema. L'aposta del AFFB pel cinema asiàtic és ferma, com s'ha demostrat en anys anteriors, i com es pretén que sigui en les futures edicions. Casa Àsia ha tractat de consolidar la presència del cinema asiàtic a la nostra ciutat, no només amb la celebració d'aquest festival, sinó amb la programació que duu a terme al llarg de l'any setmanalment als Cinemes Girona.

Cerca de un centenar de largometrajes procedentes de geografías críticas que desafían la globalización de los mercados manteniendo su hegemonía cultural forman parte de la programación del Asian Film Festival Barcelona, que celebra este año su sexta edición. Con una amplia selección de entre los más de quinientos títulos que nos llegan este año de más de veinte países –desde Asia Central al Sudeste asiático y Oceanía- el festival rechaza el relato único incitando a la exploración de la relación entre el lugar y la identidad. Afganistán, Australia, Bangladesh, Bután, China, Corea, Filipinas, Hong Kong, India, Indonesia, Irán, Japón, Kazajstán, Kirguistán, Macao, Mongolia, Nueva Zelanda, Pakistán, Singapur, Tailandia, Tayikistán y Vietnam componen este gran mosaico de culturas y tradiciones, que el cine expone a partir de la simbiosis existente entre nación y narración, construyendo la arquitectura de los respectivos imaginarios que conforman las diferentes identidades. El festival propone una relación de imágenes que interpretan lo que Edward Said llamó “identidades viajeras”, tratando de mostrar a modo de inventario las fracturas de una modernidad que se debate entre el discurso poscolonial y el progreso. Sobre la base de que “mi oriente puede ser tu occidente”, entre países que comparten fronteras, dentro de una misma área o región del continente asiático, la programación que se presenta tiende a desplazar nociones prefijadas acerca de los movimientos migratorios, la percepción de la identidad propia y ajena o las divisiones que nos aíslan y separan del resto del mundo La vida cotidiana, el conflicto doméstico o social y la vida privada o pública

de las personas se revelan a través de su dramatización, entendiendo que ésta estimula la respuesta del espectador, el cual puede así convertirse a su vez en actor representándose así mismo al verse representado en toda su opacidad y su fragilidad.

La programación del AFFBCN de este año se distribuye en las siguientes secciones: Oficial, Oficial Panorama, Discoveries, Netpac y Especial, todas a concurso. La sección Retrospectiva se dedicará al cineasta japonés Hirokazu Kore-eda, ganador de la Palma de Oro de Cannes 2018 con "Shoplifters", largometraje que inaugurará el festival. Entre las novedades de esta edición, cabe nombrar la presentación de una selección de los últimos Asian Film Awards, que la Asian Film Academy con sede en Hong Kong concede anualmente al mejor cine asiático. Los siete títulos que se han reunido se encuentran distribuidos entre las diferentes secciones al igual que los cuatro largometrajes procedentes de Macao, cuya presencia en este festival es inédita. Seguiremos contando con las importantes aportaciones de cinematografías procedentes de China, Corea, India, Irán y Japón. Sin olvidar la participación de los países que conforman Asia Central, a la que se suma el cine de países como Afganistán, Pakistán, Bangladesh, Bután y Camboya, por una parte; ni la importancia que tiene en este festival el cine de Australia y Nueva Zelanda. En todos los casos, se trata de un cine que un año más ofrecerá un retrato contemporáneo de la sociedad asiática, tanto rural como urbana, para todos los públicos.

Casa Asia continúa un año más con su compromiso, para que Barcelona cuente con un festival que recoja la mejor filmografía procedente del continente asiático, y facilite el acceso del público a las producciones de esta región, así como el encuentro entre profesionales del sector y de la industria del cine. La apuesta del AFFB por el cine asiático es firme, como se ha demostrado en años anteriores, y como se pretende que sea en las futuras ediciones. Casa Asia ha tratado de consolidar la presencia del cine asiático en Barcelona, no sólo con la celebración de este festival, sino con la programación que lleva a cabo a lo largo del año semanalmente en los Cinemes Girona.

Around a hundred feature films from critical geographies that challenge the globalization of the markets while maintaining its cultural hegemony are part of the Asian Film Festival Barcelona's program, which celebrates its sixth edition this year. With a wide selection of more than five hundred titles that came to us this year from more than twenty countries – from Central Asia to Southeast Asia and Oceania - the festival rejects the "unique story" encouraging the exploration of the relationship between place and identity. Afghanistan, Australia, Bangladesh, Butan, China, Korea, the Philippines, Hong Kong, India, Indonesia, Iran, Japan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Macao, Mongolia, New Zealand, Pakistan, Singapore, Thailand, Tajikistan and Vietnam are the components of this great mosaic of cultures and traditions from the existing symbiosis between nation and narration, while building the architecture of their respective imaginaries that make up the different identities. The festival proposal consists of a relation of images that perform what Edward Said called "travelling identities" as if trying to show a kind of inventory of the fractures regarding an injured modernity, which keeps its struggle between a postcolonial discourse and the progress. Based on the possibility that "my East can be your West", between countries that share borders within the same area or region of the Asian continent, the program tends to move pre-set notions about migrations, the perception of one's own identity and others or the divisions that isolate us and separate us from the rest of the world. Daily life, domestic or social conflict and the private and public life of people are revealed through their dramatization, understanding that it stimulates the viewer's response. He or she can thus become actors by representing themselves and seeing them performed by others in all their opacity and fragility.

This year, the AFFBCN's program is distributed in the following sections: **Official, Official Panorama, Discoveries, Netpac and Special**, all in competition. The **Retrospective section** will be dedicated to the Japanese filmmaker Hirokazu Kore-eda, the last winner of the Cannes Gold Palm 2018 with "Shoplifters", a feature film that will open the festival. Among the news of this edition, it is worth mentioning the presentation of a selection of the latest Asian Film Awards, which are annually granted by the Asian Film Academy based in Hong Kong to the best Asian cinema. The seven titles that have been gathered this time are distributed among the different sections as well as the four feature films from Macao, whose presence in this festival has no precedent. We will go on counting with the important contributions of films from China, Korea, India, Iran and Japan. Without forgetting the participation of the countries that shape Central Asia, to which is added the cinema of countries like Afghanistan, Pakistan, Bangladesh, Bhutan and Cambodia, on the one hand; nor the importance that the Australian and New Zealander cinema has in this festival. In all cases, it is about a cinema that one more year will offer a contemporary portrait of Asian society, both rural and urban, for all audiences.

Once again, Casa Asia continues with its commitment so that Barcelona can accomplish a festival that captures the best cinema from Asia, and which facilitates public access to productions in this region, as well as the meeting among professionals in the sector and from the film industry. AFFB's engagement to Asian cinema is firm, as has been shown in previous years, and how it is intended to be in the feature editions. Casa Asia has tried to consolidate the presence of Asian cinema in our city, not only with the celebration of this festival, but with the programming that it carries out throughout the year, weekly in the Cinemas Girona.

JURATS | JURADOS | JURIES

Secció Oficial | Sección Oficial | OfficialSection

Roger García

President of the Asian Film Academie and the Asian Film Awards and director of the Hong Kong International Film Festival

Briccio Santos

President Film Asean

Elizaveta Stishova

Filmmaker

Carlos Reviriego

Programmer Director of Filmoteca Nacional

Jean Marie del Moral

Photographer

Oficial Panorama | Oficial Panorama | OfficialPanorama

Iván Llamas

Producer

Paco Poch

Filmmaker and Distributor

Chan Tai-li

Filmmaker

Alvin Tse

HONG KONG International Film Festival Programmer

Catherine de Montalanbert

Crític

Secció Discoveries, Sección Discoveries, DiscoveriesSection

Xavi Lezcano

El Americana Film Fest Director

Joan Sala

FILMIN Programmer

Claudio Zulián

Visual Artist and Filmmaker

Montse Rovira

ProyectoNaschy

Carlos Benítez

ProyectoNaschy

Jurat NETPAC | Jurado NETPAC | NETPAC Jury

Do Kyung Kim
Korean Filmmaker

Chandra Ray
Bhutan Filmmaker

Qazi Abdur Rahim
Imagine India Film Festival Director

Temluun Erdehebilez
Mongolian Film Distributor

Haruan Agustriasyah
Indonesian Filmmaker

Jurat jove, Jurado joven, the Young Jury

Iu Gorina Riva
Filmmaker

Berger Capati
Filmmaker

Rafael Montón
Traductor y crítico de cine

Jana Travé
Student at the Bande Apart Cinema School

Sergi Aragon
Student at the University Pompeu Fabra

Júlia Gaitano
Student at the University Pompeu Fabra

Elliot Huéscar
Student at the Bande Apart Cinema School

Joan Miquel Bruno
Student at the Bande Apart Cinema School

Manel Ávila Martínez
Student at the Bande Apart Cinema School

OBERTURA I CLOENDA | APERTURA Y CLAUSURA OPENING AND CLOSING SECTION

Kirguizistan | Kirguistán | *Kyrgyzstan*

Suleiman Mountain

Dir: Elizaveta Stishova | 2017' | Drama | **Pre-inaugural** | **SOP**

Karabas és un home que mai ha madurat. Beu massa i viu amb la seva jove esposa embarassada en unes condicions poc propícies per deixar de ser un exaltat i abandonar el seu permanent nomadisme. Amb un comportament primitiu s'enfronta a tot aquell que se li oposa i tracta de posar-se fora de perill amb estratègies que recorden la simple picaresca del que comet petits furtis. La seva lluita per la supervivència el porta a nombrosos enfrontaments amb tot aquell amb el qual ensopega en el seu camí. Quan arriba la seva primera esposa, Zhipara, amb la notícia que ha trobat al seu fill Uluk, perdut fa molt de temps, el conflicte que es planteja entre les dues dones i entre aquestes i Karabas no sembla tenir una altra solució que la d'acceptar-se mútuament per poder compartir vida i viatge en aquesta espècie de road movie, en la qual es converteix la pel·lícula.

Elizaveta Stishova va néixer a Moscou i es va llicenciar a l'Acadèmia russa GITIS amb un MA en Direcció de Teatre. Va ser deixeble de V. Menshov al cursos superior per guionistes i directors. En 2014, va participar a la Berlinale Talents.

Karabas es un hombre que nunca ha madurado. Bebe demasiado y vive con su joven esposa embarazada en unas condiciones poco propicias para dejar de ser un exaltado y abandonar su permanente nomadismo. Con un comportamiento primitivo se enfrenta a todo aquel que se le opone y trata de ponerse a salvo con estrategias que recuerdan la simple picaresca del que comete pequeños hurtos. Su lucha por la supervivencia le lleva a numerosos enfrentamientos con todo aquel con el que tropieza en su camino. Cuando llega su primera esposa, Zhipara, con la noticia de que ha encontrado a su hijo Uluk, perdido hace mucho tiempo, el conflicto que se plantea entre las dos mujeres y entre éstas y Karabas no parece tener otra solución que la de aceptarse mutuamente para poder compartir vida y viaje en esta especie de road movie, en la que se convierte la película.

Elizaveta Stishova nació en Moscú y se licenció en la Academia rusa GITIS con un MA en Dirección de Teatro. Fue discípula de V. Menshov en el curso superior para guionistas y directores. En 2014, participó en la Berlinale Talents.

Karabas (Asset Imangaliev) is a difficult man: a hard-gambling, hard-drinking, child-in-a-man's body who puts only himself first in his family. When his wife #1, Zhipara (Perizat Ermanbetova), calls to tell him she has found their long-lost son, Uluk (Daniel Dayrbekov), Karabas rushes to her, much to the dismay of his much younger, pregnant wife #2, Turganbyubyu (Turgunai Erkinbekova). Soon the new family dynamics are stretched past their limits, and Karabas is caught between his old ways and the two women bearing his sons: one re-born and one yet to come. Now this unusual family must decide if they are to co-exist or tear each other apart as old wounds are ripped open and deception becomes the rule of the day.

Shot on location in and around the mystic World Heritage Site of the Suleiman Mountain in Osh, Kyrgyzstan, Suleiman Mountain tells the coming of age story of a grown man who must first lose love in order to find it.

Elizaveta Stishova born in Moscow and graduated from the Russian GITIS Academy with an MA in Theater Direction. She was a disciple of V. Menshov in the higher courses for screenwriters and directors. In 2014, he participated in the Berlinale Talents.

Japó | Japón | Japan

Shoplifters

Dir: Koreeda Hirokazu | 2018 | 121' | Drama | Inaugural |

Després d'un dels seus habituals furts, Osamu i el seu fill troben al carrer a una nena abandonada i morta de fred. Al principi, la dona d'Osamu no vol que es quedi amb ells, però acaba apiadándose d'ella. Tot i sobreviure amb dificultats gràcies a petits robatoris, la família és feliç, fins que un incident imprevist revela un secret que posa a prova els llaços que els uneixen.

Les pel·lícules del cineasta Kore-eda Hirokazu, exploren temes com la memòria, la mort i la pèrdua. Sol dir que li hauria agradat ser novel·lista, però després de llicenciar-se a la Universitat de Waseda va treballar com assistent de

direcció en diversos documentals per a TV Man Union i es va deixar seduir per les possibilitats que li brindava el cinema. El 1991, va dirigir la seva primera pel·lícula, "Lessons from a Calf", i des de llavors Hirokazu Kore-eda ha dirigit més una dotzena de llargmetratges, inclosos "Nobody Knows" (2004), "Still Walking" (2008) i "After the Storm" (2016). Va guanyar el premi de jurat al Festival de Cinema de Cannes de 2013 per "Like Father, Like Son" i després va guanyar la Palma d'Or al Festival de cinema de Cannes de 2018 per la pel·lícula "Shoplifters". Kore-eda també ha estat el productor de diverses pel·lícules d'altres cineastes com Miwa Nishikawa i Yusuke Iseya.

Tras uno de sus habituales hurtos, Osamu y su hijo encuentran en la calle a una niña abandonada y muerta de frío. Al principio, la mujer de Osamu no quiere que se quede con ellos, pero acaba apiadándose de ella. A pesar de sobrevivir con dificultades gracias a pequeños robos, la familia es feliz, hasta que un incidente imprevisto revela un secreto que pone a prueba los lazos que les unen.

Koreeda Hirokazu es un cineasta cuyas películas exploran temas como la memoria, la muerte y la pérdida. Suele decir que le habría gustado ser novelista, pero tras licenciarse en la Universidad de Waseda trabajó como asistente de dirección en varios documentales para TV Man Union y se dejó seducir por las posibilidades que le brindaba el cine. En 1991, dirigió su primera película, "Lessons from a Calf", y desde entonces Hirokazu Kore-eda ha dirigido más una docena de largometrajes, incluidos "Nobody Knows" (2004), "Still Walking" (2008) y "After the Storm" (2016). Ganó el premio de jurado en el Festival de Cine de Cannes de 2013 por "Like Father, Like Son" y luego ganó la Palma de Oro en el Festival de cine de Cannes de 2018 por la película "Shoplifters". Kore-eda también ha sido el productor de varias películas de otros cineastas como Miwa Nishikawa y Yusuke Iseya.

After one of his habitual thefts, Osamu and his son bumped into an abandoned girl in the street and she is freezing. At first, Osamu's wife does not want the girl to stay with them, but she ends up sympathizing with her. Although surviving with

difficulties because of their little robberies, they are a happy family, until an unexpected accident reveals a secret that tests the ties that bind them.

Koreeada Hirokazu is a filmmaker whose films explore topics like memory, death and loss. He usually says that he would like to be novelist, but after graduated from the University of Waseda he worked as director assistant in several documentaries for TV Man Union and he was seduced by the possibilities that cinema offered him. In 1991, he directed his first film, "Lessons from a Calf", and since then, Hirokazu Kore-eda has directed more than a dozen of feature films, included "Nobody Knows" (2004), "Still Walking" (2008) and "After the Storm" (2016). He won the jury award in the Cannes Film Festival in 2013 for "Like Father, Like Son" and then he won the Golden Palm in the Cannes Film Festival in 2018 for the film "Shoplifters". Kore-eda has also been the producer of several films of other filmmakers as Miwa Nishikawa and Yusuke Iseya.

Corea | Corea | Korea

Last Child

Dir: SHIN Dong-seok | 2017 | 124' | Drama | **Closing Session** | **SOC**

Seong-cheol i Mi-sook regenten una botiga d'interiorisme al centre d'una ciutat satèl·lit als afores de Seül. Fa sis mesos, el seu fill va morir ofegat mentre salvava un nen anomenat Gieyeon durant un pícnic al costat d'un rierol. Un dia, Seong-cheol presència com Giehyeon és assetjat per un grup d'adolescents i decideix ajudar-lo, ja que va arriscar la vida per salvar pel seu fill. Seong-cheol es proposa ensenyar-li la disciplina del treball i a tenir cura de si mateix. Mentrestant, El meu-sook intenta quedar-se embarassada per mitjà de la inseminació artificial, però el seu desig no es compleix, de manera que acaba trobant l'únic consol en Gi-hyeon, el qual s'acosta a ella contribuint a la vida en família dels protagonistes.

SHIN Dong-seok es va llicenciar a la Universitat Nacional d'Arts de Corea, especialitzant-se en cinema. Els seus curtmetratges, "A Stirring Ripple" (2005) i "Gahee & B.H" (2006), van ser projectats al Festival Internacional de Cinema de Jeonju i al Festival de Curtmetratges Mise-en-scene on tots dos van ser premiats. "Last Child" és el seu primer llargmetratge.

Seong-cheol y Mi-sook regentan una tienda de interiorismo en el centro de una ciudad satélite a las afueras de Seúl. Hace seis meses, su hijo murió ahogado mientras salvaba a un niño llamado Gieyeon durante un picnic junto a un arroyo. Un

día, Seong-cheol presencia cómo Giehyeon es acosado por un grupo de adolescentes y decide ayudarlo, ya que arriesgó la vida para salvar por su hijo. Seong-cheol se propone enseñarle la disciplina del trabajo y a cuidar de sí mismo. Mientras tanto, Mi-sook intenta quedarse embarazada por medio de la inseminación artificial, pero su deseo no se cumple, de modo que acaba encontrando el único consuelo en Gi-hyeon, el cual se acerca a ella contribuyendo a la vida en familia de los protagonistas.

SHIN Dong-seok se licenció en la Universidad Nacional de Artes de Corea, especializándose en cine. Sus cortometrajes, "A Stirring Ripple" (2005) y "Gahee & B.H" (2006), fueron proyectados en el Festival Internacional de Cine de Jeonju y en el Festival de Cortometrajes Mise-en-scene donde ambos fueron premiados. "Last Child" es su primer largometraje.

Seong-cheol and Mi-sook run an indoor store in the center of a satellite town situated on the outskirts of the city of Seoul. Six month ago, their son drowned while he was trying to save a child called Gieyeon during a picnic next to the stream. One day, Seong-cheol sees how Giehyeon is harassed by a teen group and he decides to help him, since his son risked his life to save him. Seong-cheol decides to teach him the discipline of working and to take care of himself. Meanwhile, Mi-sook tries to get pregnant through artificial insemination. However, her desire is not fulfilled and, as a consequence, she finds console in Gieyeon who gets closer to her and ends up being part of the main family's lives.

Shin Dong-seok graduated from the University of National Arts of Korea and she specialized herself in the film area. Her short films "A Stirring Ripple" (2005) and "Gahee & B.H" (2006) were projected in the International Film Festival of Jeonju and in the Short Film Mise-en-scene Festival where both of them were awarded. "Last Child" is his first feature film.

SECCIÓ OFICIAL | SECCIÓN OFICIAL | OFICIAL SECTION

Hong Kong | Hong Kong | *Hong Kong*

In your dreams

Dir: Tam Wai-ching | 2017 | 94' | Romance

Heng és un estudiant de secundària. La seva mare els va abandonar fa vuit anys. You Mei és mestra i el seu marit li està sent infidel. Quan You Mei comença a treballar temporalment com a mestra a l'escola de Heng, les dues ànimes solitàries desenvolupen un vincle afectiu molt intens

Tam Wai-ching és una guionista i directora de Hong Kong. Va començar a interessar-se per la direcció cinematogràfica durant els seus anys d'universitat. Va escriure guions per a "The White Storm" (2013, "Call of heroes" (2016) i "Operation Mekong" (2016). Al 2012 el seu curtmetratge "The Little One" va guanyar el Fresh Wave short Film competition. "In your dreams" és el seu primer llargmetratge. Una pel·lícula romàntica inspirada en el complex d'Èdip.

Heng es un estudiante de secundaria cuya madre abandonó a su familia hace ocho años. You Mei es una maestra cuyo esposo le está siendo infiel. Cuando You Mei empieza a trabajar temporalmente como maestra en la escuela de Heng, las dos almas solitarias desarrollan un vínculo afectivo muy intenso.

Tam Wai-ching es una guionista y directora de Hong Kong. Empezó a interesarse por la dirección cinematográfica durante sus años de universidad. Escribió guiones para "The White Storm" (2013, "Call of heroes" (2016) y "Operation Mekong" (2016). En 2012 su cortometraje "The Little One" ganó el Fresh Wave short Film competition. "In your dreams" es su primer largometraje. Una película romántica inspirada en el complejo de Edipo.

Heng is a high school student whose mother abandoned the family eight years ago. You Mei is a teacher whose husband is having an affair. When You Mei becomes the temporary teacher at Heng's school, the two lonely souls develop an affectionate bond that may be love. This provocative story of young love is led by an alluring performance by Carina Lau, who also serves as a producer of the film.

***Tam Wai-ching** is a screenwriter and director from Hong Kong. She started focusing on filmmaking during her time at university. She wrote scripts for "The White storm" (2013), "Call of heroes"(2016) and "Operation Mekong" (2016). In 2012, her short "The Little one" won the Fresh Wave short film competition. "In your dreams" is her first feature film, a romantic film on the Oedipus subject.*

Hong Kong | Hong Kong | *Hong Kong*

Our Time Will Come ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Ann Hui | 2017' | 130' | Drama, War

1941: Hong Kong està sota l'ocupació japonesa. Durant l'ocupació, que va durar tres anys i vuit mesos, els militars japonesos van saquejar cases i van arrestar personalitats significatives del món de la cultura que residien a Hong Kong. La unitat d'escamot Dongjiang anti-japonesa té la missió de rescatar-les i treure-les de la

ciutat assetjada. L'ocupació va transformar Hong Kong d'una ciutat pròspera a una terra estèril sense aliments. La mestra d'escola de primària, Fang Lan (Zhou Xun) i la seva mare (Deanie Ip) tracten de sobreviure en un petit apartament de Wanchai. Després que els col·legis es van tancar, Lan - que recentment va trencar amb Wing (Wallace Huo Chienhwa) - sense voler es veu involucrada en la missió de la guerrilla per tal de salvar el novel·lista Mao Dun. Durant la missió coneix a Blackie Lau (Eddie Peng), l'intrèpid capità de la unitat de francotiradors de la guerrilla. Tenint en compte la serenitat i la intel·ligència de Lan, Blackie la recluta perquè s'uneixi a la guerrilla. Lan estableix un punt de trobada secreta a la ciutat per la guerrilla i planeja cautelosament el rescat dels artistes de la ciutat sota la controladora mirada dels militars japonesos. Preocupada per la seguretat de la seva filla, la mare de Lan s'ofereix com a voluntària per ocupar el lloc de Lan com a missatgera, però només aconsegueix ser arrestada durant la missió. Per salvar la seva mare, Lan es veu obligada a recórrer a Wing, que ara treballa per als japonesos.

Des “Summer Snow”, “The postmodern life of my aunt” i “The Way We Are” fins a “A Simple Life” i “The Golden Era”, Ann Hui sempre ha destacat per fer pel·lícules que retraten a les dones. Cadascuna de les seves pel·lícules

ha rebut elogis i aclamacions de tot el món i ella ha ajudat a innombrables actrius a arribar a l'escenari dels premis. La seva última pel·lícula, *Our Time Will Come*, està basada en personatges i successos reals basats en les pàgines de la història. Cada vegada que Ann Hui fa una pel·lícula, crida l'atenció d'alguns dels millors actors per al càsting, i aquesta pel·lícula no és una excepció. A més de l'emblemàtica actriu guardonada Zhou Xun, Nina Paw i Deanie Ip han obtingut dos premis a la millor actriu. Tony Leung ha guanyat el premi al millor actor dels Hong Kong Film

Awards, la prometedora actriu Jessie Li ja té dos merescuts premis al seu haver. Actors reconeguts com Kingdom Yuen, Candy El, Leila Tong, Ray Lui, Sam Lee, Eddie Cheung i Stanley Fung també estan en l'elenc, interpretant a persones que lluiten per sobreviure a Hong Kong. Aquests grans actors fan que tots els personatges de la pel·lícula cobrin vida memorablement.

1941: Hong Kong está bajo la ocupación japonesa. Durante la ocupación, que duró tres años y ocho meses, los militares japoneses saquearon casas y arrestaron a personalidades significativas del mundo de la cultura que residían en Hong Kong. La unidad de guerrilla Dongjiang anti-japonesa tiene la misión de rescatarlas y sacarlas de la ciudad asediada. La ocupación transformó Hong Kong de una ciudad próspera a una tierra estéril sin alimentos. La maestra de escuela primaria, Fang Lan (Zhou Xun) y su madre (Deanie Ip) tratan de sobrevivir en un pequeño apartamento de Wanchai. Después de que los colegios se cerraron, Lan – que recientemente rompió con Wing (Wallace Huo Chienhwa) - sin querer se ve involucrada en la misión de la guerrilla para salvar al novelista Mao Dun. Durante la misión conoce a Blackie Lau (Eddie Peng), el intrépido capitán de la unidad de francotiradores de la guerrilla. Teniendo en cuenta la serenidad y la inteligencia de Lan, Blackie la recluta para que se una a la guerrilla. Lan establece un punto de encuentro secreto en la ciudad para la guerrilla y planea cautelosamente el rescate de los artistas de la ciudad bajo la controladora mirada de los militares japoneses. Preocupada por la seguridad de su hija, la madre de Lan se ofrece como voluntaria para ocupar el lugar de Lan como mensajera, pero solo consigue ser arrestada durante la misión. Para salvar a su madre, Lan se ve obligada a recurrir a Wing, que ahora trabaja para los japoneses.

Desde Summer Snow, “The postmodern life of my aunt” y “The Way We Are” hasta “A Simple Life” y “The Golden Era”, **Ann Hui** siempre ha destacado por hacer películas que retratan a las mujeres. Cada una de sus películas ha recibido elogios y aclamaciones de todo el mundo y ella ha ayudado a innumerables actrices a llegar al escenario de los premios. Su última película, *Our Time Will Come*, está basada en personajes reales y sucesos reales basados en las páginas de la historia. Cada vez que Ann Hui hace una película, llama la atención de algunos de los mejores actores para el casting, y

esta película no es una excepción. Además de la icónica actriz galardonada Zhou Xun, Nina Paw y Deanie Ip han obtenido ambos premios a la mejor actriz. Tony Leung ha ganado el premio al mejor actor de los Hong Kong Film Awards, la Hong Kong Film Critics Society y los Golden Horse Awards. La prometidora actriz Jessie Li ya tiene dos merecidos premios en su haber. Actores reconocidos como Kingdom Yuen, Candy Lo, Leila Tong, Ray Lui, Sam Lee, Eddie Cheung y Stanley Fung también están en el elenco, interpretando a personas que luchan por sobrevivir en Hong Kong. Estos grandes actores hacen que todos los personajes de la película cobren vida memorablemente.

1941. Hong Kong is under Japanese occupation. During the three-year-and-eight-month occupation, the Japanese military pillaged homes and arrested cultural figures living in Hong Kong. The anti-Japanese Dongjiang guerilla unit is tasked with rescuing these cultural figures and extracting them from the besieged city. The occupation transformed Hong Kong from a prosperous city into a barren land with no food or water. Primary school teacher, Fang Lan (Zhou Xun) and her mother (Deanie Ip) are trying to live out this difficult period in a small run-down flat in Wanchai. After the schools are shut down, Lan – who recently broke up with Wing (Wallace Huo Chienhwa) - unwittingly finds herself embroiled in the guerillas' mission to save novelist Mao Dun. In the process, she meets Blackie Lau (Eddie Peng), the intrepid sharpshooter captain of the guerillas' Urban and Firearms unit. Taking notice of Lan's calm, intelligent nature, Blackie recruits her to join the guerillas. Lan sets up a secret liaison point for the guerillas in the city, stealthily delivering intelligence and extracting artists from the city under the watchful eyes of the Japanese military. Worried for her daughter's safety, Lan's mother volunteers to take Lan's place as a courier, only to be arrested on the job. To save her mother, Lan is forced to turn to Wing, who now works for the Japanese.

From “Summer Snow”, “The Postmodern Life of My Aunt” and “The Way We Are” to “A Simple Life” and “The Golden Era”, Ann Hui has always excelled in making films that portray women. Each of her film has earned accolades and acclaim from around the globe, and she has helped countless actresses land on the award stage. Her latest film – Our Time Will Come – is based on real characters and real incidents from the pages of history. Whenever Ann Hui makes a film, she attracts some of the best actors around for her cast, and this film is no exception. In addition to iconic award-winning actress Zhou Xun, Nina Paw and Deanie Ip each hold two best actress awards. Tony Leung has won the best actor prize from the Hong Kong Film Awards, the Hong Kong Film Critics Society and the Golden Horse Awards. Up-and-coming actress Jessie Li already has two Hong Kong Film Awards under her belt. Even singer-songwriter Ivana Wong is a two-time Hong Kong Film Award-winning actress. Seasoned actors such as Kingdom Yuen, Candy Lo, Leila Tong, Ray Lui, Sam Lee, Eddie Cheung and Stanley Fung are also in the cast, playing everyday people fighting to survive in wartorn Hong Kong. These great actors make every character in the film memorably come alive.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Paradox ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Wilson Yip | 2017 | 101' | Action, Drama, Police

El policia de Hong Kong, Lee (Louise Koo) busca la seva filla, Chi (Hanna Chan), que està desapareguda a Tailàndia. L'oficial de la policia xinesa tailandesa Chui Kit (Wu Yue) autoritza a Lee que s'uneixi a la investigació, sense tenir idea de que aquest utilitzarà els mitjans de comunicació per buscar pistes. Un breu vídeo en què es va gravar accidentalment el segrest de Chi es publica al web de la policia, però després s'elimina. Chui Kit i el seu company Tak (Tony Jaa) rastregen la persona que va gravar el vídeo, però la prova es destrueix abans que puguin detenir al seu autor. Així, la parella comença a buscar el culpable. A mesura que s'acosten a la veritat, s'adonen que el cas és més complicat del que esperaven i que el responsable del crim no és algú amb qui puguin bregar.

Wilson Yip Wai-Shun va néixer a Hong Kong el 1964 i es va llicenciar a la Ng Yuk Secondary School. Es va incorporar a Cinema City el 1985 i va començar a treballar com a assistent de direcció. Ha participat en més de 20 produccions cinematogràfiques durant aquest període i així va guanyar una gran experiència al cinema. Va debutar com a director el 1995 amb la primera part de la comèdia *Omnibus Horror 01:00 A.M.* La pel·lícula va ser un èxit de taquilla i va posicionar a Yip com un membre clau de la nova generació de directors de comèdia. L'any següent va dirigir “Mongkok Story”, que es va convertir en una de les tres pel·lícules més recomanades i guanyadora del premi al Millor guió en la Hong Kong Film Critics Society. La seva pel·lícula “Bullets Over Summer” (1999) també va rebre múltiples premis, incloent el d'una de les pel·lícules més recomanades de la Hong Kong Film Critics Society i Millor guió, així com el premi especial del jurat al Festival de cinema de Changchun. “IP Man” (2008) va ser un èxit a Hong Kong ia la Xina continental així com també va guanyar el premi a la millor pel·lícula en la 28 edició dels Hong Kong Film Awards.

El policía de Hong Kong, Lee (Louise Koo) busca a su hija, Chi (Hanna Chan), que está desaparecida en Tailandia. El oficial de la policía china tailandesa Chui Kit (Wu Yue) autoriza a Lee que se una a la investigación, sin tener idea de que éste va a utilizar los medios de comunicación para buscar pistas. Un breve vídeo en el que se grabó accidentalmente el secuestro de Chi se publica en la web de la policía, pero luego se elimina. Chui Kit y su compañero Tak (Tony Jaa) rastrean a la persona que grabó el vídeo, pero la prueba se destruye antes de que puedan detener a su autor. Así, la pareja comienza a buscar al culpable. A medida que se acercan a la verdad, se dan cuenta de que el caso es más complicado de lo que esperaban y de que el responsable del crimen no es alguien con quien puedan lidiar.

Wilson Yip Wai-Shun nació en Hong Kong en 1964 y se licenció en la Ng Yuk Secondary School. Se incorporó a Cinema City en 1985 y empezó a trabajar como asistente de dirección. Ha participado en más de 20 producciones cinematográficas durante ese período y así ganó una gran experiencia en el cine. Debutó como director en 1995 con la primera parte de la comedia *Omnibus Horror 01:00 A.M.* La película fue un éxito de taquilla y posicionó a Yip como un miembro clave de la nueva generación de directores de comedia. Al año siguiente dirigió “Mongkok Story”, que se convirtió en una de las tres películas más recomendadas y ganadora del premio al mejor guión en la Hong Kong Film Critics Society. Su película “Bullets Over Summer” (1999) también recibió múltiples premios, incluyendo el de una de las películas más recomendadas de la Hong Kong Film Critics Society y Mejor guión, así como el premio especial del jurado en el Festival de cine de Changchun. “IP Man” (2008) fue un éxito en Hong Kong y en la China continental así como también ganó el premio a la mejor película en la 28 edición de los Hong Kong Film Awards.

Hong Kong cop Lee (Louise Koo) goes on a search in Thailand for his missing daughter Chi (Hanna Chan). Thai Chinese police officer Chui Kit (Wu Yue) lets Lee join the investigation, having no idea that Lee is going to use the mass media to hunt for clues. A short clip which accidentally filmed Chi's capture is uploaded to the police website, but subsequently deleted. Chui Kit and colleague Tak (Tony Jaa) tracks down the clip owner, but the evidence is destroyed before they can stop it. The duo begins tracking down the culprit. As they get closer to the truth, they realize that the case is more complicated than they expected, and the mastermind behind the scene is not someone they can deal with.

Wilson Yip Wai-shun was born in Hong Kong in 1964 and graduated from Ng Yuk Secondary School. He joined Cinema City in 1985 and began working as an assistant director. He participated in over 20 feature film productions during that period and obtained a wealth of experience in filmmaking. He made his directorial debut in 1995 with one part of the Omnibus Horror comedy 01:00 A.M. The film was a box office success and established Yip as a key member of the new generation of comedy directors. The next year, Yip directed Mongkok Story (1996), which became one of the three recommended films and winner of the Best Screenplay Award of the Hong Kong Film Critics Society. His work Bullets Over Summer (1999) also received multiple awards, including one of the recommend films of the Hong Kong Film Critics Society and Best Screenplay, as well as the Special Jury Prize at the Changchun Film Festival. Ip Man (2008) was a hit in both Hong Kong and Mainland China as well as won the Best Film Award at the 28th HongKong Film Awards. The sequel, Ip Man 2, was an even bigger box office success. In addition to directing, Yip had also written many scripts and hopes to develop his career in multiple directions.

Índia | India | India

Kia & Cosmos

Dir: Sudipto Roy | 2018 | 123' | Drama

La Kia és una nena autista de 15 anys que viu amb la seva mare Diya, en el sud de Calcuta, ja que el seu pare va morir fa alguns anys a causa d'un infart. Un dia Cosmos, un gat del veïnat, mor sobtadament una cosa que desperta la curiositat de la Kia per saber quina va ser la causa. La Diya intenta persuadir a la seva filla perquè oblidés la mort d'en Cosmos sense èxit. Durant una investigació a la seva pròpia casa, la Kia troba unes cartes en les que figura el seu nom escrit. Eren del seu pare i la Diya havia estat ocultant la veritat a la seva filla durant tots aquests anys. El seu pare està viu i la Kia està decidida a buscar-lo. Així que es disposa a superar tots els obstacles per desvetllar el misteri que hi ha darrera de la desaparició del seu pare. Una direcció postal és tot el que té. Per què les va deixar el seu pare? Trobarà al seu pare?

Sudipto Roy és un escriptor i director indi que, durant més d'una dècada, va treballar com a periodista especialitzat en viatges internacionals. Pren les ciutats més famoses i pintoresques del món com a muses. La seva gran passió és crear històries i pel·lícules. Compta amb dos curts de gran èxit i una experiència envejable en el treball amb veterans del cinema indi. "Kia & Cosmos" és el seu primer llargmetratge.

Kia es una niña autista de 15 años que vive con su madre Diya, en el sur de Calcuta, puesto que su padre falleció hace algunos años a causa de un infarto. Un día, Cosmos, un gato del vecindario, fallece repentinamente algo que despierta la curiosidad de Kia por saber cuál fue la causa. Diya intenta persuadir a su hija para que olvide la muerte de Cosmos sin éxito. Durante una investigación en su propia casa, Kia encuentra unas cartas en las que figura su nombre escrito. Eran de su padre y Diya había ocultado la verdad a su hija durante todos estos años. Su padre está vivo y Kia está decidida a buscarlo. Así que se dispone a superar todos los obstáculos para desvelar el misterio detrás de la desaparición de su padre. Una dirección postal es todo lo que tiene. ¿Por qué los dejó su padre? ¿Encontrará a su padre?

Sudipto Roy es un escritor y director indio que, durante más de una década, trabajó como periodista especializado en viajes internacionales. Toma las ciudades más famosas y pintorescas del mundo como musas. Su gran pasión es crear historias y películas. Cuenta con dos cortos de gran éxito y una experiencia envidiable en el trabajo con veteranos del cine indio. "Kia & Cosmos" es su primer largometraje.

Kia is a 15-years old girl diagnosed with autism and who lives with her mother Diya, in South Kolkata, since her father passed away a couple of years back succumbing to a massive heart attack. One day, Cosmos, a neighbourhood cat, suddenly dies awakening Kia's curiosity of investigating the cause. Diya coaxes unsuccessfully her daughter to forget the death of Cosmos. In one of the investigative ventures in her own house, she chances upon a few letters with her name written on them. They were from her father and Diya had concealed the truth from her daughter for all these years. Her father was alive and Kia was decided to look for him. Kia tackles every hurdle to find her way to her father. A postal address was all that she had. Why did her father leave them? Will she reach her father?

Sudipto Roy is an Indian writer and director. Having worked as an International Travel Journalist, with a career that spans across a decade and the world's most celebrated and quaint cities turning muse his heart lies in story-telling and films.

With the keen ear of a guitarist, two very well received short films under his belt and an enviable experience in working with veterans of Indian Cinema, "Kia & Cosmos" is his first feature film.

Índia | India | India

Side A & Side B

Dir: Rahat Kazmi | 2018 | 115' | Adventure, Drama

Una comèdia sobre Caixmir? Segurament no. Bé, no del tot. L'última pel·lícula del director i co-escriptor Rahat Kazmi és un drama fascinant, captivador i commovedor sobre créixer en una zona de conflicte. Entre bombes i bales, un grup d'amics de la universitat estan tractant de treure el màxim profit a les seves vides però necessiten un respir... com qualsevol en aquesta situació. Partint d'un grup intrèpid de quatre amics (seguint l'estil de *Inbetweeners*), als quals uneix l'amor pel cinema, compren pel·lícules de VHS Bollywood, però quan apareix la prohibició de la TV i d'algunes pel·lícules (com va passar el 1994), els quatre amics no es donen per vençuts. El que passa llavors resulta divertit, totalment creïble i molt entretingut. Acaba, potser, en circumstàncies més tenses. Però, com va dir Kazmi en la presentació de *Mantostaan* al festival de l'any passat "és un lloc bonic amb gent intel·ligent, culta i educada. Mereixen el millor. I aquesta pel·lícula és una carta d'amor per a la gent de Caixmir. Afectarà a molta gent."

Rahat Kazmi és un director internacionalment aclamat, conegut per les seves pel·lícules de difícil interpretació com *Mantostaan i Identity Card*. Rahat ha guanyat diversos premis internacionals per les seves pel·lícules, incloent el de Millor director al London Asian Film Festival de 2017 per *Mantostaan*, Millor director i Millor pel·lícula al Festival de Cinema Global de Sant Francesc el 2014. Algunes escenes de la pel·lícula *Identity Card* van ser presentades al Parlament Europeu com a referència en el debat sobre el conflicte del Caixmir.

¿Una comedia sobre Cachemira? Seguramente no. Bueno, no del todo. La última película del director y co-escriptor Rahat Kazmi es un drama fascinante, cautivador y conmovedor sobre crecer en una zona de conflicto. Entre bombas y balas, un grupo de amigos de la universidad están tratando de sacar el máximo provecho a sus vidas pero necesitan un respiro... como cualquiera en esa situación. Partiendo de un grupo intrépido de cuatro amigos (siguiendo el estilo de *Inbetweeners*), a los que une el amor por el cine, compran películas de VHS Bollywood, pero cuando aparece la prohibición de la TV y de algunas películas (como ocurrió en 1994), los cuatro amigos no se dan por vencidos. Lo que sucede entonces resulta divertido, totalmente creíble y muy entretenido. Termina, quizás, en circunstancias más tensas. Pero, como dijo Kazmi en la presentación de *Mantostaan* en el festival del año pasado "es un lugar hermoso con gente inteligente, culta y educada. Merecen lo mejor. Y esta película es una carta de amor para la gente de Cachemira, Afectará a mucha gente".

Rahat Kazmi es un director internacionalmente aclamado, conocido por sus películas de difícil interpretación como *Mantostaan y Identity Card*. Rahat ha ganado varios premios internacionales por sus película, incluyendo el de Mejor director en el London Asian Film Festival de 2017 por *Mantostaan*, Mejor director y Mejor película en El Festival de Cine Global de San Francisco en 2014. Algunas escenas de la película *Identity Card* fueron presentadas en el Parlamento Europeo como referencia en el debate sobre el conflicto de Cachemira.

A comedy about Kashmir? Probably not. Well, not at all. The latest film by director and co-writer Rahat Kazmi is a delightful, charming and poignant drama about growing up in a conflict zone. Between the bombs and the bullets, a group of college friends are trying to get the most out of their lives but they need their downtime... like anyone in that situation. Focusing on an intrepid group of four friends (following the style of "Inbetweeners"), are bond by the love of cinema, they get together to buy VHS Bollywood movies but when the prohibition of TV and movies appears (as happened in 1994), the four friends are not to be defeated. What happens then is fun, totally believable and very entertaining. It ends perhaps on a more tense posture. But as Kazmi said at Mantostaan's presentation at last year's festival, "it's a beautiful place with intelligent, cultured and educated people. They deserve the best. And this movie is a love letter for the people of Kashmir, and one that will touch a lot of people".

Rahat Kazmi is an internationally acclaimed director known for his hard hitting films like *Mantostaan* and *Identity Card*. Rahat has won many international awards for his film including Best Director at London Asian Film Festival 2017 for *Mantostaan*, Best Director and Best film at San Francisco Global Movie Festival 2014 and also Rahat's feature *Identity Card*'s scenes were shown at European Parliament as a reference for debate on Kashmir conflict.

Iran | Irán | Iran

Villa Dwellers

Dir: Monir Gheydi | 2017 | 100' | Drama

Durant la guerra d'Iran i Iraq, moltes famílies de soldats iranís residien en viles residencials properes al front, esperant poder veure els seus familiars. Aziz i els seus néts van a les instal·lacions per tindre una oportunitat per veure el seu fill Davoud. Després de la seva arribada, els hi esperen noves aventures.

Monir Gheydi va néixer al 1972 a Shemiran, Iran. Posseeix una llicenciatura universitària gestió de cultura per part de la Universitat d'Azad. Ha treballat com anotadora de guió i més tard va treballar com assistent

de director per a directors coneguts, com: Majid Majidi, Kamal Tabrizi, Ebrahim Hatami, i altres. Ha realitzat diversos curtmetratges i pel·lícules per a televisió. El seu primer debut en llargmetratge és "Villa Dwellers".

Durante la guerra entre Irán e Iraq, muchas familias de soldados iraníes residían en villas residenciales cercanas al frente, esperando poder ver a sus familiares. Aziz y sus nietos van al complejo para así tener una oportunidad de ver a su hijo Davoud. Tras su llegada, les esperan nuevas aventuras.

Monir Gheydi nació en 1972 en Shemiran, Irán. Posee una licenciatura universitaria en gestión de cultura por parte de la Universidad de Azad. Ha trabajado como anotadora de guión y luego trabajó de asistente de director para conocidos directores, como Majid Majidi, Kamal Tabrizi, Ebrahim Hatami, y muchos más. Ha realizado varios cortometrajes y películas para la televisión. Su primer debut en el largometraje es "Villa Dwellers".

During the Iran – Iraq war, some of the families of the Iranian soldiers stay at residential villas near the frontline waiting to see their loved ones. Aziz and her grandchildren go to the complex to get a chance to visit her son, Davoud. After her arrival, new adventures begin.

Monir Gheydi was born in 1972, in Shemiran, Iran. She holds a BA in Cultural Management from the University of Azad. She has served as script girl and then as an assistant director to many well-known directors such as Majid Majidi, Kamal Tabrizi, Ebrahim Hatami, and many others. She has made numerous short films and Tv movies. "Villa Dwellers" is her debut feature film.

Japó | Japón | Japan

Omotenashi

Dir: Jay Chern | 2018 | 95' | Drama

El terme "omotenashi" en japonès descriu la virtut de l'hospitalitat tradicional japonesa. La història en Omotenashi va començar a Mingyueguan (el Bright Moon Hotel 明月館), un hotel d'estil japonès en els suburbis de Kyoto. Però, a causa de que era vell i estava situat a una zona apartada, gairebé no hi havia cap hoste. No obstant això, el Mingyueguan, que estava travessant un

moment difícil, va ser comprat per sobre del seu valor pel propietari d'una empresa de construcció de Taipei. Charles, un vell amic de l'anterior amo de Mingyueguan, envia al seu fill Jacky a Kyoto per supervisar el projecte de rehabilitació de l'Hotel. Aquest, però, només vol aprofitar l'oportunitat per tornar amb la seva ex-núvia, Naoko i, així, trobar una manera de vendre en secret l'hotel ja que només té pèrdues. Quan Jacky arriba a l'hotel, s'assabenta que a més de l'hoteler, Mitsuko i la seva única filla, Rika, un noi otaku, Bohao de Taiwan també hi treballa a canvi d'allotjament. Jacky es reuneix amb Naoko, però l'únic que aconseguix és descobrir que l'ex-núvia que no pot oblidar es va a casar. Per demostrar a Naoko que l'ha superat, Jacky li proposa el Mingyueguan per celebrar el casament dels somni de Naoko. En aquest moment, la mare de Bo-Hao, Tiffany i Charles també viatgen al Japó. A l'assabentar-se de la proposta de reforma de Jacky, tots s'entusiasmen i donen suport a la idea. Només Rika, que no es portava bé amb Jacky des d'un principi, pensa que hi ha alguna cosa oculta i sospita que té altres plans. L'hoteler Mitsuko suggereix que els tres haurien d'aprendre el tradicional japonès "omotenashi" de l'erudit Kimura Sensei. Així els hostes es sentiran com a casa. Aprendran sobre les bases de la cultura japonesa. Com poden Jacky i Rika salvar el Mingyueguan? Podran trobar la similitud dins de les diferències culturals?

El 2006, Jay Chern va obtenir el *summa cum laude* en cinema, a la Universitat de Texas (Arlington). El 2007, va tornar a Taipei per tornar a retrobar-se amb una cultura que creia haver oblidat durant molt de temps. A continuació va fer el Màster en direcció de cinema a la Universitat Nacional de Taipei. Ha dirigit diverses pel·lícules premiades i és vàlid no només com a director, sinó també com a cineasta, director d'il·luminació, editor i com a assistent de direcció. En 2011-2012, va dirigir i va rodar el curt *Thief*, amb el qual va guanyar el premi al Millor Curtmetratge en els Premis Golden Horse, Millor Director en els Premis Golden Bell i el Millor Curt Asiàtic al Festival de Curtmetratges de Tòquio. En 2014 va escriure, va dirigir i va rodar el seu llargmetratge, *Dawn / Spring*, que va ser nominat per a sis premis Golden Bell. *Omotenashi* és el seu últim treball, premiada a la 15 edició dels premis HAF a Hong Kong.

El término "omotenashi" en japonés describe la virtud de la hospitalidad tradicional japonesa. La historia en Omotenashi comenzó en Mingyueguan (el Bright Moon Hotel 明月館), un hotel de estilo japonés en los suburbios de Kyoto. Pero, debido a que era viejo y estaba situado en una zona apartada, casi no había ningún huésped. Sin embargo, el Mingyueguan, que estaba atravesando un momento difícil, fue comprado por encima de su valor por el dueño de una empresa de construcción de Taipei. Charles, un viejo amigo del anterior dueño de Mingyueguan, envía a su hijo Jacky a Kyoto para supervisar el proyecto de rehabilitación del Hotel. Este, no obstante, sólo quiere aprovechar la oportunidad

para volver junto con su ex-novia, Naoko y, así, encontrar una manera de vender en secreto el hotel ya que sólo tiene pérdidas. Cuando Jacky llega al hotel, se entera de que además del hotelero, Mitsuko y su única hija, Rika, un chico otaku, Bohao de Taiwán también trabaja allí a cambio de alojamiento. Jacky se reúne con Naoko, pero lo único que consigue es descubrir que la ex-novia que no puede olvidar se va a casar. Para demostrar a Naoko que lo ha superado, Jacky le propone el Mingyueguan para celebrar la boda de ensueño de Naoko. En ese momento, la madre de Bo-Hao, Tiffany y Charles también viajan a Japón. Al enterarse de la propuesta de reforma de Jacky, todos se entusiasman y apoyan la idea. Sólo Rika, que no se llevaba bien con Jacky desde un principio, piensa que hay algo oculto y sospecha que tiene otros planes. El hotelero Mitsuko sugiere que los tres deberían aprender el tradicional japonés "omotenashi" del erudito Kimura Sensei. Así los huéspedes se sentirán como en casa. Aprenderán acerca de las bases de la cultura japonesa. ¿Cómo pueden Jacky y Rika salvar el Mingyueguan? ¿Podrán encontrar la similitud dentro de las diferencias culturales?

En 2006, **Jay Chern** obtuvo el *summa cum laude* en cine, en la Universidad de Texas (Arlington). En 2007, regresó a Taipei para volver a reencontrarse con una cultura que creía haber olvidado durante mucho tiempo. A continuación hizo el Master en dirección de cine en la Universidad Nacional de Taipei. Ha dirigido varias películas premiadas y es válido no sólo como director, sino también como cineasta, director de iluminación, editor y como asistente de dirección. En 2011-2012, dirigió y rodó el corto *Thief*, con el que ganó el premio al Mejor Cortometraje en los Premios Golden Horse, Mejor Director en los Premios Golden Bell y el Mejor Corto Asiático en el Festival de Cortometrajes de Tokio. En 2014 escribió, dirigió y rodó su largometraje, *Dawn/Spring*, que fue nominado para seis premios Golden Bell. *Omotenashi* es su último trabajo, premiada en la 15 edición de los premios HAF en Hong Kong.

The term "omotenashi" in Japanese describes the virtue of traditional Japanese hospitality. The story in Omotenashi began in Mingyueguan (The Bright Moon Hotel 明月館) was a Japanese-style hotel in the suburbs of Kyoto. But because it was old and located in a remote area, there were hardly any guests. At this moment, however, the Mingyueguan, which was having a hard time even surviving, was bought up by a construction company owner in Taipei: Charles. Charles, an old friend of the previous owner of Mingyueguan, sends his son: Jacky to Kyoto to supervise the renovation project for the hotel. Jacky, though, just wants to take the opportunity to get back together with his ex-girlfriend: Naoko and to find a way to secretly sell the money-losing hotel. When Jacky arrives at the hotel, he finds out that besides the innkeeper: Mitsuko and her only daughter: Rika, an otaku boy: Bohao from Taiwan also works here in exchange for accommodation. Keeping it secret from others, Jacky meets Naoko, only to find out the ex-girlfriend he can't get over is going to get married. To let Naoko see his growth, Jacky whimsically proposes to change Mingyueguan into a wedding venue to hold Naoko's dream wedding. At that moment, Charles and Bo-hao's mother: Tiffany also come to Japan separately. Upon hearing about Jacky's renovation proposal, they all become excited and support the idea. Only Rika, who didn't get along well with Jacky from the beginning, thinks there is something fishy and suspects that he has other purposes. The innkeeper Mitsuko suggests that the three of them go learn the traditional Japanese "omotenashi" from the learned Kimura sensei. Since they can only provide service that make the guests feel at home, they should learn about the Japanese culture from the foundations. How can Jacky and Rika both save the Mingyueguan? Or can they see the similarity within the cultural differences?

In 2006, Jay Chern graduated summa cum laude from the film program at the University of Texas at Arlington. In 2007, he returned to Taipei to become reacquainted with a culture he had long forgotten. He was accepted to the directing program at Taipei National University of the Arts, Graduate School of Filmmaking. In Taiwan, he has crewed on many award-winning films and is proficient not only as a director, but also as a cinematographer, lighting director, editor and assistant director. In 2011-2012 he directed and shot his thesis short Thief, which won Best Short Film at Golden Horse Awards, Best Director at Golden Bell Awards, Best Asian Short at Tokyo's Short Shorts Film Festival. In 2014 he wrote, directed and shot his first 90 min feature Dawn/Spring, which was nominated for Six Golden Bell Awards. Omotenashi is his latest feature work, which won the award at 15th Hong Kong HAF 2017.

Japó | Japón | Japan

The Tokyo Night Sky Is Always The Densest Shade Of Blue ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Yuya Ishii | 2017 | 108' | Drama

“Enamorar-se d’algú és com matar-l’hi poc a poc”, diu la distant Mika, una infermera (i ocasionalment cambrera a un “bar de noies” japonès), que no pot deixar de obsessionar-se amb la mort. Però, la seva mentalitat cínica atrau a en Shinji, un tímid obrer de la construcció, que troba intrigant la enigmàtica personalitat de la Mika. A mida que els dos passegen pels bulliciosos barris de Tokio coneixent-se entre si, les seves peculiaritats es fan més visibles. La Mika té por al

abandonament i segueix destrossada per la inexplicable mort de la seva mare, mentre els sentiments d’en Shinji són una barreja d’inèrcia i temor, que persisteixen quan varies persones arran la mort sobtada de varies persones properes. A vegades surrealista i altres vegades un retrat de l’insípid de la vida quotidiana, la pel·lícula emfatitza la fragilitat de la existència humana. Més que això, la pel·lícula subratlla els salts de fe que implica obrir-se a altres persones i per què les recompenses superen amb escreix els perills.

Yuya Ishii, nascut al 1983 en la Prefectura de Saitama, va estudiar a la Universitat de les Arts d’Osaka, on la seva pel·lícula per obtenir la llicenciatura “Bare-assed Japan” (2005) va guanyar el Gran Premi al Festival de Cinema de Pia 2007. Al 2008, quatre de les seves pel·lícules independents van ser projectades en els festivals de cinema de Rotterdam i Hong Kong, mentre que en els Asian Film Awards va guanyar el primer premi Edward Yang New Talent Award. Sawako Decides, el seu primer llargmetratge comercial, va ser realitzat al 2009 amb una beca de la PFF i estrenat als cinemes al 2010. Escollit pel Fòrum del Festival Internacional de Cinema de Berlín, va guanyar el premi a la millor pel·lícula en la Festival de Cinema de Fantasia de Montreal, i el va convertir en el més jove en rebre la Cinta Blava al Millor Director, atorgat per crítics de cinema dels diaris esportius de Tokio. “The Great Passage” (2013) va guanyar els Premis de la Acadèmia Japonesa a la Millor Pel·lícula i al Millor Director, i va ser candidatura oficial japonesa a la Millor Pel·lícula en Llengua Estrangera en els Premis de l’Acadèmia dels Estats Units. “The Vancouver Asahi” (2014) va guanyar el Premi del Públic al Festival Internacional de Cinema de Vancouver.

"Enamorarse de alguien es como matarlo poco a poco", dice la distante Mika, una enfermera (y ocasionalmente camarera en un "bar de chicas" japonés), que no puede dejar de obsesionarse con la muerte. Sin embargo, su mentalidad cínica atrae a Shinji, un tímido obrero de la construcción, que encuentra intrigante la enigmática personalidad de Mika. A medida que los dos pasean por los bulliciosos barrios de Tokio conociéndose entre sí, sus peculiaridades se hacen más visibles. Mika tiene miedo al abandono y sigue desgarrada por la inexplicable muerte de su madre, mientras los sentimientos de Shinji son una mezcla de inercia y temor, que persisten cuando varias personas a raíz de la muerte repentina de varias personas cercanas. A veces surrealista y otras veces un retrato de lo insípido de la vida cotidiana, la película enfatiza la fragilidad de la existencia humana. Más que eso, la película subraya los saltos de fe que implica abrirse a otras personas y por qué las recompensas superan con creces los riesgos.

Yuya Ishii, nacido en 1983 en la Prefectura de Saitama, estudió en la Universidad de las Artes de Osaka, donde su película para obtener la licenciatura "Bare-assed Japan" (2005) ganó el Gran Premio en el Festival de Cine de Pia 2007. En 2008, cuatro de sus películas independientes fueron proyectadas en los festivales de cine de Rotterdam y Hong Kong, mientras que en los Asian Film Awards ganó el primer premio Edward Yang New Talent Award. Sawako Decides, su primer largometraje comercial, fue realizado en 2009 con una beca de la PFF y estrenado en cines en 2010. Elegido para el Foro del Festival Internacional de Cine de Berlín, ganó el premio a la mejor película en el Festival de Cine de Fantasía de Montreal, y lo convirtió en el más joven en recibir la Cinta Azul al Mejor Director, otorgado por críticos de cine de los

periódicos deportivos de Tokio. "The Great Passage" (2013) ganó los Premios de la Academia Japonesa a la Mejor Película y al Mejor Director, y fue la candidatura oficial japonesa a la Mejor Película en Lengua Extranjera en los Premios de la Academia de Estados Unidos. "The Vancouver Asahi" (2014) ganó el Premio del Público en el Festival Internacional de Cine de Vancouver.

"Falling in love with someone is like killing them very softly," says aloof Mika, a nurse (and occasional waitress at a Japanese "girlie bar") who can't seem to stop obsessing about dying. Her cynical mindset nevertheless appeals to moody Shinji, a shy construction worker who is also hot and cold on romance but finds Mika's enigmatic personality intriguing. As the pair stroll around Tokyo's bustling neighborhoods getting to know one another, their quirks come into sharper focus. Mika has a fear of abandonment and is still devastated by the unexplained death of her mother, while Shinji is plagued by feelings of inertia and dread, which persist after several people close to him suddenly die. At certain times surreal and other times a portrayal of the insipidness of daily life, the film emphasizes the fragility of the existence. More than that, the film underscores the leaps of faith involved with opening up to other people and why the rewards far outweigh the risks.

Yuya Ishii born in 1983 in Saitama Prefecture, he attended Osaka University of the Arts, where his graduation film "Bare-arsed Japan" (2005) won the Grand Prize at the 2007 Pia Film Festival. In 2008 four of his independent films received special screenings at the Rotterdam and Hong Kong Film Festivals, while at the Asian Film Awards he won the first Edward Yang New Talent Award. Sawako Decides, his first commercial feature, was made in 2009 with a PFF Scholarship and released in theaters in 2010. Chosen for the Berlin International Film Festival Forum, it won Best Feature Film at the Fantasia Film Festival in Montreal, and made him the youngest ever recipient of the Blue Ribbon for Best Director, awarded by movie critics of Tokyo's sports newspapers. "The Great Passage" (2013) won the Awards of the Japanese Academy for Best Picture and Best Director, and was the official Japanese submission for Best Foreign-language Film at the U.S. Academy Awards. "The Vancouver Asahi" (2014) won the Audience Award at the Vancouver International Film Festival.

Nova Zelanda | Nueva Zelanda | *New Zealand*

Human Traces

Dir: Nic Gorman | 2017 | 87' | Drama, Thriller

"Human Traces" narra la història d'un matrimoni que s'assenta a una illa llunyana. El matrimoni està involucrat en un equip d'investigació, però els dos cònjuges es veuran sorpresos per una persona estranya, que diu ser qui no és.

Nic Gorman és un escriptor i director de Nova Zelanda, conegut per "Here Be Monsters" (2013), "Human Traces" (2017) i "All We Evered Was Everything". "Human Traces" va ser un dels seus llargmetratges de ficció, representat en el Toronto Film Festival.

"Human Traces" narra la historia de un matrimonio que se asienta en una isla lejana. El matrimonio está involucrado en un equipo de investigación, pero ambos conyugues se verán sorprendidos por un extraño, que dice ser quien no es.

Nic Gorman es un escritor y director de Nueva Zelanda, conocido por "Here Be Monsters" (2013), "Human Traces" (2017) y "All We Evered Was Everything". "Human Traces" fue uno de sus largometrajes de ficción, representado en el Toronto Film Festival.

“Human Traces” narrates the story of a husband and wife which are both involved in a research team. They are stationed in an isolated island where they will be challenged by the arrival of a strange young man, who claims to be what he really isn’t.

Nic Gorman is a New Zealand writer and director, known for “Here Be Monsters” (2013), “Human Traces” (2017) and “All We Ever Wanted Was Everything”. “Human Traces” is his best well – known feature debut which was presented in the Toronto Film Festival.

Singapur | Singapur | Singapore

Their Remaining Journey

Dir: John Clang | 2018 | 101’ | Drama

El fantasma d'una dona morta es queda amb una família a Singapur esperant la seva reencarnació, mentre que els seus vells pares, tot i la tristesa per la seva mort, reprenen les seves vides. Una altra dona viatja a Nova York on, amb l'última carta de la seva parella per guiar-la, es submergeix en els records de la ruptura de la seva relació. I un immigrant de Singapur a Taiwan busca

desesperadament una manera de parlar amb la seva dona sobre la seva malaltia i els seus remordiments.

John Clang - fins ara conegut com un dels millors fotògrafs - captura amb la seva lent principalment moments quotidians, que semblen haver estat presos de les vides dels seus actors no professionals. El sentiment d'aïllament mostrat en les imatges, que són objecte d'observació, per a ell encaixa en un món intermedi en què els seus personatges estan atrapats. Alhora, projecta en un serè blanc i negre els contorns d'una existència terrenal en què transcendeixen el temps i l'espai, la vida i la mort.

El fantasma de una mujer muerta se queda con una familia en Singapur esperando su reencarnación, mientras que sus ancianos padres, a pesar de la tristeza por su muerte, reanudan sus vidas. Otra mujer viaja a Nueva York donde, con la última carta de su pareja para guiarla, se sumerge en los recuerdos de la ruptura de su relación. Y un inmigrante de Singapur en Taiwán busca desesperadamente una manera de hablar con su esposa sobre su enfermedad y sus remordimientos.

John Clang - hasta ahora conocido como uno de los mejores fotógrafos – captura con su lente principalmente momentos cotidianos, que parecen haber sido tomados de las vidas de sus actores no profesionales. El sentimiento de aislamiento mostrado en las imágenes, que son objeto de observación, para él encaja en un mundo intermedio en el que sus personajes están atrapados. Al mismo tiempo, proyecta en un sereno blanco y negro los contornos de una existencia terrenal en el que trascienden el tiempo y el espacio, la vida y la muerte.

The ghost of a dead woman stays with a random family in Singapore waiting for her reincarnation, while her ageing parents, despite their sadness about her death, resume their lives. Another woman travels to New York where, with the last letter from her lover to guide her, she immerses herself in memories of their abruptly broken relationship. And a Singapore immigrant in Taiwan searches desperately for a way to tell his wife about his illness and remorse

John Clang so far best known as a photographer – he captures mainly points his lens at everyday moments, which seem to have been taken from the lives of his non-professional actors. The feeling of isolation evoked by his observing images fits in with the in-between world in which his characters are imprisoned. At the same time, he sketches in serene black-and-white the contours of an earthly existence that transcends time and space, life and death.

Tailàndia | Tailandia | Thailand

Bad Genius ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Nattawut Poonpiriya | 2017 | 130' | Drama

La Lynn és una estudiant excel·lent, se l'hi acudeix la idea de fer un negoci fent trampes als exàmens després d'ajudar als seus amics, la Grace i en Pat. El negoci de la Lynn va creixent a mida que més estudiants l'hi ofereixen diners en efectiu a canvi de les respostes als exàmens. Un dia, se l'hi presenta l'oportunitat de guanyar milions quan en Pat i la Grace dissenyen un pla per que ella es faci amb el STIC, un examen internacional i estandarditzat pels estudiants que desitgin inscriure's a les universitats més importants del món i que es realitzarà en molts països a la mateixa data i hora. El pla es que la Lynn viatgi a algun país amb una zona horària avançada a la de de Tailàndia i envii les respostes als seus clients. Tot i així, necessiten la ajuda de un altre geni acadèmic, i l'única persona que s'ajusta al perfil és en Bank, el rival de la Lynn en els estudis. Però ell detesta qualsevol tipus de trampes. Com es convertirà aquest geni en un estafador?

Després de llicenciar-se a la mestria de direcció d'escena, Nattawut Poonpiriya va començar com assistent de direcció en una agència de publicitat i després com director, dirigint alguns comercials de televisió durant tres anys. Més tard es va anar a Nova York per continuar la seva educació en disseny gràfic en el Pratt Institute. Nattawut va passar quatre anys a Nova York, estudiant i fent diversos curtmetratges amb els seus amics abans de tornar a la seva casa al 2011. Va començar a treballar abans de fer el seu debut cinematogràfic amb el thriller *Countdown*. Després, la seva passió per la narració es va expandir a un àrea més comercial. Nattawut i els seus socis de Nova York van crear la seva pròpia empresa de producció, a la que van anomenar SuperUber film, i el seu objectiu era produir comercials creatius i commovedors. Els treballs de Nattawut fusionen perspectives i experiències tailandeses i novaiorqueses, aconseguint així una combinació única, que es completament actual i, al mateix temps, universal.

Lynn, una estudiante sobresaliente, se le ocurre la idea de hacer negocio haciendo trampa en los exámenes después de ayudar a sus amigos, Grace y Pat. El negocio de Lynn va creciendo a medida que más estudiantes le ofrecen dinero en efectivo a cambio de las respuestas a los exámenes. Un día, se le presenta la oportunidad de ganar millones cuando Pat y Grace diseñan un plan para que ella se haga con el STIC, un examen internacional y estandarizado para estudiantes que desean inscribirse en las universidades más importantes del mundo y que se realizará en muchos países en la misma fecha y hora. Su plan es que Lynn viaje a algún país con una zona horaria adelantada a la de Tailandia y envíe las respuestas a sus clientes. Sin embargo, necesitan la ayuda de otro genio académico, y la única persona que se ajusta al perfil es Bank, el rival de Lynn en los estudios. Pero él detesta cualquier tipo de trampas. ¿Cómo se convertirá este genio en un estafador?

Después de licenciarse en la maestría de dirección de escena, **Nattawut Poonpiriya** comenzó como asistente de dirección en una agencia de publicidad y luego como director, dirigiendo algunos comerciales de televisión durante tres años. Más tarde se fue a Nueva York para continuar su educación en diseño gráfico en el Pratt Institute. Nattawut pasó cuatro años en Nueva York, estudiando y haciendo varios cortometrajes con sus amigos antes de regresar a su casa en 2011. Comenzó a trabajar como director de videos musicales para muchos artistas famosos de Tailandia antes de hacer su debut cinematográfico con el thriller *Countdown*. Después, su pasión por la narración se expande a un área más comercial. Nattawut y sus socios de Nueva York crearon su propia empresa de producción, a la que llamaron SuperUber film, cuyo objetivo era producir comerciales creativos y conmovedores. Los trabajos de Nattawut fusionan perspectivas y experiencias tailandesas y neoyorquinas, consiguiendo así una combinación única, que es completamente actual y, a su vez, universal.

'Lynn', a straight-A student, gets the idea for her exam-cheating business after helping her friends, 'Grace' and 'Pat'. Lynn's business skyrockets as more students offer her cold cash in exchange for exam answers. One day, Lynn is offered the opportunity to make millions when Pat and Grace devise a plan for her to take the STIC, an international standardised test for students wanting to enrol in the world's leading universities, which is taking place on the same date and time at locations worldwide. Their plan is for Lynn to fly to a country in a time zone that's ahead of Thailand, and send the answers back to her customers. However, they need another genius scholar to help them, and the only person that fits the profile is 'Bank', Lynn's scholarship-student rival who staunchly detests cheating of any kind. How bad will this genius become?

After graduating with MFA in stage directing, **Nattawut Poonpiriya** started off as an assistant director in an advertising agency and then as a director, directing a few TV commercials for 3 years. Then he went to New York to continue his education in graphic design at Pratt Institute. Nattawut spent 4 years in New York, studying and making several short films with his friends before he returned home in 2011. He started working as a music video director for many famous Thai artists before he made his feature film debut with a thriller, *Countdown*. Afterward, his passion in storytelling expands to more commercial area. Nattawut and his partners from New York launched their own production company SuperUber film, which aims at producing creative and stirring commercials. Nattawut's works brings together both perspectives and experiences as Thai-New Yorkers in a unique combination, which is completely current yet, ultimately universal.

Vietnam | Vietnam | Vietnam

The Third Wife

Dir: Ash Mayfair | 2018 | 96' | Drama

Al Vietnam rural del segle XIX, la jove May, de 14 anys, es converteix en la tercera dona del adinerat hisendat Hung. Aviat aprendrà que només pot millorar la seva posició reafirmant-se com una dona capaç de donar a llum a un home. Quan es queda embarassada, les esperances que té May d'ascendir en l'escala social es converteixen en una temptació. Enfrontada a l'amor prohibit i als seus devastadores conseqüències, May finalment comença a acceptar la brutal veritat i veu que les seves opcions són escasses i limitades.

Ash Mayfair va néixer a Vietnam i es va educar en el Regne Unit i als EUA. Ha dirigit nombroses obres de teatre i curtmetratges tant en un país com en l'altre. Ha treballat al National Theatre de Londres com ajudant de direcció i en produccions off-Broadway com a directora. Els seus curtmetratges "The Silver Man", "Sam", "Heart of a Doll", "Grasshopper", "Lupo", "Walking the Dead" i "No Exit" han viatjat a nombrosos festivals internacionals. El guió de "The Third Wife", el seu primer llarg, va rebre l'ajuda de l'Spike Lee Film Production Fund en 2014 i va formar també part de l'IFP Narrative Lab 2017 de Nova York.

En el Vietnam rural del siglo XIX, la joven May, de 14 años, se convierte en la tercera esposa del adinerado hacendado Hung. Pronto aprenderá que solo puede mejorar su posición reafirmandose como una mujer capaz de dar a luz a un varón. Cuando se queda embarazada, las esperanzas que tiene May de ascender en la escala social se convierten en una tentación. Enfrontada al amor prohibido y a sus devastadoras consecuencias, May finalmente empieza a aceptar la brutal verdad y ve que sus opciones son escasas y limitadas.

Ash Mayfair nació en Vietnam y se educó en el Reino Unido y en EE.UU. Ha dirigido numerosas obras de teatro y cortometrajes tanto en un país como en el otro. Ha trabajado en el National Theatre de Londres como ayudante de dirección y en producciones off-Broadway como directora. Sus cortometrajes "The Silver Man", "Sam", "Heart of a Doll",

“Grasshopper”, “Lupo”, “Walking the Dead” y “No Exit” han viajado a numerosos festivales internacionales. El guión de “The Third Wife”, su primer largometraje, recibió la ayuda del Spike Lee Film Production Fund en 2014 y formó también parte del IFP Narrative Lab 2017 de Nueva York.

In 19th century rural Vietnam, 14-year-old May becomes the third wife of wealthy landowner Hung. Soon she learns that she can only gain status by asserting herself as a woman who can give birth to a male child. May's hope to change her status turns into a real and tantalizing possibility when she falls pregnant. Faced with forbidden love and its devastating consequences, May finally comes to an understanding of the brutal truth: the options available to her are few and far between.

Ash Mayfair was born in Vietnam and educated in the UK and the US. Ash has directed numerous plays and short films in the UK and the US. She has worked at the National Theatre in London as an assistant director and in off-Broadway productions in New York as a director. Her short films, “The Silver Man”, “Sam”, “Heart of a Doll”, “Grasshopper”, “Lupo”, “Walking the Dead” and “No Exit” have travelled to multiple international festivals. The screenplay for “The Third Wife” was a recipient of the Spike Lee Film Production Fund in 2014 and also form part of the IFP Narrative Lab 2017 in New York.

Xina | China | China

Ash In The Purest White

Dir: Jia Zhang – Ke | 2018
| 141' | Drama

La jove Qiao s'ha enamorat bojament d'en Bin, el líder del hampa local. La parella protagonista viu als marges de la societat i sobreviu desafiant a diari l'ordre establert. Qiao és testimoni de l'atac que pateix en Bin per part d'una banda rival i dispara contra ells amb el fi de defensar-lo. Per no delatar-lo, Qiao és condemnada a cinc anys de presó. Després de complir amb la seva pena, Qiao busca a en Bin però aquest es nega a acceptar-la de nou a la seva vida. És una història d'amor violenta i punyent, que es desenvolupa en el transcurs de més de quinze anys, entre 2001 i 2017. Aquest melodrama prolonga aquesta narrativa èpica tan característica del seu cinema, i del seu registre de la ràpida transformació de la xina actual.

La jove Qiao busca a en Bin però aquest es nega a acceptar-la de nou a la seva vida. És una història d'amor violenta i punyent, que es desenvolupa en el transcurs de més de quinze anys, entre 2001 i 2017. Aquest melodrama prolonga aquesta narrativa èpica tan característica del seu cinema, i del seu registre de la ràpida transformació de la xina actual.

Jia Zhang-Ke (1970) és un director de cinema xinès que es va llicenciar a l'Acadèmia de Cinema de Pekín i va debutar com a realitzador amb la pel·lícula “Xiao Wu” al 1998. Al 2006, va dirigir “Still life”, guanyadora del Lleó d'Or al Festival de Venècia, i al 2013, va aconseguir la Palma al Millor Guió al Festival de Cannes per “A Touch of Sin”. Al 2015, va ser galardonat amb el Premi Carrossa d'Or a la cerimònia de inauguració del Festival de Cannes, on va presentar a concurs “Mountains May Depart”. Actualment, Zhang-Ke està molt implicat amb la nova generació de realitzadors xinesos.

La joven Qiao se enamora locamente de Bin, un cabecilla del hampa local. La pareja protagonista vive en los márgenes de la sociedad y sobrevive desafiando a diario el orden establecido. Qiao es testigo del ataque que sufre Bin por parte de una banda rival y dispara contra ellos con el fin de defenderle. Por no delatarle, Qiao es condenada a cinco años de cárcel. Tras cumplir con su pena, Qiao busca a Bin pero éste se niega a aceptarla de nuevo en su vida. Es una historia de amor violenta y desgarradora, que se desarrolla en el transcurso de más de quince años, entre 2001 y 2017. Este melodrama prolonga esta narrativa épica tan característica de su cine, y de sus registros de la rápida transformación de la china actual.

Jia Zhang-Ke (1970) es un director de cine chino que se licenció en la Academia de Cine de Pekín y debutó como realizador con la película "Xiao Wu" en 1998. En 2006, dirigió "Naturaleza muerta", ganadora del León de Oro en el Festival de Venecia, y en 2013, se hizo con la Palma al Mejor Guión en el Festival de Cannes por "Un Toque de Violencia". En 2015, fue galardonado con el Premio Carroza de Oro en la ceremonia de inauguración del Festival de Cannes, donde presentó a concurso "Más Allá de las Montañas". Actualmente Zhang-Ke está muy implicado con la nueva generación de realizadores chinos.

The young lady Qiao falls deeply in love with Bin, the leader of a local mafia. The main couple lives on the bounds of society and survives challenging daily the established order. Qiao witnesses how Bin is attacked by a rival band and shoots against them in order to defend him. Because of not betraying him, Qiao is sentenced to spend five years in prison. After fulfilling her judgement, Qiao looks for Bin but he rejects to accept her in his life again. This is a violent and heartbreaking love story, which unfolds over the course of more than fifteen years, between 2001 and 2017. This melodrama extends this epic narrative characteristic of his cinema, and his records of the quick transformation of the actual China.

Jia Zhang-Ke (1970) is a Chinese film director. He graduated in the Cinema Academy of Beijing and debuted as a producer with the film "Xiao Wu" in 1998. In 2006, he directed "Still life" which won the Gold Lion in the Festival of Venice, and in 2013, he won the Palme d'Or Award for Best Script at the Cannes Film Festival. In 2015, he was awarded with the "Carroza de Oro" at the opening ceremony of the Cannes Film Festival where he presented "Mountains May Depart" to contest. Currently, Zhang-Ke is very involved with the new generation of Chinese filmmakers.

Xina | China | *China*

Youth ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Feng Xiaogang | 2017 | 135' | Drama

La pel·lícula narra les vides d'un grup d'adolescents idealistes que s'allisten en una companyia d'art de l'Exercit Popular d'Alliberació durant la Revolució Cultural. Mentrestant, experimentan amor, luxúria, traïció i sofriment, com es perceben en cançons i balls de l'època de la Revolució Cultural. Els dos personatges clau, en Feng Liu i en Xiaoping He, participen en la Guerra Sino-Vietnamita, al 1979 i es converteixen en herois per la seva valentia. Després de la guerra, deixen honorablement l'Exèrcit, i traten de sobreviure a la Xina de l'era de la Reforma, mentre aprenen les lliçons de les experiències d'amor, luxúria, traïció i angustia que trenquen l'ànima.

Feng Xiaogang, fill d'un professor universitari i la infermera d'una fàbrica, es va unir a la Companyia d'Art de la Regió Militar de Pekín com a dissenyador d'escenaris després de l'escola secundària. Va començar la seva carrera cinematogràfica com a dissenyador d'art en el Centre d'Art i Televisió de Pekín al 1985. Més tard, va passar a escriure guions. Durant aquest període, va treballar estretament amb el director Zheng Xiaolong i l'escriptor Wang Shuo. A finals de la dècada de 1990, Xiaogang va començar a conrear el gènere xinès anomenat "Hesui Pian", o "Pel·lícules per celebrar l'Any Nou". Es va fer famós com a director de la pel·lícula "The Dream Factory" (1997). En els últims anys, ha passat de fer comèdies exclusivament a dirigir pel·lícules dramàtiques d'època. Al 1999, es va casar amb l'actriu Xu Fan.

La película narra las vidas de un grupo de adolescentes idealistas que se alistán en una compañía de arte del Ejército Popular de Liberación durante la Revolución Cultural. Entretanto, experimentan amor, lujuria, traición y sufrimiento, como se percibe en canciones y bailes de la época de la Revolución Cultural. Los dos personajes clave, Feng Liu y Xiaoping He, participan en la Guerra Sino-Vietnamita, en 1979 y se convierten en héroes por su valentía. Después de la guerra, dejan honorablemente el Ejército, y tratan de sobrevivir en la China de la era de la Reforma, mientras aprenden las lecciones de las experiencias de amor, lujuria, traición y angustia que rompen el alma.

Feng Xiaogang, hijo de un profesor universitario y la enfermera de una fábrica, se unió a la Compañía de Arte de la Región Militar de Pekín como diseñador de escenarios después de la escuela secundaria. Comenzó su carrera cinematográfica como diseñador de arte en el Centro de Arte y Televisión de Pekín en 1985. Más tarde, pasó a escribir guiones. Durante este período, trabajó estrechamente con el director Zheng Xiaolong y el escritor Wang Shuo. A finales de la década de 1990, Xiaogang empezó a cultivar el género chino llamado "Hesui Pian", o "Películas para celebrar el Año

Nuevo". Se hizo famoso como director de la película "The Dream Factory" (1997). En los últimos años, ha pasado de hacer comedias exclusivamente a dirigir películas dramáticas de época. En 1999, se casó con la actriz Xu Fan.

The film chronicles the lives of a group of idealistic adolescents in a military art troupe in the People's Liberation Army during the Cultural Revolution. They experience love, lust, betrayal, and sufferings in the background of Mao-era songs and dances. The two key characters, Feng Liu and Xiaoping He, also participate in the Sino-Vietnamese War in 1979 and become heroes for their act of courage. After the war, they are honorably discharged from the Army but struggle to make ends meet in the Reform-era China while they learn lessons from soul-crushing experiences of love, lust, betrayal, and heartbreak.

Feng Xiaogang, the son of a college professor and a factory nurse, joined the Beijing Military Region Art Troupe as a stage designer after high school. He began his cinema career as an art designer in the Beijing Television Art Center in 1985. Later, he moved on to write screenplays. During this period, he worked closely with director Zheng Xiaolong and writer Wang Shuo. In the late 1990s, Xiaogang established himself in a Chinese genre called "Hesui Pian (贺岁片)", or "New Year's Celebration Films." He became famous as the director of the movie "The Dream Factory" (1997). In recent years, he has transitioned from solely making comedies to directing drama movies. He married actress Xu Fan in 1999.

SECCIÓ OFICIAL PANORAMA | SECCIÓN OFICIAL PANORAMA | OFICIAL PANORAMA SECTION

Afganistan | Afganistán | Afghanistan

Black Kite

Dir: Tarique Qayumi | 2017 | 87' | Drama

Arian estima els estels, però un Afganistan canviant s'interposa en el seu camí. Quan els talibans prenen el poder i prohibeixen volar estels, gairebé abandona la seva passió. No obstant això, per donar-li a la seva filla Seema una sensació d'infància que un cop ell va tenir, Arian arrisca la seva vida per trobar i volar estels.

Tarique Qayumi va néixer a l'Afganistan i va anar a Canadà com a refugiat en 1983. Es va llicenciar en UCLA, on va completar el seu màster com a guionista. Mentre va estar a l'Afganistan (2011-2015) va escriure, va dirigir i va produir "Truth Unveiled", la primera sèrie de docudrama de l'Afganistan; "The Defenders", una minisèrie de drama, així com el "Barri Sèsam" afganès. El seu primer llargmetratge, "Targeting" va ser dirigit a Los Angeles: un thriller psicològic sobre una dona soldat nord-americà que torna a casa de la guerra. "Black Kite" és el seu segon llargmetratge: va escriure, dirigir, editar i filmar la pel·lícula. Va rebre una beca del Consell de les Arts de Canadà i del Consell de les Arts de Columbia Britànica. "Black Kite" es va estrenar a TIFF el 2017.

Arian ama las cometas, pero un Afganistán cambiante se interpone en su camino. Cuando los talibanes toman el poder y prohíben volar cometas, casi abandona su pasión. Sin embargo, para darle a su hija Seema una sensación de infancia que una vez él tuvo, Arian arriesga su vida para encontrar y volar cometas.

Tarique Qayumi nació en Afganistán y fue a Canadá como refugiado en 1983. Se licenció en UCLA, donde completó su master como guionista. Mientras estuvo en Afganistán (2011-2015) escribió, dirigió y produjo "Truth Unveiled", la primera serie de docudrama de Afganistán; "The Defenders", una miniserie de drama, así como el "Barrio Sésamo" afgano. Su primer largometraje, "Targeting" fue dirigido en Los Ángeles: un thriller psicológico sobre una mujer soldado estadounidense que regresa a casa de la guerra. "Black Kite" es su segundo largometraje: escribió, dirigió, editó y filmó la película. Recibió una beca del Consejo de las Artes de Canadá y del Consejo de las Artes de Columbia Británica. "Black Kite" se estrenó en TIFF en 2017.

Arian loves kites but a changing Afghanistan stands in his way. When the Taliban take power and ban kite flying, he all but gives up on his passion. However, to give his daughter Seema a sense of childhood that he once had, Arian risks his life to find and fly kites.

Tarique Qayumi was born in Afghanistan and go to Canada as a refugee in 1983. He graduate school at UCLA, where he completed his Screenwriting MFA. While in Afghanistan (2011- 2015) he wrote, directed and produced "Truth Unveiled", Afghanistan's first docudrama series; "The Defenders", a drama miniseries, as well as Afghan "Sesame Street". His first feature film, "Targeting" was directed in Los Angeles: a psychological-thriller about a female American soldier who returns home from war. "Black Kite" is his second feature: he wrote, directed, edited, and shot the film. He received both a grant from Canada Council for the Arts and as well the British Columbia Council for the Arts. "Black Kite" premiered at TIFF in 2017.

Bhutan | Bután | *Bhutan*

Thimphu

Dir: Chand R.C | 2017 | 118' | Feature Film

La pel·lícula uneix les històries personals i els viatges de set personatges diferents, tot procurant algun tipus de validació o creixement en els temps de ràpid canvi. Com cada personatge avança en la pel·lícula, les seves històries comencen a superposar-se i fluir entre si, presentant així la ciutat de Thimphu com un microcosmos salvatge, bell i caòtic de la vida i la humanitat.

Chand R.C va néixer el 1975 a Bhutan. És un cineasta botanes autodidacte que tendeix a explicar històries que exploren la societat botanesa. El seu primer llargmetratge; *Gawa* estava basat en una història real sobre els efectes nocius de la pràctica social de la caça nocturna a Bhutan. *Gawa* va ser recolzada per RENEW i les agències de les Nacions Unides, ja que va transmetre uns valuosos missatges. Va ser avalada per el Ministeri d'Educació del país. *Thimphu* és el seu segon llargmetratge i va ser seleccionat en el Global Cinema Corner en la 15^aedició de Pune International Film Festival i en el Melbourne Indian International Film Festival a l'agost del 2017.

La película teje las historias personales y los viajes de siete personajes diferentes, todos persiguiendo algún tipo de validación o crecimiento en los tiempos de rápido cambio. A medida que cada personaje avanza en la película, sus historias comienzan a superponerse y fluyen entre sí, presentando así, la ciudad de Thimphu como un microcosmos salvaje, bello y caótico, lleno de vida y humanidad.

Chand R.C., nació en 1975 en Bután. Es un cineasta butanés autodidacta que tiende a explicar historias que exploran la sociedad butanesa. Su primer largometraje; *Gawa*, estaba basado en una historia real sobre los efectos nocivos de la práctica social de la caza nocturna en Bután. *Gawa* fue apoyada por RENEW y las agencias de las Naciones Unidas, ya que transmitía unos valiosos mensajes. Fue avalada por el Ministerio de Educación del país. *Thimphu* es su segundo largometraje y fue seleccionado en el Global Cinema Corner en la 15ª edición de Pune International Film Festival y en el MELBOURNE Indian International Film Festival, en agosto 2017.

The film weaves together the personal stories and journeys of seven different characters, all pursuing some sort of validation or growth in the fast changing times. As each character moves forward in the film, their stories start to overlap and flow into each other, presenting the city of Thimphu as a raw, beautiful and chaotic microcosm of life and humanity.

Chand R.C was born in 1975, in Bhutan. He is a self- taught Bhutanese filmmaker and intends to tell stories that explore the Bhutanese society. His first feature film; Gawa, was based on a true story about the ill effects of social practice of night hunting in Bhutan. Gawa was supported by RENEW and UN agencies due to the its urgent and worthy messages and became the first film to be endorsed by the Ministry of Education in the country. Thimphu is his second feature film and got selected in the Global Cinema Corner in the 15th Pune International Film Festival and MELBOURNE Indian International Film Festival in August 2017.

Xina | China | China

Ballad From Tibet

Dir: Zhang Wei | 2017 | 100' | Drama

“Ballad From Tibet” és la història d'un grup de nens tibetans que s'embarquen en una odissea per diferents raons. Thumpten, amb la visió parcial d'un ull i l'altre ull completament disfuncional, vol veure el món abans que la seva vida es torni completament fosca. Droma, una preciosa noia teixidora, vol demostrar-li a la seva àvia que és alguna cosa més que una simple teixidora presentant-se en un programa de televisió. Sonam, un massatgista cec, està fart de la seva avorrida feina. Kalsang, el menor d'ells, segueix els altres perquè sona terriblement divertit. Amb l'ajuda d'una família nòmada, una flota de motoristes i un productor de televisió, el grup es dirigeix a la metròpoli de Shenzhen.

La seva meta és cantar a la televisió per a aconseguir una gran audiència.

Zhang Wei va néixer a Hunan (Xina) i va estudiar direcció a l'Acadèmia de Cinema de Pequín i Cinema a l'Acadèmia Nacional Xina d'Art. Zhang Wei ha dirigit cinc llargmetratges incloent "Beijing Dream" (2010) i "Shadow Puppet Show of one Person" (2011). "Ballad from Tibet" és el seu cinquè llargmetratge, amb el qual ha guanyat el premi Best Children 's Feature al China International Children' s Film Festival al novembre de 2017. El treball de Zhang Wei és conegut per representar les condicions de vida dels grups marginals de la societat xinesa i pel realisme de les seves pel·lícules. Les pel·lícules de Zhang Wei són reconeixibles pel seu toc humà innat, llançant llum sobre temes ignorats per la societat a través de la narració de històries de persones aparentment quotidianes, buscant la reacció del públic davant de problemes emergents però que solen passar inadvertits a causa del ràpid desenvolupament de la Xina.

“Ballad From Tibet” es la historia de un grupo de niños tibetanos que se embarcan en una odisea por distintas razones. Thumpten, con la visión parcial de un ojo y el otro ojo completamente disfuncional, quiere ver el mundo antes de que su

vida se vuelva completamente oscura. Droma, una preciosa chica tejedora, quiere demostrarle a su abuela que es algo más que una simple tejedora presentándose en un programa de televisión. Sonam, un masajista ciego, está harto de su aburrido trabajo. Kalsang, el menor de ellos, sigue a los demás porque suena terriblemente divertido. Con la ayuda de una familia nómada, una flota de motoristas y un productor de televisión, el grupo se dirige a la metrópolis de Shenzhen. Su meta es cantar en televisión para alcanzar una gran audiencia.

Zhang Wei nació en Hunan (China) y estudió Dirección en la Academia de Cine de Pekín y Cine en la Academia Nacional China de Arte. Zhang Wei ha dirigido cinco largometrajes incluyendo “Beijing Dream” (2010) y “Shadow Puppet Show of one Person” (2011). “Ballad from Tibet” es su quinto largometraje, con el que ha ganado el premio Best Children’s Feature en el China International Children’s Film Festival en noviembre de 2017. El trabajo de Zhang Wei es conocido por representar las condiciones en las que viven los grupos marginales de la sociedad china y por el realismo de sus películas. Las películas de Zhang Wei son reconocibles por su toque humano innato, arrojando luz sobre temas ignorados por la sociedad a través de la narración de las historias de personas aparentemente cotidianas buscando la reacción del público ante problemas emergentes pero que suelen pasar inadvertidos debido al rápido desarrollo de China.

“Ballad from Tibet” is a story about a group of Tibetan kids embarking on an odyssey, each for a different reason. Thumpten, with one eye partially working and the other one completely dark. Droma, a beautiful weaving girl, wants to prove to her granny that she is more than a weaver by getting into a TV show. Sonam, a blind masseur, is fed up with his boring job. Kalsang, the youngest of them, simply follows the others because it sounds terribly fun. With the help of a nomad family, a fleet of bikers, and a TV producer, the band marches to the metropolitan of Shenzhen. Their goal is to sing for everyone through the TV network.

Zhang Wei was born in Hunan Province of China and he studied Directing at the Beijing Film Academy as well as Cinema Studies at the Chinese National Academy of Arts. He has directed five feature films including “Beijing Dream” (2010) and “Shadow Puppet Show of one Person” (2011). “Ballad from Tibet” is this fifth feature film and won the Best Children’s Feature at the Chinese International Children’s Film Festival in November 2017. Wei’s works are known for depicting the actual living conditions of marginalized groups in the Chinese society and rendering reality as real as reality itself with a narrative of simplicity. A typical Zhang Wei film is recognizable by its innate humane touch, shedding light on overlooked issues of the society through the telling of what seems like stories of everyday people, provoking thoughts in the audience about emerging yet unnoticed problems during the rapid development of China.

Xina | China | *China*

Love Education

Dir: Sylvia Chang | 2017 | 122’ | Drama

Una dona moribunda recorda els seus moments més feliços. La seva filla, Hui Ying, decideix traslladar la tomba del seu pare de la seva ciutat natal a la vora de la tomba de la seva mare. No obstant això, la seva primera esposa, que s’ha encarregat de tenir cura de la sepultura durant anys, no ho aprova i el seu desacord s’acaba convertint en un problema per a tota la ciutat.

Sylvia Chang va començar la seva carrera com a actriu a la dècada de 1970. Chang va guanyar el seu primer Golden Horse Awards (GHA) a la Millor actriu de repartiment pel seu paper a “Prosperity and Perplexity” al 1976, abans d’obtenir la seva primera victòria al Golden Horse a la Millor Actriu protagonista amb “My Grandpa”, al 1981. Després amb “Passion” va guanyar el Premi a la Millor Actriu Principal als Premis Golden Horse al 1986. Chang mai va deixar de donar suport a la indústria cinematogràfica a Taiwan i Hong Kong, com correspon als seus orígens.

Una mujer moribunda recuerda sus momentos más felices. Su hija, Hui Ying, decide trasladar la tumba de su padre desde su ciudad natal junto a la tumba de su madre. Sin embargo, su primera esposa, que se ha encargado de cuidar la sepultura durante años, no lo aprueba y su desacuerdo acaba convirtiéndose en un problema para toda la ciudad.

Sylvia Chang empezó su carrera como actriz en la década de 1970. Chang ganó su primer Golden Horse Awards (GHA) a la Mejor actriz de reparto, por su papel en “Prosperity and Perplexity” en 1976, antes de obtener su primera victoria en el Golden Horse a la Mejor Actriz Protagonista por “My Grandpa”, en 1981. Después con “Passion” ganó los Premios Golden Horse a la Mejor Actriz Principal nuevamente en 1986. Chang nunca dejó de apoyar a la industria cinematográfica en Taiwán y Hong Kong, como corresponde a sus orígenes.

A dying old lady reminisces about her happier moments. Her daughter, Hui Ying, decides to

move her father’s grave from his hometown to beside her mother’s grave. However, his first wife, who has looked after the grave for years, doesn’t approve, and their disagreement ends up becoming a problem for the whole town.

Sylvia Chang was born in Chiayi, Taiwan. She began her acting career in the 1970s. Chang won her first Golden Horse Awards (GHA) for Best Supporting Actress for her role in Prosperity and Perplexity in 1976 before gaining her first Golden Horse win for Best Leading Actress with 1981’s “My Grandpa”. In the following years, Passion brought her the Golden Horse Awards for Best Leading Actress again in 1986 and the first Best Actress at the Hong Kong Film Awards (HKFA) in 1987. Chang has never stopped from supporting the film industry in Taiwan and Hong Kong, her origins.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Tomorrow Is Another Day ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Chan Tai – lee | 2017 | 91’ | Comedy

La senyora Wong, una dona de mitjana edat sap que el seu marit està tenint una aventura amorosa, però pel bé del seu matrimoni i el seu fill autista, ella ha decidit suportar en silenci. No obstant això, l'amant ve a molestar-los, i al final, el Sr. Wong se'n va de casa després d'una baralla. Sentint-se perduda i lluitant per tenir cura sola al seu fill, la Sra. Wong comença a planejar formes de venjar-se de l'amant, però els seus plans són descoberts per altres mestresses de casa.

Chan Tai-lee ,escriptor i director, conegut per “Ip Man” (2008), “Ip Man 2” (2010) i “Dragon Master” (2015). Es va graduar de HKBU (Bachelor of Communication) i HKCU (Master of Arts en Visual Culture Studies). El 2005, Chan va guanyar el premi d'or de HK IFVA amb el seu curtmetratge dirigit "Mother". Des de 2004, va estar involucrat en moltes creacions de guions com la sèrie de pel·lícules "The Ip Man", "The Way We Dance", "The Monkey King", etc. En 2016, va escriure i dirigir el seu primer llargmetratge, "Tomorrow is another day".

La señora Wong, una mujer de mediana edad sabe que su marido está teniendo una aventura amorosa, pero por el bien de su matrimonio y su hijo autista, ella ha decidido soportarlo en silencio. Sin embargo, la amante viene a molestarlos, y al final, el Sr. Wong se va de casa después de una pelea. Sintiendo pérdida y luchando por cuidar sola a su hijo, la Sra. Wong comienza a planear formas de vengarse de la amante, pero sus planes son descubiertos por otras amas de casa.

Chan Tai Lee se graduó de HKBU (Bachelor of Communication) y HKCU (Master of Arts en Visual Culture Studies). En 2005, Chan ganó el premio de oro de HK IFVA con su cortometraje dirigido "Mother". Desde 2004, Chan estuvo involucrado en muchas creaciones de guiones como la serie de películas "The Ip Man", "The Way We Dance", "The Monkey King", etc. En 2016, Chan escribió y dirigió su primer largometraje: "Tomorrow is another day".

Mrs. Wong knows her husband is carrying on an affair, but for the sake of their marriage and autistic son, she has chosen to silently endure. However, the mistress comes to disturb them, and in the end, Mr. Wong leaves home after a flight. Feeling at a loss and struggling to watch over her son by herself, Mrs. Wong begins to plot ways to take revenge against the mistress, but in the run-up to the plan, she soon discovers that there can be other ways to become a better woman.

Chan Tai Lee was graduated from HKBU (Bachelor of Communication) and HKCU (Master of Arts in Visual Culture Studies). In 2005, Chan won the gold award of HK IFVA with his directed short film "Mother". Since 2004, Chan was involved in many script creations like "The Ip Man" movie series, "The Way We Dance", "The Monkey King", etc. In 2016, Chan wrote and directed his first feature: "Tomorrow is another day".

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

When Sun Meets Moon

Dir: Benny Lau | 2018 | 95' | Drama

El 1992, una forta tempesta va causar una apagada massiva a Hong Kong. Dos joves apassionats de l'astrologia, Lluna i Sol, es van trobar sota la nit estrellada al costat del mar. L'afecte entre ells va començar a créixer, Sun va ser admès en un internat i es mudaria a un altre país en uns pocs mesos segons el pla del seu pare. Igual que el sol i la lluna, la parella, no es podien veure tot i que vivien a la mateixa ciutat, però el seu amor es va mantenir al mig de la separació i l'oposició de la mare de Moon. Superant els desafiaments de mestres, amics i familiars, ha arribat el moment que Sun es vagi.

Benny Lau ha realitzat múltiples vídeos musicals, anuncis i vídeos promocionals corporatius. El 2012, va fer 4 micro pel·lícules en cooperació amb Yahoo Hong Kong, que va aconseguir un gran èxit. Una de les pel·lícules "When Love Encounter" també va quedar seleccionada el 2013 al Festival de Cinema Asiàtic de Hong Kong - Hong Kong First section. "Wong Ka Yan" és la primera pel·lícula dirigida per Lau que va ser elogiada per l'audiència de Hong Kong i la Xina continental i seleccionada en diversos festivals de cinema de tot el món. La pel·lícula va guanyar el Premi Golden Palm de First Time

Filmmaker al Festival Internacional de Cinema de Mèxic.

En 1992, una fuerte tormenta causó un apagón masivo en Hong Kong. Dos jóvenes apasionados de la astrología, Luna y Sol, se encontraron bajo la noche estrellada junto al mar. El afecto entre ellos empezó a crecer, Sun fue admitido en un internado y se mudaría a otro país en unos pocos meses según el plan de su padre. Al igual que el sol y la luna, la pareja apenas podía verse a pesar de que vivían en la misma ciudad, pero su amor se mantuvo en medio de la separación y la oposición de la madre de Moon. Superando los desafíos de maestros, amigos y familiares, ha llegado el momento de que Sun se vaya.

Benny Lau ha realizado múltiples videos musicales, anuncios y videos promocionales corporativos. En 2012, hizo 4 micro películas en cooperación con Yahoo Hong Kong, que alcanzó un gran éxito. Una de las películas "When Love Encounter" también quedó seleccionada en 2013 en el Festival de Cine Asiático de Hong Kong - Hong Kong First section. "Wong Ka Yan" es la primera película dirigida por Lau que fue elogiada por la audiencia de Hong Kong y China continental y seleccionada en múltiples festivales de cine de todo el mundo. La película ganó el Premio Golden Palm de First Time Filmmaker en el Festival Internacional de Cine de México.

In 1992, a heavy rainstorm caused massive power outage in Hong Kong. At that night, two young astrology enthusiasts, Moon and Sun, met under the starry night by the seaside. When their affection to each other grew, Sun was admitted into a boarding school and would move to another country in a few months under his father's plan. Like the sun and moon, the couple could hardly see each other despite that they were living in the same city, but their love endured amidst the separation and opposition from Moon's mother. Overcoming the challenges from teachers, friends and family, time has come for Sun to depart...

***Benny Lau** has been filmed multiple music videos, advertisements and corporate promotional videos. In 2012, he filmed 4 micro movies in co-operation with Yahoo Hong Kong which attained high hit rate. One of the movie "When Love Encounter" has also selected in 2013 Hong Kong Asian Film Festival -- Hong Kong First section. WONG KA YAN is the first film directed by LAU that praised by both Hong Kong and Mainland audience and was selected in multiple film festivals around the world. The film won Golden Palm Awards of First Time Filmmaker in the Mexico International Film Festival.*

Índia | India | *India*

Lipstick Under My Burkha

Dir: Alankrita Shrivatsava | 2016 | 117' | Drama

Ambientada als carrers concorreguts d'una petita ciutat de l'Índia, una noia universitària vestida amb burka lluita contra els problemes d'identitat cultural, aspirant a ser una cantant pop. Una jove esteticista intenta escapar de la claustrofòbia del seu petit poble. Una mestressa de casa oprimida i mare de tres fills viu la vida alternativa d'una venedora emprenedora. I una vídua de 55 anys redescobreix la seva sexualitat a través d'un romanç telefònic. Atrapades als seus mons, totes elles reclamen els seus desitjos a través d'actes secrets de rebel·lió que succeeixen en aquesta pel·lícula coral.

Alankrita Shrivastava és una guardonada cineasta i guionista de Mumbai amb tendència a explicar històries de dones. Alankrita ha escrit i dirigit dos llargmetratges: "Turning 30" (2011) i "Lipstick Under My Burkha" (2016).

Ambientada en las calles concurridas de una pequeña ciudad de la India, una chica universitaria vestida con burka lucha contra los problemas de identidad cultural, aspirando a ser una cantante pop. Una joven esteticista trata de escapar de la claustrofobia de su pequeño pueblo. Un ama de casa oprimida y madre de tres hijos vive la vida alternativa de una vendedora emprenedora. Y una viuda de 55 años redescubre su sexualidad a través de un romance telefónico. Atrapadas en sus mundos, todas ellas reclaman sus deseos a través de actos secretos de rebelión que suceden en esta película coral.

Alankrita Shrivastava es una galardonada cineasta y guionista de Mumbai con tendencia a contar historias de mujeres. Alankrita ha escrito y dirigido dos largometrajes: "Turning 30" (2011) y "Lipstick Under My Burkha" (2016).

Set in the crowded lanes of small town India, a burkha-clad college girl struggles with issues of cultural identity and her aspirations to be a pop singer. A young two-timing beautician, seeks to escape the claustrophobia of her small town. An oppressed housewife and mother of three, lives the alternate life of an enterprising saleswoman. And a 55 year old widow rediscovers her

sexuality through a phone romance. Trapped in their worlds, they claim their desires through secret acts of rebellion.

Alankrita Shrivastava is an award-winning feature film director and screenwriter from Mumbai with a penchant for telling women's stories. Alankrita has written and directed two feature films – "Turning 30" (2011) and "Lipstick Under My Burkha".

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia*

Lima

Dir: Harvan Agustriansyah, Lola Amaria, Adriyanto Dewo, Tika Pramesti, Shalahuddin Siregar, Agha Fahriansyah | 2018 | 110' | Drama

Fara, Aryo i Adi acaben d'acomiar a la seva mare, Maryam, després d'una discussió sobre el funeral de la difunta entre els tres fills, recordant que aquesta era musulmana. Tot i que el conflicte sembla tenir solució, hi ha alguns problemes que no. Fara, que és un entrenador de natació, sempre escull als atletes que es destinen per a l'entrenament nacional. No obstant això, no pot fer-ho sense veure obligat a respondre als desafiaments de l'amo del club. Tot i que els seus alumnes mai van qüestionar el color de la seva pell, Adi, que sovint és assetjat pels seus companys de classe, presencia un esdeveniment inhumà. Aryo, per la seva banda, ha de liderar el tema de l'herència per ser el primogènit i Jjah es veu obligat a tornar a casa per exigir que es faci justícia.

Harvan Agustriansyah es va llicenciar a l'Institut d'Arts de Jakarta i va fer el seu debut el 2006 amb el curtmetratge titulat "Sepeda", que va ser nominat com a millor curt d'Indonèsia al Festival de Cinema de 2007 i

elegit com el Millor Curtmetratge de Ficció al Festival de Cinema ITB de Ganesha 2008. Va participar en la pel·lícula de terror *Hi5teria: cinc històries de cinc directors*, que es va projectar al Festival Coreà l'Puncheon de 2012. En 2016, va escriure, va dirigir i va produir "*Pangreh*", que va ser nominada en més de 30 festivals de cinema a nivell local i internacional. A l'any següent va rebre el premi al millor curtmetratge en el 4t Festival Internacional de Curtmetratges de Chennai (Índia), al Festival de Curtmetratges Internacionals Shared View (Romania) i al Festival de Cinema de Pau d'Àsia 2017 (Islamabad, Pakistan).

Fara, Aryo y Adi acaban de despedir a su madre, Maryam, tras una discusión sobre el funeral de la difunta entre los tres hijos, recordando que ésta era musulmana. Aunque el conflicto parece tener solución, hay algunos problemas que no. Fara, que es un entrenador de natación, siempre escoge a los atletas que se destinan para el entrenamiento nacional. Sin embargo, no puede hacerlo sin verse obligado a responder a los desafíos del dueño del club. A pesar de que sus

alumnos nunca cuestionaron el color de su piel, Adi, que a menudo es acosado por sus compañeros de clase, presencia un evento inhumano. Aryo, por su parte, debe liderar el tema de la herencia por ser el primogénito y Jjah se ve obligado a regresar a casa para exigir que se haga justicia.

Harvan Agustriansyah se licenció en el Instituto de Artes de Yakarta e hizo su debut en 2006 con el cortometraje titulado "Sepeda", que fue nominado como mejor corto de Indonesia en el Festival de Cine de 2007 y elegido como el Mejor Cortometraje de Ficción en el Festival de Cine ITB de Ganesha 2008. Participó en la película de terror *Hi5teria: cinco historias de cinco directores*, que se proyectó en el Festival Coreano del Puncheon de 2012. En 2016, escribió, dirigió y produjo "*Pangreh*", que fue nominada en más de 30 festivales de cine a nivel local e internacional. Al año siguiente recibió el premio al mejor cortometraje en el 4º Festival Internacional de Cortometrajes de Chennai (India), en el Festival de Cortometrajes Internacionales Shared View (Rumania) y en el Festival de Cine de Paz de Asia 2017 (Islamabad, Pakistán).

Fara, Aryo and Adi recently lost their mother, Maryam. How Maryam was buried provoked a debate among her three kids since Maryam is a Muslim. Although it seems that the conflict has been solved, there are some things that are still a problem. Fara, who is a swimming coach, always chooses which athletes should be sent to the national trainings. However, he cannot do it without facing the challenges from the club owner. Despite the students never questioned him because of his skin color, Adi, who is usually harassed by his classmates, sees an inhuman event. Aryo, must deal with the inheritance issues since he is the firstborn and Jjah is obligated to come back home to require justice.

Harvan Agustriansyah graduated from the Arts Institute of Jakarta and he did his debut in 2006 with the short film "Sepeda" which was nominated as Best Short Indonesian Film in the Film Festival of 2007 and elected as Best Fiction Short Film in the Film ITB Festival of Ganesha 2008. He participated in the horror film *Hi5teria: five stories of five directors*,

which was projected in the Korean Festival of Punccheon of 2012. In 2016, he wrote, directed and produced "Pangreh", which was nominated in more than 30 cinema festivals locally and internationally. The next year he got Best Short Film Award at the 4th International Festival of Short Films of Chennai (India), in the International Shared View Short Film Festival (Romania) and in the Peace Film Festival of Asia 2017 (Islamabad, Pakistan).

Iran | Irán | Iran

Mothing

Dir: Roqiye Tavakoli | 2017 | 84' | Drama

"Mothing" és una pel·lícula sobre dos germanes que viuen a Yazd, una ciutat que es troba al desert d'Iran. Una de les germanes ha abandonat a la seva parella i l'altra ha sigut abandonada per la seva. De manera que així es poden contemplar les dues cares d'un conflicte en les persones de la víctima i el botxí. Interessa al mateix temps saber les circumstàncies de la ruptura i la separació en ambdós casos, així com les corresponents localitzacions on l'acció té lloc.

Roqiye Ravakoli va néixer al 1985 a Yazdan i té un BA en Cinema i un MA en Literatura Dramàtica de la Universitat de Sooreh (Teheran). Es cap de departament en la Universitat d'Art i Cultura de Yazd. Tavakoli és membre de l'Associació de curts iranians del cinema de Khaneh. Ha fet més de 30 curts i documentals que han sigut aclamats en més de 50 festivals locals i internacionals i ha sigut premiat en festivals com el Armenia International Women's Film Festival Kin, el Dubai Ibda Awards, el Royesh Film Festival, el Parvin Estesami Festival i altres.

"Mothing" es una película sobre dos hermanas que viven en Yazd, una ciudad que se encuentra en el desierto de Irán. Una de las hermanas ha abandonado a su pareja y la otra ha sido abandonada por la suya. De manera que así se pueden contemplar las dos caras de un conflicto en las personas de la víctima y el verdugo. Interesa a su vez saber las circunstancias de la ruptura y separación en ambos casos, así como las correspondientes localizaciones donde la acción tiene lugar.

Roqiye Tavakoli nació en 1985 en Yazdan y tiene un BA en Cine y un MA en Literatura Dramática de la Universidad de Sooreh (Teherán). Es jefe de departamento en la Universidad de Arte y Cultura de Yazd. Tavakoli es miembro de la Asociación de cortos iraní del cine de Khaneh. Ha hecho más de 30 cortos y documentales que han sido aclamados en más de 50 festivales locales e internacionales y ha sido premiado en festivales como el Armenia International Women's Film Festival Kin, el Dubai Ibda Awards, el Royesh Film Festival, el Parvin Etesami Festival y otros.

"Mothing" is a film about two sisters who live in Yazd, a city located in the deserts of Iran. One of the sisters has abandoned her love and the other has been abandoned by hers. As a consequence, it is possible to contemplate the two sides of the conflict in the role of the victim and the executioner. It is also interesting to know in both cases the circumstances of the rupture and the separation, as well as the corresponding locations where the action takes place.

Roqiye Tavakoli was born in 1985 in Yazdan holds a BA in Cinema and a MA in Dramatic Literature from Sooreh University in Tehran. Tabvakoli is an instructor and head of department at Yazd Art and Culture University. Tavakoli is a member of the Iranian Short Film Association in Khaneh Cinema. The director has made over 30 short and documentary films presented and acclaimed in over 50 local and international film festivals - awarded at festivals such as Armenia

International Women's Film Festival Kin, Dubai Ibda Awards, Royesh Film Festival, Parvin Etesami Film Festiva and others.

Malàisia | Malasia | Malaysia

Guang

Dir: Shio Chuan Quek | 2018 | 88' | Drama

Un simple record de la infància fa que un jove autista emprengui un viatge per recollir articles de vidre amb una finalitat específica. En fer-ho, posa en perill la seva relació amb el seu germà menor i el que ambdós fan. Poc saben que aquesta recerca podria donar respostes a la seva complicada situació.

Quek Shio Chuan va estudiar Comunicació a la Universitat Tunku Abdul Rahman. Als 26 anys, es va comprometre amb Reservoir Production SDN BHD, una productora de vídeos publicitaris. Ha guanyat múltiples premis de curmetratges. Posteriorment, a Shio Chuan se li va donar l'oportunitat d'escalar en la seva carrera com a publicista audiovisual, treballant amb marques conegudes com Petronas, Samsung i Nissan. Desde fa ja un temps, Shio Chuan se està centrant en la seva carrera com a director de cinema.

Un simple recuerdo de la infancia hace que un joven autista emprenda un viaje para recoger determinados artículos de vidrio con una finalidad

específica. Al hacerlo, pondrá en peligro la relación con su hermano menor y lo que ambos hacen. Pero lo que no saben es que la búsqueda podría dar respuestas a su complicada situación.

Quek Shio Chuan estudió Comunicación en la Universidad Tunku Abdul Rahman. A los 26 años, se comprometió con Reservoir Production Sdn Bhd, una productora de vídeos publicitarios. Ha ganado múltiples premios de cortometrajes. Posteriormente, a Shio Chuan se le dio la oportunidad de escalar en su carrera como publicista audiovisual, trabajando con marcas conocidas como Petronas, Samsung y Nissan. Desde hace ya un tiempo, Shio Chuan se está centrado en su carrera como director de cine.

A spark of childhood inspiration starts an autistic young man on a journey to collect specific glasswares for his own unique purpose. In doing so, he jeopardises his relationship with his younger brother and both their jobs. Little do they know that this quest could unlock the answers to their dire situation.

Quek Shio Chuan studied Communication at University Tunku Abdul Rahman. At the young age of 26, he was committed to Reservoir Production Sdn Bhd, a commercial film production company. He has won multiple shortfilm awards. After the success of his short films, Shio Chuan was given the opportunity to excel in his commercial making career working

alongside several renowned clients including Petronas, Samsung and Nissan. Shio Chuan is looking forward to advance his commercial film-making career and is currently focusing on making films.

Malàisia | Malasia | Malaysia

Shuttle Life

Dir: Tan Seng Kiat | 2017 | 91' | Drama

Qiang viu a la gran ciutat i lluita per tenir cura de la seva mare mentalment inestable i de la seva germana Hui Shan que té 5 anys. Un cotxe matarà a Hui Shan en un accident. Qiang reclamarà el cos de la seva germana. Desafortunadament, no podrà demostrar la seva relació amb Hui Shan, ja que ella mai va ser registrada al néixer. A causa de la inestabilitat mental de la seva mare, Qiang es veurà obligat a enfrontar en solitari el conflicte.

Tan Seng Kiat va estudiar cinema a la Universitat Nacional d'Arts de Taiwan abans de començar la seva carrera a Malàisia. La seva primera pel·lícula, "32°C Fall in Love", estrenada al 2013, va guanyar diversos premis al concurs de curtmetratges BMW Shorties, inclòs el Gran Premi. També va treballar com a director de fotografia de "Blind Mouth" (2017).

Qiang vive en la gran ciudad y lucha por cuidar a su madre mentalmente inestable y a su hermana Hui Shan que tiene 5 años. Un coche matará a Hui Shan en un accidente. Qiang reclamará desesperadamente el cuerpo de su hermana. Desafortunadamente, no podrá demostrar su relación con Hui Shan, ya que ella nunca fue registrada al nacer. Debido a la inestabilidad mental de su madre, Qiang se verá obligado a enfrentar en solitario el conflicto.

Tan Seng Kiat estudió cine en la Universidad Nacional de Artes de Taiwán antes de empezar su carrera en Malasia. Su primera película, "32°C Fall in Love", estrenada en 2013, ganó varios premios en el concurso de cortometrajes BMW Shorties, incluido el Gran Premio. También trabajó como director de fotografía de "Blind Mouth" (2017).

Qiang lives in the big city and struggles to take care of his mentally unstable mother and a 5-year-old sister, Hui Shan. When a speeding car kills Hui Shan in an accident, Qiang is desperate to claim his sister's body. Unfortunately, he can't prove his relation with Hui Shan as she was never registered at birth. Qiang's mother is not helping given her condition, so Qiang is forced to face this predicament on his own.

Tan Seng Kiat studied at the Motion Picture Department of the National Taiwan University of Arts before starting his career in his native Malaysia. His first film, "32°C Fall in Love", released in 2013 and won several awards at the BMW Shorties short film competition, including the Grand Prize. He also served as cinematographer for "Blind Mouth" (2017).

Xina | China | China

Looking For Lucky

Dir: Jiang Jiachen | 2018 | 100' | Drama

Una animada comèdia de gossos i homes composta de només 61 preses ambientada a Shenyang, al nord-est de la Xina on la gent discuteix contínuament. Un estudiant ha perdut el gos del seu professor i no li queda una altra que demanar ajuda al seu pare per recuperar-lo, ja que no vol que les seves perspectives d'una possible tutoria desapareguin. Així arrenca aquesta sàtira mordaç sobre la concepció de les malalties en la societat moderna així com un retrat entranyable de la relació pare i fill.

Jiang Jiachen va néixer al 1984 a Shenyang, província de Liaoning. Després de llicenciar-se a l'Acadèmia de Belles arts LunXun, es converteix en professor de l'acadèmia. Va dirigir dos curtmetratges, entre ells "The Dog Days" (2004) i "The Thieves" (2005), i va ser el guionista de curtmetratges incloent "The Imprisoned Man" (2012), "Perdut" (2013), "Professor Niu's Secret" (2014) i "Dormitory No.32" (2015).

Una animada comedia de perros y hombres compuesta de solo 61 tomas ambientada en Shenyang, en el noreste de China donde la gente discute continuamente. Un estudiante ha perdido el perro de su profesor y no le queda otra que pedir ayuda a su padre para recuperarlo, ya que no quiere que sus perspectivas de una posible tutoría desaparezcan. Así arranca esta sátira mordaz sobre la concepción de las enfermedades en la sociedad moderna así como un retrato entrañable de la relación padre e hijo.

Jiang Jiachen nació en 1984 en Shenyang, provincia de Liaoning. Después de licenciarse en la Academia de Bellas Artes LunXun, se convierte en profesor de la academia. Dirigió dos cortometrajes, entre ellos "The Dog Day's" (2004) y "The Thieves" (2005), y fue el guionista de cortometrajes incluyendo "The Imprisoned Man" (2012), "Perdido" (2013), "Profesor Niu's Secret" (2014) y "Dormitory No.32" (2015).

A rousing dog and men comedy composed only by 61 shots, and set in Shenyang in northeastern China, where people argue continuously. The film takes off from the premises of an student losing his professor's dog. Due to that reason, he needs to enlist his father's help to retrieve it, lest his prospects of a tutorship vanishes. A biting satire on every conceivable ill in modern Society, and an endearing portrait of a father-and-son relationship.

Jiang Jiachen was born in 1984 in Shenyang. After his graduation from LunXun Academy of Fine Arts, he becomes a teacher of the academy. He directed two short films including "The Dog Days" (2004) and "The Thieves" (2005), and was

the screenwriter for short films including “The Imprisoned Man” (2012), “Lost” (2013), “Professor Niu’s Secret” (2014) and “Dormitory No.32” (2015).

The Great Buddha + ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Huang Hsin – yao | 2017 | 102' | Comedy

Pickle es un guàrdia de seguretat nocturn d'una fàbrica d'estàtues de Buda i el seu millor amic Belly Button, un col·leccionista de materials reciclables, es fiquen en una xarxa de secrets foscos de la qual no poden sortir, després d'ensopegar amb vídeos que documenten les reunions promíscues del ric propietari de la fàbrica. Un dia en què la televisió es trenca, les seves vides es canvien per sempre.

Huang Hsin-yao va néixer el 1973 a Tainan. És director i actor, conegut per “The Great Buddha +” (2017), “Taivalu” (2010) i “Da fo” (2014). Els seus treballs han estat presentats en esdeveniments internacionals de cinema com la Biennal de Taipei 2004 i el Festival de Cinema Documental de Londres 2011. El seu treball, “Taivalu”, va guanyar el Gran Premi i el Millor Documental al Festival de Cinema de Taipei 2011, i el premi al Mèrit en el Festival Internacional de Cinema Documental de Taiwan de 2010.

Pickle es guardia de seguridad nocturno de una fábrica de estatuas de Buda y su mejor amigo Belly Button, un coleccionista de materiales reciclables, se meten en una red de secretos oscuros de la que no pueden salir, después de tropezar con videos que documentan las reuniones promiscuas del rico propietario de la fábrica. Un día, cuando la televisión se rompe, sus vidas cambian para siempre.

Huang Hsin-yao nació en 1973 en Tainan. Es director y actor, conocido por “The Great Buddha +” (2017), “Taivalu” (2010) y “Da fo” (2014). Sus trabajos han sido presentados en eventos internacionales de cine como la Bienal de Taipei 2004 y el

Festival de Cine Documental de Londres 2011. Su trabajo, "Taivalu", ganó el Gran Premio y el Mejor Documental en el Festival de Cine de Taipei 2011, y el Premio al Mérito en el Festival Internacional de Cine Documental de Taiwán de 2010.

Pickle is a night security guard at a bronze statue factory and his best friend Belly Button works as a recycling collector during the day, and Pickle's biggest pleasure in life is flicking through the porn magazines Belly Button collects in the small hours in the security room. Having late night snacks and watching television are an integral part of their dull lives. One day when the television is broken, their lives are changed forever.

Huang Hsin-yao was born in 1973 in Tainan. He is a director and actor, known for "The Great Buddha +" (2017), "Taivalu" (2010) and "Da fo" (2014). His works have been presented at international film events such as the 2004 Taipei Biennial and the London Documentary Film Festival 2011. His work, "Taivalu", won the Grand Prize and the Best Documentary at the 2011 Taipei Film Festival, and the Merit Award at the 2010 Taiwan International Documentary Film Festival.

SECCIÓ DISCOVERIES BY CATHAY PACIFIC | SECCIÓN DISCOVERIES BY CATHAY PACIFIC | DISCOVERIES BY CATHAY PACIFIC SECTION

Bangladesh | Bangladesh | *Bangladesh*

Kaler Putul

Dir: Aka Reza Ghalib | 2017 | 125' | Thriller

Deu aparents desconeguts arriben a una remota vila. En lloc de ser rebuts per l'amfitrió durant el dinar, el grup trobarà un estrany missatge en el qual se'ls acusa a tots i cada un d'ells de ser uns assassins. Alguns dels convidats semblen reconèixer la premissa, ja que s'assembla a la trama d'una novel·la de misteri molt famosa. Creient que es tracta d'una elaborada broma, el grup decideix abandonar. Però, l'única via per sortir del complex ha estat destruïda. El pànic, la sospita i les acusacions s'apoderen d'ells. Indagar en el passat de cada convidat no ajuda. Tampoc la familiaritat amb la trama de la novel·la, ja que els esdeveniments reals no semblen seguir la seqüència de la ficció. Algú sobreviurà? O acabarà igual que la narració original: sense que ningú sobrevisqui?

Aka Reza Ghali es considera a si mateix com a activista cinematogràfic. A més de treballar professionalment amb televisions conegudes com la BBC o TV Ekeushey. S'ha involucrat activament en defensa del curtmetratge, el cinema alternatiu i el moviment de la societat cinematogràfica del país des de principis dels noranta. Actualment, és el vicepresident del Bangladesh Short Film Forum.

Diez aparentes desconocidos llegan a una remota villa. En lugar de ser recibidos por el anfitrión durante el almuerzo, el grupo encontrará un extraño mensaje en el que se les acusa a todos y cada uno de ellos de ser unos asesinos. Algunos de los invitados parecen reconocer la premisa, ya que se parece a la trama de una novela de misterio muy famosa. Creyendo que se trata de una elaborada broma, el grupo decide abandonar. Pero, la única vía para salir del complejo ha sido destruida. El pánico, la sospecha y las acusaciones se apoderan de ellos. Indagar en el pasado de cada invitado no ayuda. Tampoco la familiaridad con la trama de la novela, ya que los eventos reales no parecen seguir la secuencia de la ficción. ¿Alguien sobrevivirá? o ¿terminará igual que la narración original: sin que nadie sobreviva?

Aka Reza Ghali se considera a sí mismo como un activista cinematográfico. Además de trabajar profesionalmente con televisión conocidas como la BBC o TV Ekeushey. Se había involucrado activamente en defensa del cortometraje, el cine alternativo y el movimiento de la sociedad cinematográfica del país desde principios de los noventa. Actualmente es el Vicepresidente del Bangladesh Short Film Forum.

Ten apparent strangers arrive at a remote resort and are received by its caretaker. Instead of being received by the host at lunch, they will find out a strange message, accusing each of them to be a murderer. Furthermore, the message ends with a lapidary note: death penalty for their crimes. Some of the guests recognize the premise due to it resembles the plot of a very famous mystery novel. Believing the whole event as an elaborated prank they decide to leave. But the only way out of the resort was destroyed and, since that moment, murders begin. Panic, suspicion and accusations come up. Research into the past of each guest does not help. Neither does familiarity with the story, because the real events do not follow the sequence of the fiction. Will anyone survive? Or will it end the way the original narrative ended: no survivors?

Aka Reza Ghali considers himself as a film activist. Besides professionally working with reputed TV stations like BBC, Ekeushey TV, etc. he had been actively involved with the short and alternative film movement and film society movement of the country since early nineties. He is currently the Vice President of Bangladesh Short Film Forum.

Corea | Corea | Korea

The First Lap

Dir: KIM Dae-hwan Stishova | 2017 | 101' | Drama

El primer pas per formar una família és distanciar-se de la pròpia. Su-hyeon, mestre a un institut d'art privat i Ji-young una treballadora en una petita empresa de xarxes, porten vivint junts 6 anys. Per a la seva sorpresa, Su-hyeon descobreix la possibilitat que Ji-young estigui embarassada. Una nit, la parella decideix anar a visitar la nova casa dels pares de Ji-young a Incheon. La festa d'inauguració comença a complicar-se en el moment en què la mare de Ji-young insisteix que la jove parella ha de casar-se. Al final d'un llarg dia, ells intenten pensar-hi i dormir. Després d'haver evitat durant un temps a la seva família, Su-hyeon decideix reunir-se amb ells novament. Al final del retrobament la parella marxa cap a Samcheok, a l'altre extrem de la costa est.

Mentre estudiava Disseny de Cinema i Mitjans Digitals a la Universitat Hongik, KIM Dae-hwan va dirigir dos curtmetratges: "Picnic" (2010) i "Interview" (2011). Després, mentre va estar a l'Escola de Graduats de Contingut Cinematogràfic de la Dankook University's Graduate School of Cinematic Content va dirigir el seu primer llargmetratge, "End of Winter" (2014). Aquesta pel·lícula es va estrenar al Festival Internacional de Cinema de Busan i, més tard, es va projectar a la Berlinale el 2015. "The First Lap" és la seva segona pel·lícula.

El primer paso para formar una familia es distanciarse de la propia. Su-hyeon, maestro en un instituto de arte privado y Ji-young una trabajadora en una pequeña empresa de redes, llevan viviendo juntos 6 años. Para su sorpresa, Su-hyeon

descubre la posibilidad de que su Ji-young esté embarazada. Una noche, la pareja decide ir a visitar la nueva casa de los padres de Ji-young en Incheon. La fiesta de inauguración empieza a complicarse en el momento en que la madre de Ji-young insiste en que la joven pareja debe casarse. Al final de un largo día, ellos tratan de pensar en ello y dormir. Tras haber evitado durante un tiempo a su familia, Su-hyeon decide reunirse con ellos nuevamente. Al final del reencuentro la pareja parte hacia Samcheok, en el otro extremo de la costa este.

Mientras estudiaba Diseño de Cine y Medios Digitales en la Universidad Hongik, **KIM Dae-hwan** dirigió dos cortometrajes: "Picnic" (2010) e "Interview" (2011). Luego, mientras estuvo en la Escuela de Graduados de Contenido Cinematográfico de la Dankook University's Graduate School of Cinematic "Content" dirigió su primer largometraje, "End of Winter" (2014). Esta película se estrenó en el Festival Internacional de Cine de Busan y, más tarde, se proyectó en la Berlinale en 2015. "The First Lap" es su segunda película.

The first step of starting a family is to step a side from your own. Su-hyeon, a teacher at a private art institute and Ji-young, a contract worker at a small network enterprise has been living together for 6 years. To his surprise, Su-hyeon discovers the possibility that Ji-young is pregnant. One evening, the couple decides to go to the new home of Ji-young's parents in Incheon. The housewarming party becomes complicated when Ji-young's mother insists that the young couple should get married. At the end of a long day, they try to think about it and sleep. After having avoided his family for a while, Su-hyeon decides to meet with them again. At the end of the meeting, the couple leaves for Samcheok, on the other end of the east coast.

*While he was studying Film and Digital Media Design at Hongik University, **KIM Dae-hwan** directed two short films, "Picnic" (2010) and "Interview" (2011). Later he directed his first feature film, "End of Winter" (2014) while he was at Dankook University's Graduate School of Cinematic Content. "End of Winter" world premiered in Busan International Film Festival, then was screened in 2015 Berlinale. "The First Lap is his" second feature film.*

Filipines | Filipinas | Philippines

Women Of The Weeping River

Dir: Sheron Dayoc | 2017 | 113' | Family, Drama

"Women of the Weeping River" explica la història de dues dones que viuen atrapades en una remota comunitat musulmana a causa d'una disputa de sang que es remunta a diverses generacions anteriors. Satra, una jove vídua que ha perdut als seus éssers estimats a causa del conflicte anant en contra dels desitjos de la seva família, decideix posar punt final al conflicte que ha estat succeint durant anys.

Sheron Dayoc és un director i artista filipí. Va estudiar a l'Institut de Cinema de la Universitat de Filipines i posteriorment a la Asian Film Academy de Pusan. "Ways of the Sea" va ser el seu primer llargmetratge, el qual li va valer els premis de Millor pel·lícula i Millor director a Cinemalaya de 2010 i posteriorment es va presentar al Fòrum de la Berlinale al 2011.

"Women of the Weeping River" cuenta la historia de dos mujeres que viven atrapadas en una remota comunidad musulmana debido a una disputa de sangre que se remonta a varias generaciones anteriores. Satra, una joven viuda que ha perdido a sus seres queridos a causa del conflicto yendo en contra de los deseos de su familia, decide poner punto final al conflicto que ha estado sucediendo durante años.

Sheron Dayoc es un director y artista filipino. Estudió en el Instituto de Cine de la Universidad de Filipinas y posteriormente en la Asian Film Academy de Pusan. "Ways of the Sea" fue su primer largometraje, el cual le valió los premios de Mejor película y Mejor director en Cinemalaya de 2010 y posteriormente se presentó en el Foro de la Berlinale en 2011.

"Women of the Weeping River" tells the story of two women in a remote Muslim community caught in an escalating blood feud that stretches back generations. Satra, a Young widow who has lost her loved ones because of the conflict, goes against the wishes of her family in the hopes of stopping their feud that has been going for several years.

Sheron Dayoc is a director and artist from the Philippines. He studied at the Film Institute of the University of the Philippines and later at the Asian Film Academy in Pusan. "Ways of the Sea" was his first feature film, which earned him the Best Film and Best Director awards at Cinemalaya in 2010 and was presented at the Berlinale Forum in 2011

Índia | India | *India*

Noblemen

Dir: Vandana Kataria | 2018 | 108' | Drama

És hivern a un prestigiós internat per a joves, on els nens continuen practicant rituals i codis jeràrquics. Shay és atacat constantment. Shay i Pia, la impulsiva filla del nou Director de l'Escola Junior, són escollits com Bassanio i Portia a la producció del Dia del Fundador del "Mercader de Venècia". Murali, el carismàtic professor de teatre, sense mala intenció, posa a Baadal com a suplent de Shay. Indignat, Baadal jura obtenir el paper de Shay a qualsevol preu i es dirigeix al seu amic buscant ajuda. Els esdeveniments donaran un gir sinistre.

Vandana Kataria va començar la seva carrera cinematogràfica com a dissenyadora de producció a pel·lícules com 'Xangai (2012)' i 'Detectiu Byomkesh Bakshi (2015)'. Va ser seleccionada per formar part del Berlinale Talent Campus en 2016, i va dirigir el video musical 'Jungli Sher', la sensació de rap indi DIVINE, filmat amb un iPhone 6S en el mateix any.

Es invierno en un prestigioso internado para jóvenes, donde los niños continúan practicando rituales y códigos

jeràrquics. Shay es atacado constantemente. Shay y Pia, la impulsiva hija del nuevo Director de la Escuela Junior, son elegidos como Bassanio y Portia en la producción del Día del Fundador del "Mercader de Venecia". Murali, el carismático profesor de teatro, sin mala intención, pone a Baadal como suplente de Shay. Indignado, Baadal jura obtener el papel de Shay a cualquier precio y se dirige a su amigo Arjun en busca de ayuda. Los acontecimientos darán un giro siniestro.

Vandana Kataria empezó su carrera cinematográfica como diseñadora de producción en películas como 'Xangai (2012)' y 'Detective Byomkesh Bakshi (2015)'. Fue seleccionada para formar parte del Berlinale Talent Campus en 2016, y dirigió el video musical 'Jungli Sher', la sensación de rap indio DIVINE, filmado con un iPhone 6S en el mismo año.

It is winter in a prestigious all boys' boarding school, where children continue to practice age-old rituals and codes bound by years of hierarchy. Shay is picked on constantly. Shay and Pia, the spunky daughter of the new Junior School Principal are cast as Bassanio and Portia in the Founder's Day production of "Merchant of Venice". Murali, the charismatic drama teacher unknowingly adds salt to Baadal's wounds by casting him as Shay's understudy. Indignant, Baadal vows to get Shay's part at any cost and turns to his buddy Arjun for help. Events take a sinister turn when Shay walks in on Arjun, Baadal, and their cronies on a debauched night.

Vandana Kataria began her career in films as a production designer working on films such as 'Shanghai (2012)', and 'Detective Byomkesh Bakshi (2015)'. She was selected to be a part of the Berlinale Talent Campus in 2016, and directed the music video 'Jungli Sher' for Indian rap sensation DIVINE, shot entirely on an iPhone 6S in the same year.

Kazakhstan | Kazajistán | Kazakhstan

Oasis

Dir: Begars Elubai | 2018 | 88' | Drama

La pel·lícula narra la història de dos joves amb mentalitats completament oposades y amb diferent perspectives per el que fa a la vida. Ruslan és un jove orfe y abandonat, que creix sense el carinyo d'una mare. Quan és perseguit per la policia, està preparat per destruir el món sencer i destruir-se a ell mateix. Però coneix a un home en un oasi del desert.

Begars Elubai va néixer al 1974. Va iniciar els seus estudis al 1991 a la universitat de Kazakh State University. Entre el 1998 i 2002 va començar filologia i després es va matricular al Moscow Institute of Entrepreneurship and Law, però el seu interès pel cinema al va portar a co-dirigir "Aashly bala" al 2002, i posteriorment "Oasis" al 2018. Ha fet el seu debut com a cineasta, contribuint am el cinema kazakh, que en els últims anys ha conseguit imposar-se en el escenari internacional.

La película narra la historia de dos jóvenes con mentalidades completamente opuestas y con diferentes perspectivas por lo que hace a la vida. Ruslan es un joven huérfano y abandonado, que crece sin el cariño de una madre. Cuando es perseguido por la policía, está preparado para destruir el mundo entero y destruirse a sí mismo. Pero conoce a un hombre en un oasis del desierto.

Begars Elubai nació en 1974. Inició sus estudios en 1991 en Kazakh State University. Entre 1998 y 2002 hizo filología y después se matriculó en el Moscow Institute of Entrepreneurship and Law, pero un interés por el cine le llevó a co-dirigir "Aashly bala" en 2002, y posteriormente "Oasis" en 2018. Ha hecho su debut como cineasta, contribuyendo con el cine Kazajo que en los últimos años ha conseguido imponerse en el escenario internacional.

The film narrates the story of two young men opposite in attitude and with two different perspectives of life. Ruslan is a foundling, an outcast, who grows up without maternal love. When pursued by the police, he is ready to destroy the whole world, including himself. However, he meets a man in an oasis, in the desert.

Begars Elubai was born in 1974. In 1991 he entered university; Kazakh State University, named after Al Farabi. At university, he studied philology and between 1998 and 2002 he studied at the Moscow Institute of Entrepreneurship and Law. He co-directed "Aashy bala" in 2002 and directed "Oasis" in 2018.

Macau | Macao | Macao

Love Is Colder Than Death

Dir: Fei Ho | 2017 | 87' | Drama

La pel·lícula es va realitzar abans del traspàs de Macau a la Xina continental el 1999. Comença amb els dos llançaments netejant acuradament l'escena d'un crim. A qui van assassinar? Quina és la seva raó per matar? Quina va ser la història que hi ha darrere? Una nena que es va mudar a Macau des de la Xina continental ha estat intimidada i humiliada en la seva nova vida escolar. Un altre nen que va néixer en una família complicada que té estretes relacions amb el gàngster local. Quina és la seva trobada per a l'amor? Amor entre amants? Amor entre amics? Amor familiar? O simplement un mitjà de venjança.

Fei Ho és un director de cinema local amb una forta inclinació cap a la innovació. Des de que va acabar els seus estudis al Departament de Comunicació de la Universitat de Macau, ha treballat en la indústria de la televisió i el cinema durant anys. Ho va tenir el seu primer gran èxit en dirigir un llargmetratge titulat "痕跡" en 2014. Després de tenir l'honor d'aparèixer al Festival de Cinema Àsia Pacífic 2014, aquesta pel·lícula va ser convidada al Festival de Cinema Golden Rooster com la pel·lícula inaugural, a l'Hundred Flowers 2015 a la Xina i a un altre festival de cinema a Hong Kong. Aquests premis i reconeixements han animat a Ho a produir més pel·lícules des de llavors. Una de les seves noves pel·lícules "愛比死更冷" s'estrenarà als cinemes de Macau i Hong Kong més endavant en 2017.

La película se realizó antes del traspaso de Macao a China continental en 1999. Comienza con los dos lanzamientos limpiando cuidadosamente la escena de un crimen. ¿A quién asesinaron? ¿Cuál es su razón para matar? ¿Cuál fue la historia que hay detrás? Una niña que se mudó a Macao desde China continental ha sido intimidada y humillada en su nueva vida escolar. Otro niño que nació en una familia complicada que tiene estrechas relaciones con el gánster local. ¿Cuál es su

encuentro para el amor? ¿Amor entre amantes? ¿Amor entre amigos? ¿Amor familiar? O simplemente un medio de venganza.

Fei Ho es un director de cine local con un fuerte apego a la innovación. Desde que terminó sus estudios en el Departamento de Comunicación de la Universidad de Macao, ha trabajado en la industria de la televisión y el cine durante años. Ho tuvo su primer gran éxito al dirigir un largometraje titulado "痕跡" en 2014. Después de tener el honor de aparecer en el Festival de Cine Asia Pacífico 2014, esta película fue invitada al Festival de Cine Golden Rooster como la película inaugural, al Hundred Flowers 2015 en China y otro festival de cine en Hong Kong. Estos premios y reconocimientos han animado a Ho a producir más películas desde entonces. Una de sus nuevas películas "愛比死更冷" se estrenará en los cines de Macao y Hong Kong más adelante en 2017.

Hiro (2003), Pierre Gonnord

www.asianfilmfestival.barcelona

The movie was happened before the hand-over of Macau to the Mainland China in 1999. It started with the two casts cautiously cleaning up a crime scene. Who did they murder? What is their reason for killing? What was the story behind? A girl who moved to Macau from Mainland China has been bullied and humiliated in her new school life. Another boy who born in a complicated family who have close relations with the local gangster. What is their encounter for love? Love between lovers? Love between friends? Love between families? Or it just a mean of Revenge.

Fei Ho is a local film director with a strong attachment to innovation. Since finishing studies at the Department of Communication of the University of Macau, he has worked in the TV and movie industries for years. Ho made his first mark by directing a feature film entitled in “*痕跡*” in 2014. After having the honor to appear at the 2014 Asian Pacific Film Festival, this film was invited the opening film at the 2015 Golden Rooster and Hundred Flowers Film Festival in China and another film festival in Hong Kong. These awards and recognition have encouraged Ho to produce more other films since then. One of his new film “*愛比死更冷*” is going to premiere at cinemas in Macau and Hong Kong later in 2017.

Malàisia | Malasia | Malaysia

In My Heart

Dir: **Teddy Chin** | 2018 | 90' | Drama

Ah Li i Ah Yuan són dos germans aficionats a la música. Però, quan intentaven fugir d'uns guàrdies de seguretat, succeeix un accident. Des de llavors, Ah Li se sent culpable i creu que ja no tornarà a tocar cap instrument. Més endavant, en conèixer a Monster i al Sr. Car, comença a adonar-se que escapar no és la millor manera de demanar perdó. Seguirà tocant? Sorgirà alguna cosa entre ell i Monster?

Teddy Chin és un director, actor i guionista de Malàisia. Al 2015, va co-dirigir la pel·lícula "Girl's Generation" amb Ah Niu. Al 2017, va dirigir el curtmetratge "Best Story - Mr. Almost" per participar al "Short Film Corner" al Festival de Cinema de Cannes. Al 2016 i 2017, va dirigir la sèrie dramàtica "Unchained Fate" i "Dr. El diari de Chen". "In my heart" és el seu primer llargmetratge.

Ah Le y Ah Yuan son dos hermanos aficionados a la música. Pero, cuando intentaban huir de unos guardias de seguridad, ocurre un accidente. Desde entonces, Ah Le se siente culpable y cree que ya no volverá a tocar ningún instrumento. Más adelante, al conocer a Monster y al Sr. Car, empieza a darse cuenta de que escapar no es la mejor forma de pedir perdón. ¿Seguirá tocando música? ¿Surgirá algo entre él y Monster?

Teddy Chin es un director, actor y guionista de Malasia. En 2015, co-dirigió la película "Girl's Generation" con Ah Niu. En 2017, dirigió el cortometraje "Best Story - Mr. Almost" para participar en el "Short Film Corner" en el Festival de Cine de Cannes. En 2016 y 2017, dirigió la serie dramática "Unchained Fate" y "Dr. El diario de Chen". "In my heart" es su primer largometraje.

Ah Le and Ah Yuan are music-loving brothers. But an accident happened when they were trying to run away from the security. Since then, Ah Le feels guilty and he thinks he won't play music anymore. Later, when he meets Monster and Mr. Car, he starts to realize that escape is not the right way to ask for forgiveness. Will he continue playing music? Will the flower blossom between him and Monster?

Teddy Chin is a Malaysian director, actor and scriptwriter. In 2015, he co-directed the film "Girl's Generation" with Ah Niu. In 2017, he directed the short film "Best Story - Mr. Almost" to participate in the "Short Film Corner" at the Cannes Film Festival. In 2016 and 2017, he directed the drama series "Unchained Fate" and "Dr. Chen's Diary". In 2018 he directed his first movie "In My Heart".

Nova Zelanda | Nueva Zelanda | New Zealand

Waru

Dir: Briar Grace-Smith, Casey Kaa, Ainsley Gardiner, Katie Wolfe, Renae Maihi, Chelsea Cohen, Paula Jones, Awanui Simich-Pene | 2017 | 86' | Drama

Una germanor de dones maoris comparteix valentament les seves idees sobre la complexitat de l'abús infantil, en una seqüència de vuit curtmétratges que es converteixen en un. Al centre de les seves històries està Waru, un nen assassinat a mans d'un cuidador. El seu tangi (funeral) ambientat en un petit marae rural, és la trama central de la pel·lícula, en la subjacents temes pertorbadors de la cultura i els costums com la culpa, la derrota i la vergonya. En maorí, waru significa agost.

Nota de les productores "Creiem que Waru no és només una nova visió de l'antologia com a gènere cinematogràfic sinó que també comparteix idees importants sobre l'abús infantil i els factors associats amb ell des de la perspectiva de les dones maoris".

Una hermandad de mujeres maoríes comparte valientemente sus ideas sobre la complejidad del abuso infantil, en una secuencia de ocho cortometrajes que se convierten en uno. En el centro de sus historias está Waru, un niño asesinado a manos de un cuidador. Su tangi (funeral) ambientado en un pequeño marae rural, es la trama central de la película, en la que subyacen temas perturbadores de la cultura y las costumbres como la culpa, la derrota y la vergüenza. En maorí, waru significa 8.

Nota de las productoras "Creemos que WARU no es solo una nueva visión de la antología como género cinematográfico sino que también comparte ideas importantes sobre el abuso infantil y los factores asociados con él desde la perspectiva de las mujeres maoríes".

Eight female Māori directors have each contributed a ten minute vignette, presented as a continuous shot in real time, that unfolds around the tangi (funeral) of a small boy (Waru) who died at the hands of his caregiver. The vignettes are all subtly interlinked and each follow one of eight female Māori lead characters during the same moment in time as they come to terms with Waru's death and try to find a way forward in their community. In Māori, waru means 8.

Note from the producers "Our goal for Waru was to communicate the shared feelings we have towards child abuse in Aotearoa (New Zealand). We felt the best way to tell this story was from a female Māori perspective and from multiple viewpoints".

Tailàndia | Tailandia | Thailand

Sad Beauty

Dir: Bongkod Khongmalai | 2017 | 92' | Drama

"Sad Beauty" és una pel·lícula sobre dues amigues de la infància "Jo & Pim". Jo és una actriu en decadència, mentre que Pim és una estudiant de dansa clàssica amb càncer en un ull. Una nit, Jo porta a Pim a casa i descobreix a la mare de Pim greument ferida, ja que s'havia barallat amb el padrastre de Pim i l'havia matat accidentalment. Aquest és l'inici i el desencadenament de la tragèdia.

Bongkod Khongmalai va debutar amb la llegendària pel·lícula històrica "Bang Rachan (2000)". Va rebre el Premi Reial "Phra Suratsawadi" pel seu paper en la seva primera pel·lícula. Bongkod va tenir l'oportunitat de codirigir en un llargmetratge dramàtic "Angel: Nang Fah". Va ser guardonada amb el "Premi al millor director novell" i va ser nominada a "Millor actriu de repartiment" per la seva actuació a la pel·lícula per la Thai Critics Association. Sad Beauty és el seu primer llargmetratge.

"Sad Beauty" es una película sobre dos amigas de la infancia "Yo & Pim". Yo es una actriz en decadencia, mientras que Pim es una estudiante de danza clásica con cáncer en un ojo. Una noche, Yo lleva a Pim a su casa y descubre a la madre de Pim gravemente herida, ya que se había enzarzado en una pelea con el padrastro de Pim y lo había matado accidentalmente. Ese es el inicio y el desencadenamiento de la tragedia.

Bongkod Khongmalai debutó con la legendaria película histórica "Bang Rachan (2000)". Recibió el Premio Real "Phra Suratsawadi" por su papel en su primera película. Bongkod tuvo su primera oportunidad de codirigir en un largometraje dramático "Angel: Nang Fah". Fue galardonada con el "Premio al mejor director novel" y fue nominada a "Mejor actriz de reparto" por su actuación en la película por la Thai Critics Association. Sad Beauty es su primer largometraje.

"Sad Beauty" is a film about two friend from childhood "Yo & Pim". Yo is a falling star actress while, Pim is a graduating student from a classical dance college with an eye cancer. One night after a swinging, Yo drove Pim home and found out that Pim's mother is severely injured by her stepfather and got into a fight with the stepfather and accidentally kill him. It is the beginning of tragedy that is destroying their relationship and life.

Bongkod Khongmalai made her debut on the screen with the legendary historical film "Bang Rachan (2000)". She received the Royal Award "Phra Suratsawadi" from her role in her first movie. Bongkod had her first chance to co-direct in a full length drama film " Angel: Nang Fah" once again landed her a new award of " New Director Award" and nominated for "Best supporting actress" for her co acting in the film she directed, by the Thai Critics Assoc

SECCIÓ NETPAC | SECCIÓN NETPAC | SECTION NETPAC

Bangla Desh | Bangladés | *Bangladesh*

No Bed Of Roses

Dir: Mostofa Sarwar Farooki | 2017 | 86' | Drama

El cèlebre director de cinema Javed Hasan travessa la crisi de la mitjana edat qüestionant si el matrimoni i la seva carrera li han exigit massa. Una cita amb Nitú, una amiga de la infància de la seva filla, fa la resta. El protagonista es deixa seduir per aquesta i el que passa a continuació es converteix en un escàndol nacional. La família de Javed no pot evitar la desgràcia. Finalment ell es divorcia de la seva dona Maya i acaba separat de la seva filla Saberi i el seu fill Ahir. Javed i Nitú es casen, però la nova unió no és un llit de roses ja que han de enfrontar-se als prejudicis de la societat de Bangla Desh. Temps enrere Saberi i Nitú van ser íntimes amigues però, a causa de la humiliació pública, la seva relació es va debilitant. A més, Saberi s'adona que Nitú ha competit amb ella des de la seva infància. Ara, ha d'acostar-se a la seva mare i animar-la a descobrir el positiu de la soltereria. Enmig de la desesperació, es donen suport mútuament.

Jay Weissberg de Variety escriu: "Mostofa Sarwar Farooki és una peça clau en el nou moviment del cinema Bangla Desh". Gràcies a la crítica de l'aclamada pel·lícula "Television" (2012), la revista The Hollywood Reporter va escriure "Mostofa Sarwar Farooki podria ser el pròxim cineasta més rellevant en el sud-est asiàtic". "Television" va ser la pel·lícula de cloenda a Busan i va guanyar el Gran Premi del Jurat en els Premis Asia Pacific Screen Awards. El quart llargmetratge de Farooki va ser convidat en nombrosos festivals internacionals i va representar a Bangla Desh als Oscars. Farooki, pioner del moviment progressista de cineastes conegut com Chabial, va marcar noves tendències en la indústria cinematogràfica del seu país a finals dels 90. El seu equip de treball ha abordat temes que van des dels problemes de la classe mitjana fins als límits del pensament dels conservadors musulmans sobre la culpa i la redempció. Actualment Farooki està treballant en la seva pròxima pel·lícula.

El cèlebre director de cine Javed Hasan atraviesa la crisis de la mediana edad cuestionándose si el matrimonio y su carrera le han exigido demasiado. Una cita con Nitú, una amiga de la infancia de su hija, hace el resto. El protagonista se deja seducir por esta y lo que sucede a continuación se convierte en un escándalo nacional. La familia de Javed no puede evitar la desgracia. Finalmente él se divorcia de su esposa Maya y acaba separado de su hija Saberi y su hijo Ahir. Javed y Nitú se casan, pero la nueva unión no es un lecho de rosas ya que deben enfrentarse a los prejuicios de la sociedad de Bangladesh. Tiempo atrás Saberi y Nitú fueron íntimas amigas pero, a causa de la humillación pública, su relación se va debilitando. Además, Saberi se da cuenta de que Nitú ha competido con ella desde su infancia. Ahora, debe acercarse a su madre y animarla a descubrir lo positivo de la soltería. En medio de la desesperación, se dan apoyo mutuamente.

Jay Weissberg de Variety escribe: "Mostofa Sarwar Farooki es una pieza clave en el nuevo movimiento del cine Bangladesh". Gracias a la crítica de la aclamada película "Television" (2012), la revista The Hollywood Reporter escribió "Mostofa Sarwar Farooki podría ser el próximo cineasta más relevante en el sudeste asiático". "Television" fue la película

de clausura en Busan y ganó el Gran Premio del Jurado en los Premios Asia Pacific Screen Awards. El cuarto largometraje de Farooki fue invitado en numerosos festivales internacionales y representó a Bangladés en los Oscar. Farooki, pionero del movimiento progresista de cineastas conocido como Chabial, marcó nuevas tendencias en la industria cinematográfica de su país a finales de los 90. Su equipo de trabajo ha abordado temas que van desde los problemas de la clase media hasta los límites del pensamiento de los conservadores musulmanes sobre la culpa y la redención. Actualmente Farooki está trabajando en su próxima película.

Successful movie director Javed Hasan finds himself in a midlife crisis, questioning whether marriage and career have demanded too much from him. A tryst with Nitu, his daughter's childhood friend, turns into a national scandal. Javed's loving family is torn apart. He eventually divorces wife Maya and is estranged from daughter Saberi and son Ahir. Javed and Nitu marry, but it's no bed of roses for the couple as they receive the wrath of judgmental Bangladeshi society. Once close friends, Saberi and Nitu become vulnerable to public shame. Saberi realizes that Nitu has competed against her since childhood. Saberi must now regroup herself and push her mother to explore the grace of independence. In desperation, together they seek strength..

Variety's Jay Weissberg wrote, "**Mostofa Sarwar Farooki** is a key exemplar of the Bangladeshi new wave cinema movement." The Hollywood Reporter wrote "Mostofa Sarwar Farooki could be the next Southeast Asian filmmaker to break out" in the review of his acclaimed 2012 film *Television*. "*Television*" was the closing film at Busan and won The Grand Jury Prize at the Asia Pacific Screen Awards. Farooki's fourth feature was selected for numerous international festivals and was Bangladesh's submission to the Oscars. Farooki, pioneer of the progressive filmmakers' movement Chabial, set new trends in his country's film industry in the late 1990s. His body of work has addressed themes ranging from middle class angst to the confines of conservative Muslim concepts of guilt and redemption. Farooki is currently developing his next film.

Cambodja | Camboya | Cambodia

Mind Cage

Dir: Amit Dubey | 2016 | 83' | Thriller

Un sanador tradicional explora l'estigma associat a la salut mental en la Cambodja rural amb els seus durs mètodes de tractament. En ser humiliat per un psiquiatre de Phnom Penh demostrant-li que els seus mètodes són erronis, el sanador rastreja el psiquiatre i aguaita a la seva família. Es colarà a casa del psiquiatre a les nits i farà que als matins la família desperti amb inquietants sorpreses. Així, una sèrie d'esdeveniments misteriosos que succeeixen a la casa comencen a desintegrar el model de família feliç. Les coses es compliquen encara més amb la ferma creença en les supersticions de l'esposa del psiquiatre. El seny de cada personatge anirà posant-se en dubte a mesura que els jocs cruels del sanador els portin al límit. Una història original que explora les ombres de la realitat i el contrast entre la vida urbana i rural en una Cambodja que està canviant.

Amit Dubey va néixer i es va criar en una petita ciutat al sud de l'Índia. Es va mudar als Estats Units per ingressar a la Universitat. Després de fer diversos curtmetratges que es van projectar a diversos festivals de cinema, es va proposar fer el seu primer llargmetratge "Mind Cage" a Cambodja. Va estar un any investigant sobre la situació de la salut mental del país al mateix temps que escrivia el guió

Un sanador tradicional explora el estigma asociado a la salud mental en la Camboya rural con sus duros métodos de tratamiento. Al ser humillado por un psiquiatra de Phnom Penh demostrándole que sus métodos son erróneos, el sanador rastrea al psiquiatra y acecha a su familia. Se colará en casa del psiquiatra por las noches y hará que por las mañanas la familia despierte con inquietantes sorpresas. Así, una serie de eventos misteriosos que suceden en la casa comienzan a desintegrar el modelo de familia feliz. Las cosas se complican aún más con la firme creencia en las supersticiones de la esposa del psiquiatra. La cordura de cada personaje irá poniéndose en tela de juicio a medida que los juegos crueles del sanador los empujen hacia el límite. Una historia original que explora las sombras de la realidad y el contraste entre la vida urbana y rural en una Camboya que está cambiando.

Amit Dubey nació y se crio en una pequeña ciudad en el sur de la India. Se mudó a los Estados Unidos para ingresar en la Universidad. Después de hacer varios cortometrajes que se proyectaron en varios festivales de cine, se propuso hacer su primer largometraje “Mind Cage” en Camboya. Estuvo un año investigando sobre la situación de la salud mental del país, mientras escribía el guion.

A traditional Healer exploits the deep rooted stigma of mental health in rural Cambodia, with his harsh treatment methods. He is humiliated and locked up when a Psychiatrist from the city of Phnom Penh intervenes and proves him wrong. Having lost all respect, the Healer tracks down the Psychiatrist and stalks his family. Furthermore, the Healer breaks in to the Psychiatrist's house at nights, and the family wakes up to a disturbing surprise in the mornings. Mysterious events happening in the house start to disintegrate the happy role family. Things get even more complicated as the Psychiatrist's wife is a strong believer of superstitions. Sanity of each character is challenged as the Healer's cruel games pushes everyone in the family towards the edge. An original story which explores upon shades of reality and contrast between the urban and rural life in a changing Cambodia.

***Amit Dubey** was born and raised in a small town in South of India. He moved to the US for university. After making several short films that were screened in various film festivals, he set out to make his first feature film “Mind Cage” in Cambodia. He did an year of research on the mental health situation of the country, in parallel to writing the screenplay.*

Corea | Corea | Korea

A Tiger In Winter

Dir: Lee Kwang-kuk | 2017 | 101' | Drama

Un dia d'hivern, un tigre s'escapa del zoològic. Gyeong-yu, que ha estat vivint de la seva parella, de sobte és abandonat per ella sense saber per què. Així que, Gyeong-yu es troba al carrer amb una maleta sense saber a on anar. En desconeixèr-se el parador desconegut del tigre, s'estén la por entre la gent. Geong-yu treballa per a un servei de conductors i es troba amb la seva exnòvia Yoo-jung. Aquesta, s'ha convertit en novel·lista, tot el que alguna vegada va somiar amb ser el mateix Geong-yu. Sembla que comencen de nou. Tot i així, sentint que cau en picat, Yoo-jung no pot escriure i

fa a Gyeong-yu una estranya oferta.

Nascut en 1975, LEE Kwang-kuk es va llicenciar en cinema a l'Institut d'Arts de Seul. Va treballar com a assistent del cineasta coreà HONG Sang-soo en pel·lícules com “Tale of Cinema”, “Woman on the Beach”, “Like You Know It All” i “Hahaha”. Lee va fer el seu debut cinematogràfic amb “Romance Joe”.

Un día de invierno, un tigre se escapa del zoológico. Gyeong-yu, que ha estado viviendo de su novia, de repente es abandonado por ella sin saber por qué. Así que, Gyeong-yu se encuentra en la calle con una maleta sin saber a dónde ir. Al desconocerse el paradero desconocido del tigre, se extiende el miedo entre la gente. Gyeong-yu trabaja para un servicio de conductores y se encuentra con su ex novia Yoo-jung. Ésta, se ha convertido en novelista, lo que alguna vez soñó con ser el mismo Gyeong-yu. Parece que empiezan de nuevo. Sin embargo, sintiendo que cae en picado, Yoo-jung no puede escribir y hace a Gyeong-yu una extraña oferta.

Nacido en 1975, **LEE Kwang-kuk** se licenció en cine en el Instituto de Artes de Seúl. Trabajó como primer asistente del cineasta coreano de HONG Sang-soo en películas como "Tale of Cinema", "Woman on the Beach", "Like You Know It All" y "Hahaha". LEE hizo su debut cinematográfico en 2011 con "Romance Joe".

One winter day, a tiger escapes from the zoo. Gyeong-yu, who has been living off of his girlfriend, is suddenly abandoned by her for some reasons he can't understand. Having nowhere to go, Gyeong-yu finds himself on the street with a suitcase. With the whereabouts of the tiger unknown, the people are gripped by a vague fear. Gyeong-yu, working for a designated driver service, drifts this way and that, and happens to come across his former girlfriend Yoo-jung. Yoo-jung has become a novelist, as Gyeong-yu once dreamed of becoming. It seems they start over. However, being in a tailspin, Yoo-jung is unable to write, and proposes Gyeong-yu a weird offer.

*Born in 1975, **LEE Kwang-kuk** graduated from the Seoul Institute of the Arts with a Bachelor's degree in film. LEE worked as 1st Assistant Director for auteur HONG Sang-soo on such films as "Tale of Cinema", "Woman on the Beach", "Like You Know It All", and "Hahaha". LEE made his feature debut in 2011 with "Romance Joe".*

Filipines | Filipinas | Philippines

Nervous Translation

Dir: Shireen Seno | 2017 | 90' | Drama

Yael té vuit anys, és tímida i no sempre es sent a gust. Ella prefereix escriure cartes i fer balls perquè la seva família filipina la aplaudeixi. Escolta incansablement les cintes que el seu pare grava mentre està treballant a Riyadh, lluny de casa. El seu oncle, un estel de rock que actua en la banda The Futures, és el seu pare substitut. Decideix gastar tots els seus estalvis per un anunci d'un bolígraf miraculós que promet donar-li una "vida meravellosa".

Shireen Seno va néixer en el si d'una família filipina al Japó, on va passar la major part de la seva infància. Es va llicenciar a la Universitat de Toron amb un B.A. en estudis d'arquitectura i estudis de cinema. Va començar rodant fotos fixes per Lav Diaz i John Torres abans de dirigir el seu primer llargmetratge, "Big Boy", que es va estrenar a Rotterdam el 2013 i es va projectar en diversos festivals europeus i asiàtics així com en institucions que inclouen el Deutsches Historiches Museum Berlin, el Yerba Bona Center for the Arts i el Tiro Park Film Center, entre d'altres. "Big Boy" va ser la pel·lícula d'obertura de Hors Pistes Tokyo, organitzada pel Centre Pompidou i va guanyar el premi a la millor primera pel·lícula al Festival de Cinema Lima Independent. El seu següent projecte el llargmetratge, "Nervous Translation", va ser un dels 15 projectes de la Biennale College - Cinema al Festival Internacional de Cinema de Venècia el 2013 i va ser pel·lícula convidada al Mercat de Coproducció Internacional Sense Fronteres de l'IFP el 2013 i CINEMART i Produire au Sud el 2014.

Yael tiene ocho años, es tímida y no siempre se siente a gusto. Ella prefiere escribir cartas y realizar bailes para que su familia filipina la aplauda. Escucha incansablemente las cintas que su padre graba mientras está trabajando en Riyadh, lejos de casa. Su tío, una estrella de rock que actúa en la banda The Futures, es su padre sustituto. Decide gastar todos sus ahorros con un anuncio de un bolígrafo milagroso que promete darle una "vida maravillosa".

Shireen Seno nació en el seno de una familia filipina en Japón, donde pasó la mayor parte de su infancia. Se licenció en la Universidad de Toron con un B.A. en estudios de arquitectura y estudios de cine. Empezó rodando fotos fijas para Lav Diaz y John Torres antes de dirigir su primer largometraje, "Big Boy", que se estrenó en Rotterdam en 2013 y se proyectó en diversos festivales europeos y asiáticos así como en instituciones que incluyen el Deutsches Historiches Museum Berlin, el Yerba Buena Center for the Arts y el Echo Park Film Center, entre otros. "Big Boy" fue la película de apertura de Hors Pistes Tokyo, organizada por el Centro Pompidou y ganó el premio a la mejor primera película en el Festival de Cine Lima Independiente. Su siguiente proyecto el largometraje, "Nervous Translation", fue uno de los 15 proyectos de la Biennale College - Cinema en el Festival Internacional de Cine de Venecia en 2013 y fue película invitada en el Mercado de Coproducción Internacional Sin Fronteras del IFP en 2013 y CineMart y Produire au Sud en 2014.

Eight-year-old Yael is shy and not always at ease. She prefers writing letters to performing dances for her applauding Filipino family. She listens endlessly to the cassette tapes recorded by her father, who is spending years away from home working in Riyadh. Her uncle, a rock star with the band The Futures, acts as something of a surrogate father. When she hears an advertisement for a pen that will give her a 'wonderful life', she decides to spend all her savings on this miracle pen.

Shireen Seno was born to a Filipino family in Japan, where she spent most of her childhood. She graduated from the University of Toron to with a B.A. in Architectural studies and Cinema studies. She started out in film shooting stills for Lav Diaz and John Torres before going on to direct her debut feature, "Big Boy", which premiered at Rotterdam 2013 and went on to screen at festivals in Europe and Asia and at institutions including Deutsches Historiches Museum Berlin, Yerba Buena Center for the Arts, and the Echo Park Film Center, among others. "Big Boy" was the opening film of Hors Pistes Tokyo, organized by the Centre Pompidou, and won the prize for Best First Film at the Festival de Cine Lima Independiente. Her next feature film project, "Nervous Translation", was one of 15 projects of the Venice International Film Festival's inaugural Biennale College-Cinema in 2013 and was invited to IFP's No Borders International Co-Production Market in 2013 and CineMart and Produire au Sud in 2014.

Índia | India | India

Ajji (Granny)

Dir: Devashish Makhija | 2017 | 144' | Drama

La petita Manda és trobada violada i tirada en un munt d'escombraries al seu barri. Els seus pares estan més preocupats per la seva supervivència que per la seva dignitat, prefereixen oblidar i seguir endavant. La policia se sent impotent ja que el violador és el fill d'un polític local. Però l'àvia de Mana, Ajji, es nega a acceptar aquesta injustícia. Pot una dona gran, fràgil, artrítica i impotent combatre el llop dolent? Hi ha encara esperança de justícia en un món tan cruel? Com es pot dissuadir un violador? "Ajji" és una paràbola dels nostres temps. No hi ha respostes fàcils.

Devashish Makhija és un cineasta, guionista, artista gràfic i poeta indi, conegut per escriure i dirigir el llargmetratge "Oonga", el qual es va estrenar mundialment al Festival de Cinema Indi de Nova York al 2013. Va ajudar a Anurag Kashyap a "Black Friday" i va escriure nombrosos guions, en particular "Bhoomi" de Avik Mukherjee (2009).

A la petita Manda la violen i la deixen tirada encima d'un muntó de basura en el seu barri. Els seus pares estan més preocupats per la seva supervivència que per la seva dignitat, prefereixen oblidar i seguir endavant. La policia es sent impotent ja que el violador és el fill d'un polític local. Però la mare de Manda, Aji, se nega a acceptar aquesta injustícia. ¿Pot una anciana fràgil, artrítica i impotent lidiar amb el llop malvat? ¿Queda alguna esperança de que hi hagi justícia en un món tan cruel? ¿Com desanimar a un violador? "Aji" és una paràbola dels nostres temps. No hi ha respostes fàcils.

Devashish Makhija es un cineasta, guionista, artista gráfico y poeta indio, conocido por escribir y dirigir el largometraje "Oonga", que se estrenó mundialmente en el Festival de Cine Indio de Nueva York en 2013. Ha trabajado con Anurag Kashyap en "Black Friday" y ha escrito numerosos guiones, en particular "Bhoomi" de Avik Mukherjee (2009).

Little Manda is found raped and dumped in a trash heap in her slum. Her parents are more concerned with survival than dignity and want to forget and move on. The cops are powerless to help as the rapist is a local politician's son. But Manda's grandmother Aji cannot accept the injustice of it all. Can a frail, arthritic and powerless old woman grapple with the big bad wolf? Is there still hope for justice in a cruel world? Can anything act as a deterrent to rape? Aji is a parable of our times. There are no easy answers.

Devashish Makhija is an Indian filmmaker, screenwriter, graphic artist, and poet - best known for writing and directing the feature film "Oonga" which had its world premiere at the New York Indian Film Festival in 2013. He has assisted Anurag Kashyap in "Black Friday" and written numerous screenplays, notably Avik Mukherjee's "Bhoomi" (2009).

Índia | India | India

Kuchh Bheege Alfaaz (KBA)

Dir: Onir | 2017 | 116' | Romance

Cada nit a les 22h, Kolkata sintonitza la ràdio per escoltar 'Kuchh Bheege Alfaaz', una sèrie d'episodis d'històries d'amor no correspostes per RJ Alfaaz que, tot i tenir molts seguidors, prefereix l'anonimat. Entre els seus fanàtics està Archana, una noia que treballa a una agència creativa dissenyant "mems" per marques. Ella és leucodèrmica però viu la vida al màxim. Es troben; o més aviat parlen, per primera vegada a través d'una trucada perduda, quan Archana accidentalment marca el número d'Alfaaz al intentar contactar amb la seva última cita a cegues. Una amistat sorgeix entre els dos estranys que s'oculten darrere de les seves pantalles, però no trigaràn a conèixer el que realment són.

Onir és un director de cinema i televisió indi, editor, guionista i productor. És més conegut per la seva pel·lícula "El meu germà ... Nihjl", basada en la vida de Dominic de Souza. Nihjl va ser una de les primeres pel·lícules índies en tractar les relacions homosexuals i el VIH.

Cada noche a las 22h, Kolkata sintoniza la radio para escuchar 'Kuchh Bheege Alfaaz', una serie de episodios de historias de amor no correspondidas presentadas por RJ Alfaaz que, a pesar de tener muchos seguidores, prefiere mantenerse distante y anónimo. Entre sus muchos fanáticos está Archana, una chica que trabaja en una agencia creativa diseñando memes para marcas. Ella es leucodérmica pero vive la vida al máximo. Se encuentran; o más bien hablan, por primera vez a través de una llamada perdida, cuando Archana accidentalmente marca el número de Alfaaz mientras intenta contactar con su última cita a ciegas. Una amistad florece entre los dos extraños que se ocultan tras sus pantallas y no tarda en estallar el volcán, conociendo lo que realmente son.

Onir es un director de cine y televisión indio, editor, guionista y productor. Es más conocido

por su película "Mi hermano ... Nihjl", basada en la vida de Dominic de Souza. Nihjl fue una de las primeras películas indias en tratar las relaciones homosexuales y el VIH.

Every night at 10, Kolkata tunes into radio to listen to 'Kuchh Bheege Alfaaz' - an episodic series of unrequited love stories hosted by RJ Alfaaz who, despite his tremendous followers, prefers staying detached and anonymous. Among his many fans is the boisterous Archana, a girl working at a creative agency – which designs branded memes. She is leukodermic but lives life to the fullest. They meet; or rather talk, for the first time over a misplaced call, when Archana accidentally dials Alfaaz's number, while trying to connect with her latest blind date. A friendship blossoms between the two strangers hidden behind their digital screens. It quickly translates in to a whirlwind of romance, until they bare their true selves to each other.

***Onir** is an Indian film and TV director, editor, screenwriter and producer. He is best known for his film "My brother... Nihjl", based on the life of Dominic d'Souza. Nihjl was one of the first mainstream Hindi films to deal with AIDS and same-sex relationships.*

Índia | India | India

Tharamani

Dir: Ram | 2017 | 150' | Drama

"Tharamani", ambientada al lluent i luxós centre de l'Institut Tecnològic de Chennai, narra la vida d'Althea Johnson, una dona d'esperit lliure. Althea, qui treballa en recursos humans en una empresa, ha tingut moltes experiències dolentes a la vida: està divorciada d'un home amb una orientació sexual oculta i allunyada dels seus pares, els qui la contradueixen en tot d'una manera molt estereotipada. Enmig d'aquest dilema apareix el despreocupat i xerraire Prabhunath, qui coneix a Althea enmig d'una forta pluja, i captiva la seva atenció relatant el seu fracàs amorós. No obstant això, Althea està cansada de les relacions romàntiques, ara només busca una ànima bessona afí a ella. No obstant això, acaba enamorada d'ell i, així, comença un altre història d'amor, amb cors trencats, dubtes i salvació. La pel·lícula és una demostració satírica de les relacions modernes que estereotipen a les dones, alhora que revelen la cara oculta dels homes. La història també aprofundeix en temes

complexos com la globalització, la desmonetització, l'ego, el desig, la cobdícia, la luxúria, la hipocresia, la compassió, la frustració i molt més.

Ram és un escriptor i director de cinema indi que treballa principalment al Cinema Tamil. Després de completar els seus estudis en Arts i literatura tàmil, Ram va començar la seva trajectòria com a escriptor en llengua tàmil. Aviat es va associar amb el famós cineasta de Bollywood Rajkumar Santoshi com a guionista i va treballar a la creació de les històries de diverses de les seves pel·lícules. Més tard es va associar també amb el cinematògraf i director Balu Mahendra, a qui Ram acredita com el seu mestre, i a qui, diu, atribueix la seva transformació de ser un maníac del cinema a un estudiant de cinema. El 2007, la seva primera aventura com a director de “Kattradhu Thamizh” també coneguda com “Tàmil MA”, va ser aclamada per la crítica i tema de debat sobre l'impacte de la globalització i els desequilibris socials resultants de la vida d'un home comú que es gradua en literatura. La pel·lícula va obtenir un gran èxit de crítica després del seu llançament, i els crítics la van descriure com "flor Kurinji (una flor que floreix només una vegada en 12 anys) al cinema indi". La pel·lícula va ser seleccionada i projectada a la secció de Perspectives "Cases en flames" al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam en 2018. La seva segona pel·lícula, “Thangameenkal”, estrenada el 2013, tracta sobre com la globalització i el sistema educatiu actual modifiquen i canvien la vida d'un home comú. Ram també va fer el seu debut com a actor protagonista interpretant el paper de pare. La pel·lícula va guanyar diversos premis i reconeixements. La seva propera pel·lícula titulada “Peranbu”, coneguda també com “Resurrection”, protagonitzada per la superestrella de l'Índia del sud i guanyadora del Premi Nacional per tercera vegada Mammooty i guanyadora del Premi Nacional artista Sadhna, narra la història d'un pare sol i la seva filla espàstica i com fer front als canvis que experimenta la seva filla, emocional i físicament.

“Tharamani”, ambientada en el relucient i lujoso centre del Institut Tecnològic de Chennai, narra la vida de Althea Johnson, una senyora de espíritu lliure. Althea, que treballa en recursos humans en una empresa, ha tingut diverses experiències malagrades en la vida: està divorciada d'un home amb una orientació sexual oculta i allunyada dels seus pares, que la contradueixen en tot d'una manera molt estereotipada. Enmig d'aquest dilema apareix el despreocupat i parlador Prabhunath, que coneix a Althea enmig d'una forta pluja, i captiva la seva atenció relatant el seu fracàs amorós. No obstant això, Althea està cansada de les relacions romàntiques, ara només busca un ànima gemela afí a ella. Sense embargo, acaba enamorada d'ell i, així, comença una altra història d'amor, amb corsos trencats, dubtes i salvació. La pel·lícula és una demostració satírica de les relacions modernes que estereotipen a les dones, a la vegada que desvelen la cara oculta dels homes. La història també profunditza en temes complexos com la globalització, la desmonetització, l'ego, el desig, la codícia, la luxúria, la hipocresia, la compassió, la frustració i molt més.

Ram es un escritor y director de cine indio que trabaja principalmente en el Cine Tamil. Después de completar sus estudios en Artes y literatura tamil, Ram empezó su trayectoria como escritor en idioma tamil. Pronto se asoció con el famoso cineasta de Bollywood Rajkumar Santoshi como guionista y trabajó en la creación de las historias de varias de sus películas. Más tarde se asoció también con el cinematógrafo y director Balu Mahendra, a quien Ram acredita como su maestro, y a quien, dice, atribuye su transformación de ser un maníaco del cine a un estudiante de cine. En 2007, su primera aventura como director de "Kattradhu Thamizh" también conocida como "Tamil M.A", fue aclamada por la crítica y tema de debate sobre el impacto de la globalización y los desequilibrios sociales resultantes de la vida de un hombre común que se licenció en literatura. La película obtuvo un gran éxito de crítica tras su lanzamiento, y los críticos la describieron como "Flor Kurinji (una flor que florece solo una vez en 12 años) en el cine indio". La película fue seleccionada y proyectada en la sección de Perspectivas "Casas en llamas" en el Festival Internacional de Cine de Rotterdam en 2018. Su segunda película, "Thangameenkal", publicada en 2013, trata sobre cómo la globalización y el sistema educativo actual modifican y cambian la vida de un hombre común. Ram también hizo su debut como actor protagonista interpretando el papel de padre. La película ganó varios premios y reconocimientos. Su próxima película titulada "Peranbu", conocida también como "Resurrection" protagonizada por la superestrella de la India del sur y ganadora del Premio Nacional por tercera vez Mammooty y ganadora del Premio Nacional artista SADHNA, narra la historia de un padre solo y su hija espástica y cómo hacer frente a los cambios que experimenta su hija, emocional y físicamente.

"Tharamani", set in an upmarket glossy Indian Institute of Technology hub in Chennai, narrates the life of Althea Johnson, a free-spirited lady. Althea, who works as a HR in a corporate, has undergone a lot of terrible experiences in life: divorced from a man with a hidden sexual orientation and estranged from parents who antagonize her in some of the most stereotypical manner. Into this predicament falls the carefree and chatty Prabhunath who meets Althea in the midst of a heavy rainfall, and captivates her attention by recounting his love failure. Althea nonetheless is weary of a romantic relationship and is more on the look for a kindred spirit. Nonetheless, she falls for him and thus begins another journey of love, heartbreak, self-doubt, and redemption. The film is a satirical take on modern day relationships that stereotype women, while showing the flawed face of men. The narration also delves deep into 'complex' issues like globalization, demonetization, ego, desire, greed, lust, hypocrisy, compassion, frustration and more

***Ram** is an Indian Film Writer and Director who predominantly works in Tamil Cinema. After completing Master of Arts in Tamil Literature, Ram began his journey as a writer in Tamil language. He was soon associated with renowned Bollywood filmmaker Rajkumar Santoshi as script writer and worked in shaping the story of several of his films. Later he was associated with ace cinematographer and director Balu Mahendra, whom Ram credits as his teacher, and who, he says transforming him from being a film maniac to a film student. In 2007, his debut directorial venture "Kattradhu Thamizh" as know as "Tamil M.A." was critically acclaimed and discussed the impact of globalization and the resultant social imbalances in the life of a common man graduated from a literature background. The film gained high critical acclaim upon its release with the critics describing it as "Kurinji flower (a flower that blossoms only once in 12 years) in Indian Cinema". The film was selected and screened in the Perspectives section "Houses on Fire" at International Film Festival of Rotterdam 2018. His second movie "Thangameenkal" released in 2013 discusses how a common man's life is twisted and turned by globalization and today's educational system. Ram also made his debut as an actor playing the protagonist's role of the father... The film won several awards. His next film titled "Peranbu" as know as "Resurrection" starring South Indian Superstar and a three time National Award winner Mammooty and National Award winning Child Artist Sadhna discusses about a single father with his spastic daughter and his challenges in trying to cope up with the changes happening within his daughter, emotionally and physically.*

Iran | Irán | Iran

Leaf Of Life

Dir: Ebrahim Mokhtari | 2017 | 86' | Drama

Un director de cinema està fent un documental sobre el cultiu i la collita del safrà en un petit poble, sense molt d'entusiasme. Ha acceptat el treball per diners, ja que vol comprar-se una casa a Teheran. Però els preus de l'habitatge està pujant i això l'inquieta. Com a conseqüència, en lloc de posar tots els medis per fer una bona pel·lícula demana al seu productor que l'hi compri una casa a Teheran, i aquest l'hi acaba comprant un apartament. El director rep una trucada i ha de deixar el treball per tornar a Teheran. Després d'alguns incidents, decideix tornar al poble per fer una pel·lícula memorable.

Ebrahim Mokhtari va néixer al 1947 a Babol i es va llicenciar a la Universitat de Cine i Televisió al 1972. Durant el mateix any, va començar a fer documentals per la Televisió IRIB. Entre els seus documentals més importants es troba “Caviar”, “The Baluchi Bread”, “A fishin voyage” i “Saffaron”. El debut d’en Mokhtari amb un llargmetratge va se al 1994 després de la seva producció a la Film Critics Week, al Festival de Cannes. Al 1997, el Dok Leipzig Film Festival va organitzar una retrospectiva dels seus documentals en el seu honor. A més, Mokhtari ha fet moltes altres pel·lícules per tot el món. Altres dels seus llargmetratges són: “Zinat” (1994) i “Mokarrameh, Memories and Dreams” (2001).

Un director de cine está haciendo un documental sobre el cultivo y la cosecha del azafrán en un pequeño pueblo, sin demasiado entusiasmo. Ha aceptado el trabajo por dinero, ya que quiere comprarse una casa en Teherán. Sin embargo, los precios de la vivienda está subiendo y eso le inquieta. Como consecuencia, en lugar de poner todos los medios para hacer una buena película, pide a su productor que le compre una casa en Teherán, y este acaba comprándole un apartamento. Sin embargo, el director recibe una llamada telefónica y tiene que dejar el trabajo para volver a Teherán.

Después de algunos incidentes, decide volver al pueblo para hacer una película memorable.

Ebrahim Mokhtari nació en 1947 en Babol y se licenció en la Universidad de Cine y Televisión en 1972. Durante el mismo año, comenzó a hacer documentales para la Televisión IRIB. Entre sus documentales más importantes se encuentran “Caviar”, “The Baluchi Bread”, “A fishin voyage” y “Saffaron”. El debut

de Mokhtari con un largometraje fue en 1994 tras su proyección en la Film Critics Week, en el Festival de Cannes. En 1997, el Dok Leipzig Film Festival organizó una retrospectiva de sus documentales en su honor. Además, Mokhtari ha hecho muchas otras películas que han sido presentadas y premiadas en festivales de cine internacional por todo el mundo. Otros de sus largometrajes son: “Zinat” (1994) y “Mokarrameh, Memories and Dreams” (2001).

A film director is unenthusiastically making a documentary film about Saffron cultivation and harvesting in a little town. He has accepted this job for the money so he can buy a house in Tehran. However, property prices are rising and he is concerned about this case. Therefore, instead of focusing on making a good film, he pushes his producer to buy a house for him in Tehran. Then, his producer informs him that he has bought an apartment for him. However, he receives a phone call and he has to leave the job and to travel back to Tehran. After some incidents, he is determined to come back to the town to make a memorable film.

Ebrahim Mokhtari was Born in 1947 in Babol, Ebrahim Mokhtari graduated from the College of Film and Television in 1972. He began to make documentary films for IRIB Television in the same year. “Caviar”, “The Baluchi Bread”, “A fishin voyage” and “Saffaron” are among his most important documentary works. Mokhtari made his debut feature film in 1994 and it was screened in the Film Critics Week in Cannes Film Festival. In 1997, Dok Leipzig Film Festival held a retrospective for his documentary films in his honour. Moreover, Mokhtari made several other films that were presented and awarded in international film festivals around the world. Some of his feature films are: “Zinat” (1994) and “Mokarrameh, Memories and Dreams” (2001).

Kirguizistan | Kirguistán | Kyrgyzstan

Night Accident

Dir: Temir Birnazarov | 2017 | 90'

Un home de 70 anys està conduent un cotxe quan, de cop i volta, atropella a una noia jove. Casualment, a partir d'aquell moment, començaran a insinuar-se sentiments entre ells. Aquesta pel·lícula ensenyarà que l'amor no entén ni d'edat ni de si els seus socis en la parella són bones o males persones. L'amor només apareix.

Temir Birnazarov (1965) és un director, escriptor i productor kirguís. Va començar dirigint curts com "Ne plach, nosorog" o "Parz" i documentals com "Shaytan Köpürö", amb els que va obtenir diferents premis. Més tard, Birnazarov va produir els seus primer llargmetratges com "Belgisiz marshrut" o el més recent "Night Accident" amb el que va obtenir el premi Grand-Prix al 21 Black Night Film Festival d'Estònia.

Un hombre de 70 años está conduciendo un coche cuando, de repente, atropella a una chica joven. Casualmente, a partir de ese momento, empezarán a insinuarse sentimientos entre ellos. Esta película enseñará que el amor no entiende ni de edad ni de si sus socios en la pareja son buenas o malas personas. El amor solo aparece.

Temir Birnazarov (1965) es un director, escritor y productor kirguís. Empezó dirigiendo cortos como "Ne plach, nosorog" o "Parz" y documentales como "Shaytan Köpürö", con los que obtuvo distintos premios. Más tarde, Birnazarov produjo sus primeros largometrajes como "Belgisiz marshrut" o el más reciente "Night Accident" con el que obtuvo el premio Grand-Prix en el 21 Black Night Film Festival de Estonia.

A 70-years-old man is driving a car beind mad, and suddenly he runs down a young girl. Since that moment affectionate sentiments start to appear between them. This film will show that love will not choose the age, will not choose a good or a bad person. Love just comes unexpectedly.

Temir Birnazarov was born in 1965 and he is a Kyrgyz director, writer and producer. He started his career directing short films like "Ne plach, nosorog" or "Parz" and documentaries like "Shaytan Köpürö" which both shorts were awarded. Later on, Birnazarov directed his first feature films like "Belgisiz marshrut" or the most recent one "Night Accident" which was awarded in the 21st Black Night Film Festival in Estonia.

Malàisia | Malasia | Malaysia

Aqerat

Dir: Edmond Yeo | 2017 | 102' | Crime

La vida d'Hui Ling comença tan aviat com arriba a Taiwan. O això es pensa ella. Quan arriba a la frontera entre Tailàndia i Malàisia, es posa a treballar de qualsevol cosa per estalviar. Tanmateix, ho perd tot. Llavors Hui Ling accepta una oferta del seu cap per guanyar diners ràpid com a traficant humana. Mentre descendeix a la foscor d'aquest sòrdid ofici, és testimoni de les atrocitats perpetrades contra els immigrants de Rohingya. La seva esperança en tot això és Wei, un jove que treballa a un hospital i creu que ella és una dona del seu passat. *Aqerat* és una història captivadora de desplaçament i moralitat en la Malàisia contemporània.

Edmund Yeo és un cineasta malaisi que viu i treballa entre Kuala Lumpur i Tòquio. Els seus curtmetratges *Kingyo* (Venècia, 2009) i *Inhalation* (Premi Sonje a Busan, 2010) li van donar la seva reputació com a cineasta. La presentació de *River Of Exploding Durians* (2014) es va estrenar al IFF de Tòquio. El seu segon llargmetratge *Aqerat* (Tòquio, 2017) va guanyar el premi al Millor Director a Tòquio. Actualment està treballant en la seva última pel·lícula, *Ashamed* (2018).

La vida de Hui Ling empieza tan pronto como llega a Taiwán. O eso cree ella. Cuando llega a la frontera entre Tailandia y Malasia, se pone a trabajar de cualquier cosa para ahorrar. No obstante, lo pierde todo. Entonces Hui Ling acepta una oferta de su jefe para ganar dinero rápido como traficante humana. Mientras desciende a la oscuridad de este sórdido oficio, es testigo de las atrocidades perpetradas contra los inmigrantes de Rohingya. Su rayo de luz en todo esto es Wei, un joven que trabaja en un hospital y cree que ella es una mujer de su pasado. *Aqerat* es una historia arrebatadora de desplazamiento y moralidad en la Malasia contemporánea.

Edmund Yeo es un cineasta malasio que vive y trabaja entre Kuala Lumpur y Tokio. Sus cortometrajes *Kingyo* (Venecia, 2009) e *Inhalation* (Premio Sonje en Busan, 2010) le dieron su reputación como cineasta. La presentación de *River Of Exploding Durians* (2014) se estrenó en el IFF de Tokio. Su segundo largometraje *Aqerat* (Tokio, 2017) ganó el premio al Mejor Director en Tokio. Actualmente está trabajando en su última película, *Ashamed* (2018).

Hui Ling's life will truly begin as soon as she makes it to Taiwan. Or so she thinks. Right now, she is at the Thai-Malaysian border, working odd jobs and saving money. Determined to make it even when she loses all her savings, she accepts her boss' offer for quick money as a human trafficker. As she descends into the darkness of her sordid trade, she witnesses the atrocities perpetrated against the Rohingya immigrants. Her beacon of light through this is Wei, a young hospital

worker who believes that she is a woman from his past. *Aqerat* is a sweeping tale of displacement and morality in contemporary Malaysia.

Edmund Yeo is a Malaysian filmmaker living and working between Kuala Lumpur and Tokyo. His short films *KINGYO* (Venice, 2009) and *Inhalation* (Sonje Award at Busan, 2010) secured his reputation as a filmmaker to watch. His debut feature *River Of Exploding Durians* (2014) premiered in Tokyo IFF. His sophomore feature *Aqerat* (Tokyo, 2017) won Best Director in Tokyo. He is currently working on his latest film, *Ashamed* (2018).

Tailàndia | Tailandia | Thailand

Fathers

Dir: Palatpol Mingpornpichit | 2017 | 95' | Drama

Phoon i Yuke, en parella des de fa 13 anys, crien al seu fill adoptiu, Butr, des que és un nadó en un entorn ple de desafiaments legals i socials. Quan Butr i els seus companys de classe celebren el Dia de la Mare a l'escola, els altres es burlen d'aquest per tenir dos pares i el noi comença a preguntar per la seva mare. Les tensions entre Phoon i Yuke amenacen la seva relació quan s'enfronten a la directora d'una agència de protecció infantil, Rattiya, que no sembla molt comprensiva. Els

seus suggeriments i indagacions sobre l'entorn de Butr afegixen més pressió sobre la parella, que no té més remei que triar el que sembla ser el millor per al seu fill, encara que els trenqui el cor. En un país, Tailàndia, on el matrimoni gai no està reconegut i on imperen encara les creences tradicionals sobre les famílies, *Fathers* destaca com un tendre retrat de la paternitat entre homes i fa una defensa sincera de les famílies arc de Sant Martí.

Palatpol Mingpornpichit és un director de cinema tailandès de 26 anys, graduat de la Facultat d'Arts de la Comunicació a la Universitat de Bangkok. Des que era un nen ha somiat amb convertir-se en un gran director. No obstant això, no és fàcil tenir una oportunitat en la indústria cinematogràfica tailandesa. En veure que els seus millors amics, especialitzats en cinema, no arribaven a tenir l'oportunitat de crear les seves pròpies pel·lícules, tal com ho pretenien, va canviar d'opinió. No obstant això, cada vegada que veia una pel·lícula al cinema, sentia que estava veient els somnis d'altres persones. I això realment ho inspira a lluitar pel seu i va decidir recuperar el guió que una vegada havia tractat de desenvolupar. Quan va acabar el guió, anomenat "Present Perfecte Temps Continu", el va enviar a moltes companyies per demanar un patrocini. Finalment, Honda Tailàndia i Bank of Ayudhya PCL li van donar una oportunitat. L'any següent (2014), Palatpol va ser nominat al Millor Nou Cineasta amb el premi de l'Assemblea dels Crítics de Bangkok. Actualment, treballa com a vicepresident Assistant a Marcom Communications, GMM Grammy PCL.

Phoon y Yuke, en pareja desde hace 13 años, crían a su hijo adoptivo, Butr, desde que es un bebé en un entorno lleno de desafíos legales y sociales. Cuando Butr y sus compañeros de clase celebran el Día de la Madre en la escuela, los demás niños de la clase se burlan de él por tener dos padres y el chico empieza a preguntar por su madre. Las tensiones entre Phoon y Yuke amenazan su relación, cuando se enfrentan a la directora de una agencia de protección infantil, Rattiya, que no parece muy comprensiva. Su investigación sobre el entorno de Butr agrega más presión sobre la pareja, que no tiene más remedio que elegir lo que parece ser lo mejor para su hijo, aunque les rompa el corazón. En un país como

Tailandia, donde el matrimonio gay no está reconocido y donde imperan todavía las creencias tradicionales sobre la familia, "Fathers" destaca como un tierno retrato de la paternidad entre hombres y hace una defensa sincera de las familias arcoiris.

Palatpol Mingpornpichit es un director de cine tailandés de 26 años, licenciado por la Facultad de Artes de la Comunicación en la Universidad de Bangkok. Desde que era un niño ha soñado con convertirse en un gran director. Sin embargo, no es fácil tener una oportunidad en la industria cinematográfica tailandesa. Al ver que sus mejores amigos que se especializaron en cine no alcanzaban la oportunidad de crear sus propias películas, tal y como pretendían, cambió de opinión. No obstante, cada vez que veía una película en el cine, sentía que estaba viendo los sueños de otras personas. Y eso realmente le da fuerzas para luchar por el suyo y decidió recuperar el guión que en una ocasión trató de desarrollar. Cuando termina el guión, llamado "Presente Perfecto Tiempo Continuo", lo envía a muchas compañías para solicitar un patrocinio. Finalmente, Honda Tailandia y Bank of Ayudhya PCL le brindan una oportunidad. Al año siguiente (2014), Palatpol fue nominado al Mejor Nuevo Cineasta con el premio de la Asamblea de los Críticos de Bangkok. Actualmente, trabaja como Vicepresidente Asistente en Marcom Communications, GMM Grammy PCL.

Phoon and Yuke, who are a couple since 13 years ago, raised their adoptive son, Butr, since he was a baby in an environment full of legal and social challenges. When Butr celebrates Mother's Day in school, his classmates make fun of him because he has two fathers and then the boy asks about his mother. The tension that Phoon and Yuke are living threaten their relationship, when they have to face the director of a child protective agency, Rattiya, who does not seem very comprehensive. Her suggestions and inquires about Butr's environment add even more pressure on the couple and they do not have other choice than choosing what seems better for their son, even though it break their hearts. In a country, Thailand, where the gay marriage is not recognized and where the traditional believes about families still reign, Fathers highlights as an affectionate portrait of paternity between men and it makes an honest defence of the rainbow families.

Palatpol Mingpornpichit is a 26-year-old thai film director, graduated from the Faculty of Communication Arts, Bangkok University. Being a film director has been his lifetime inspiration since he was a child. However, acquiring an opportunity in the Thai film industry is not easy. Seeing his seniors and friends who majored in film have no chance to create their own movies as they intended, he changed his mind. Still, every time he watched a movie in the cinema, he felt like he was watching other people's dreams. And that really inspires him to bring his own out for real and he decided to bring back his own screenplay which once he had tried to develop. When he finished the screenplay called "Present Perfect Continuous Tense" he sent it to many companies to ask for a sponsorship. At last, he was given a oportunity by Honda Thailand and Bank of Ayudhya PCL. In the next year (2014), Palatpol was nominated the Best New Filmmaker by the Bangkok Critics Assembly award. Currently, he works as the Assistant Vice President at Marcom Communications, GMM Grammy PCL.

Tailàndia | Tailandia | Thailand

Malila

Dir: Anucha Boonyawatana | 2017 | 96' | Drama

En Pitch és un homosexual del qual la seva vida es veu ensorrada pel càncer terminal que pateix. En Pitch tracta d'alleujar la seva depressió dedicant el temps que l'hi queda a fer un Bai Sri. Torna a la seva ciutat natal i allà es retroba amb la seva exparella. Quan en Shane es retroba amb en Pitch decideix fer un canvi a la seva vida i decideix fer-se monge. En el temps que en Shane intenta trobar la pau mental per medi de la vida monàstica, en Pitch mor. En Shane es posa a practicar el Asupakhamathan que és una forma de meditar. Una nit, el monge Sanchai emmalalteix i cau inconscient a causa de la meditació. Mentre en Shane aconsegueix el seu objectiu del Asupakhamathan, en Sanchai mor a causa de la enfermetat que pateix. Aquesta vegada, en Shane entendrà la fragilitat i el sufriment de la vida humana

Anucha Boonyawatana va néixer a Tailàndia, al 1981. És la fundadora de G-Motif Production, una de les companyies de producció de vídeos més grans de Tailàndia. Va guanyar el premi Young Thai Artist Award. El primer llargmetratge d'Anucha, "The Blue Hour" va ser seleccionada per formar part de la secció Panorama del Berlin International Film Festival de 2015. "Malila" és el segon llargmetratge de la directora.

Pitch es un homosexual cuya vida se ve desmoronada debido al cáncer terminal que padece. Pitch trata de aliviar su depresión dedicando el tiempo que le queda a hacer un Bai Sri. Vuelve a su ciudad natal y allí se reencuentra con su exnovio Shane. Cuando Shane se encuentra con Pitch decide hacer un cambio en su vida y decide hacerse monje. En el tiempo que Shane intenta encontrar la paz mental a través de la vida monástica, Pitch fallece. Shane se pone a practicar el Asupakhamathan que es una forma de meditar. Una noche, el monje Sanchai enferma y cae inconsciente a causa de la meditación. Mientras Shane consigue el objetivo del Asupakhamathan, Sanchai muere a causa de la enfermedad que padece. Esta vez, Shane entenderá la fragilidad y el sufrimiento de la vida humana.

Anucha Boonyawatana nació en Tailandia, en 1981. Es la fundadora de G-Motif Production, una de las compañías de producción de vídeos más grandes de Tailandia. Ganó el premio Young Thai Artist Award. El primer largometraje de Anucha, "The Blue Hour" fue seleccionado para formar parte de la sección Panorama del Berlin International Film Festival de 2015. "Malila" es el segundo largometraje de la directora.

Pitch is a gay man whose life is falling apart because of his incurable cancer. To heal himself spiritually, Pitch dedicates the time he has left to make Bai Sri. Pitch comes back to his hometown. Here he meets Shane, his ex-boyfriend. When Shane meets Pitch decides to become a monk. During the time where Shane is trying to find peace of mind through monkhood, Pitch dies. Shane practices Asupakhamathan, a form of meditation. One night, Monk Sanchai turns very sick and becomes unconscious due to meditation. While Shane reaches the goal of Asupakhamathan, Sanchai dies from his sickness. This time Shane calmly understands the fragility and suffering in human life.

Anucha Boonyawatana was born in Thailand, in 1981. She is the founder of G-Motif Production, one of the largest video production companies in Thailand. She won the Young Thai Artist Award. Anucha's first feature film "The Blue Hour" is selected to be in Panorama section of Berlin International Film Festival 2015. *Malila* is the director's second feature film.

Vietnam | Vietnam | Vietnam

Here Comes The Sun

Dir: Do Nam | 2018 | 90' | Drama

En Tung Nhan viu amb la seva possessiva novia la Phuong Thuy, quan un matí, una dona truca a la porta amb un nen de 8 anys, en Phan Nhan / Bin. La dona l'hi entrega una carta a en Tung Nhan, on es revela que el nen és en realitat un fill que va tenir amb la Mai Chi, la seva exnòvia. La Mai Chi diu a la carta que ha sigut detinguda i l'hi demana que cuidi del nen perquè ella no pot fer-ho amb la seva circumstància. Ell es nega, però va a visitar a Mai Chi a la presó. Ella admet que només s'ha posat en contacte amb ell perquè està desesperada i no té a ningú que pugui cuidar del seu fill. En Tung Nhan simpatitza amb el nen i decideix anar a la seva cerca. Al cap d'un temps, en Tung Nhan acaba responsabilitzar-se. Però en Phuong Thuy no pot acceptar-ho i provoca que l'acabin invitant a anar-se'n de casa. Mai Chi admet després que el nen podria ser fill d'en Phan Quang i ambdós decideixen que en Bin tindrà una millor vida si se l'emporta amb ell a França. Però, en Phan Quang al veure la complicitat d'en Bin amb en Thun Nhan decideix que el millor es que romanguin junts.

Do Nam va néixer al 1990, és un jove director de cinema vietnamita que va estudiar Cinema a la Universitat en Vietnam. Ha dirigit diversos curts i anuncis de televisió. "Here Comes The Sun" és el seu primer llargmetratge com a director.

Tung Nhan vive con su posesiva novia Phuong Thuy, cuando una mañana, una mujer llama a la puerta con un niño de 8 años, Phan Nhan / Bin. La mujer le entrega una carta a Tung Nhan, donde se revela que el niño es en realidad un hijo que tuvo con Mai Chi, su exnovia. Mai Chi dice en la carta que ha sido detenida y le pide que cuide del niño porque ella no puede hacerlo en su circunstancia. Él se niega, pero va a visitar a Mai Chi a la cárcel. Ella admite que solo se ha puesto en contacto con él porque está desesperada y no tiene a nadie que pueda cuidar de su hijo. Tung Nhan simpatiza con el

niño y decide ir en su busca. Al cabo de un tiempo, Tung Nhan acaba responsabilizándose. Pero Phuong Thuy no puede aceptarlo y provoca que la acaben echando de casa. Mai Chi admite después que el niño podría ser hijo de Phan Quang y ambos deciden que Bin tendrá mejor vida si se lo lleva a Francia con él. Sin embargo, Phan Quang al ver la complicidad de Bin con Thun Nhan decide que lo mejor es que permanezcan juntos.

Do Nam nació en 1990, es un joven director de cine vietnamita que estudió Cine en la Universidad en Vietnam. Ha dirigido varios cortos y anuncios de televisión. "Here Comes The Sun" es su primer largometraje como director.

Tung Nhan is living with his possessive girlfriend, Phuong Thuy. One morning, a woman arrives at their doorstep with an 8 years old boy, Phan Nhan / Bin. The woman gives Tung Nhan a letter, which reveals that the boy is in fact his son with Mai Chi, his ex-sweetheart. Mai Chi admits in her letter that she was arrested and asks Tung Nhan to take care of the boy while she is gone. He refuses it but he goes to visit her in jail. She admits that she only has reached out for him because she has no other close relatives to take care of her son. Tung Nhan sympathises with the boy and he decides to look for him. When he finds out the mother is working in the city and that the boy is staying daily in an orphanage he decides to visit him. Some time later, Tung Nhan accepts the boy. Nevertheless, Phuong Thuy does not accept him and that is why she is kicked out of the house. After a while, Mai Chi admits that Bin could possibly be Phan Quang's son and they decide that Bin would have a better future if the boy moves to France with him. However, when Phan Quang sees the warm chemistry between Bin and Tung Nhan he decides that it would be better if they stay together.

Do Nam was born in 1990, a young film director. Studied in K10 Movie and Stage University, Vietnam. He's director for some short films and TVC commercials. Here Comes The Sun is the 1st feature film director.

SECCIÓ ESPECIAL | SECCIÓN ESPECIAL | SPECIAL SECTION

Coproducció Xina i Espanya | Coproducción China y España | Coproduction China and Spain

El Hilo Rojo

Dir: Xiaomei Espiro | 2018 | 19' | Documentary

"El Hilo Rojo" ofereix un retrat íntim de la comunitat xinesa resident a Catalunya a través de les experiències de quatre joves xinesos de l'anomenada segona generació. El focus d'atenció es centra en la noció de la identitat cultural i, alhora, en el sentiment de comunitat i de família. Això s'aplica també al contrast entre la voluntat de conservar els valors tradicionals y al redescobriment d'un mateix a partir de la hibridació de la identitat resultant.

Gabriela Xiaomei Espiro Rosselló va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i va estudiar Direcció de Fotografia a l'Escola de Cinema de Barcelona (ECIB).

Ha realitzat funcions de *script* per al curtmetratge "RIP", estrenat al Festival de Cinema de Terror de Sitges 2017. També ha participat a la producció de llargmetratges com "Mil coses que faria per tu" i "Matar a Dios".

"El Hilo Rojo" ofrece un retrato íntimo de la comunidad china residente en Cataluña a través de las experiencias de cuatro jóvenes chinos de la llamada segunda generación. El foco de atención se centra en la noción de identidad cultural y, a la vez, en el sentimiento de comunidad y de familia. Esto se aplica también al contraste entre la voluntad de conservar los valores tradicionales y al redescubrimiento de uno mismo a partir de la hibridación de la identidad resultante.

Gabriela Xiaomei Espiro Rosselló estudió Comunicación Audiovisual en la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona y estudió Dirección de Fotografía en la Escuela de Cine de Barcelona (ECIB). Ha realizado funciones de script para el cortometraje "RIP", estrenado en el Festival de Cine de Terror de Sitges 2017. También ha participado en la producción de largometrajes como "Mil cosas que faria per tu" y "Matar a Dios".

"El Hilo Rojo" offers an intimate portrait of the Chinese community residing in Catalonia through the experiences of four Chinese young people of the so-called second generation. The focus of attention is on the notion of cultural identity and, at the same time, on the feeling of community and family; of traditional values facing cultural shock and the re-discovery of oneself.

Gabriela Xiaomei Espiro Rosselló studied Audiovisual Communication at the Universitat Pompeu Fabra in Barcelona and she also studied Photography Management at the Barcelona Film School (ECIB). He has worked in script functions for the short film "RIP", which was premiered at the Sitges Festival of Terror 2017. He has also participated in the production of feature films such as "Mil coses que faria per tu" and "Matar a Dios".

En un món en el qual la Humanitat ha deixat de somriure, el Govern ha creat els Somriures, una espècie de neogeishas que tenen com a única funció la de complaure els seus clients. MeiyingMG-01 és la primera construcció robòtica d'un nou model en fase beta, però ha sortit defectuosa, tot i que pot fer moltes més coses que les altres, no pot somriure.

Adrià Guxens és periodista i director de curtmetratges que s'interessa per l'art contemporani. Alguns dels seus curts, com "Ombres" (2016) o "La Porta" (2017) han competit en festivals internacionals. També va presidir el jurat jove del Festival de Sitges al 2014. Actualment està finalitzant els seus estudis a l'ESCAC, en l'especialitat de direcció.

En un mundo en el que la Humanidad ha dejado de sonreír, el Gobierno ha creado las Sonrisas, una especie de neogeishas que tienen como única función la de complacer a sus clientes. Meiying MG-01 es la primera construcción robótica de un nuevo modelo en fase beta, pero ha salido defectuosa, pues a pesar de poder hacer mucha más cosas que las demás, no puede sonreír.

Adrià Guxens es periodista y director de cortometrajes que se interesa por el arte contemporáneo. Algunos de sus cortos, como "Sombras" (2016) o "La Puerta" (2017) han competido en festivales internacionales. También presidió el jurado joven del Festival de Sitges en 2014. Actualmente está finalizando sus estudios en el ESCAC, en la especialidad de dirección.

In a world where Humanity has ceased to smile, the Government has created the Smiles, a kind of Neo-geishas that have the only function to please their clients. MeiyingMG-01 is the first of a new beta model, but it has flawed, although it can do many more things than others, it can not smile.

Adrià Guxens is a journalist and a director of short films interested in art. Some of his shorts, such as "Sombras" (2016) or "La Puerta" (2017), have competed at international festivals. He also chaired by the young jury of the Festival of Sitges in 2014. At the momento he is ending his degree in cinema direction in ESCAC.

A un poble aïllat del regne Himàlaia de Bhutan, en Gyembo (16) i en Tashi (15) recorren sense rumb mentre que el seu pare poleix les antigues relíquies de l'altar del monestir de la família. La família porta cuidant el monestir de generació en generació des de fa milers d'anys. Seguint la tradició, el pare vol que el seu fill Gyembo que continuï amb la tradició familiar, però ell té altres somnis com la seva germana. La pel·lícula ens mostra petites situacions, on podem observar i entrar en la família bhutanesa. Mitjançant aquestes situacions, veiem dos contrastos i dues gèrnacions que es veuen atrapats en un xoc del temps.

Arun Bhattarai, va néixer a Samtse, Bhutan, al 1985. És va graduar en la primera edició de Docnomads Joint Masters en el que va ser guardonat amb el programa d'Erasmus Mundus a Lisboa, Budapest i Brussel·les. Va treballar durant cinc anys a Bhutan Broadcasting Service(BBS) com a director de documentals per a joves i programes de televisió. Molts dels seus documentals han sigut reproduïts a festivals com Prix Jeunesse Festival, Germany and Alparvima Film Festival o la India. Va desenvolupar "The Guardian" en diferents tallers internacionals.

En un pueblo aislado del reino Himalaya de Bután, Gyembo (16) i Tashi (15), recorren sin rumbo mientras que su padre pule las antiguas reliquias del altar del monasterio de la familia. La familia lleva cuidando del monasterio desde hace generaciones, hace miles de años. Siguiendo la tradición, el padre quiere que su hijo Gyembo continúe con la tradición familiar, pero él tiene otros sueños al igual que su hermana. La película nos muestra pequeñas situaciones, donde se puede observar y entrar en la familia butanesa. Mediante estas situaciones, vemos dos contrastes y a dos generaciones que se ven atrapadas en un choque de tiempo.

Arun Bhattarai nació en 1985, en Samtse, Bután. Se graduó en la primera edición de Docnomads Joint Masters por el cual fue premiado con el programa Erasmus Mundus a Lisboa, Budapest y Bruselas. Trabajó durante cinco años en Bhutan Broadcasting Service (BBS) como director de documentales para jóvenes y programas de televisión. Muchos de sus documentales han sido reproducidos en festivales como Prix Jeunesse Festival, Germany and Alparvima Film Festival o en India. Desarrolló "The Guardian" en diferentes talleres internacionales.

In a remote village in the Himalayan Kingdom of Bhutan, Gyembo (16) and Tashi (15) aimlessly roam while their father meticulously polishes the ancient relics inside the altar of their family monastery. This family has been taking care of the monastery from one generation to the next for thousands of years. Following tradition, the father wants his son Gyembo to carry on the family heritage, but he has other desires just like his sister. The film through bittersweet micro-situations takes us inside a Bhutanese family where the contrasting dreams of two generations are caught in a time clash.

Arun Bhattarai was born in Samtse, Bhutan. He graduated from the first edition of Docnomads Joint Masters for which he was awarded a full Erasmus Mundus scholarship in Lisbon, Budapest and Brussels. He worked at the Bhutan

Broadcasting Service (BBS) as a TV director for youth documentaries and TV programs for more than 5 years. His short documentaries have been screened in festivals like Prix Jeunesse Festival, Germany and Alparvima Film Festival, India. He developed "The Guardian" on several international workshops.

Filipines | Filipinas | Philippines

Purgatoryo

Dir: Derick Cabrido | 2016 | 85' | Drama

"Purgatoryo" explica la història de Ilyong, un home assassinat recentment per la policia, després d'haver estat enxampat robant. Així comença la seva història: per la seva mort. Poc després, és portat a una sòrdida casa fúnebre, dirigida per Violet, un homosexual cobejós que sobreviu llogant els cadàvers en la seva funerària a Simon. També apareix Jojo, un oficial de policia pagat per Simon que subministra els cadàvers per a que Violet cuidi i guanyi diners. A més, Violet té a dos treballadors, On-on i Dyograd. Netegen els cadàvers i els preparen per a les vetlles. On-on només se sent viu "jugant". Dyograd, d'altra banda, només se sent viu quan té sexe. Amb l'arribada de Ilyong, la desgràcia i el caos afloren.

Roderick "Derick" Cabrido és un productor i cineasta filipí molt premiat. Va ser guardonat amb la medalla de bronze del Mundial en el New York Television Festival de 2009, pel documental "Pinays for Export", el Silver Screen Award en el Festival Internacional de Cinema i Video Independent de Nova York de 2010 pel documental "Tasaday".

"Purgatoryo" cuenta la historia de Ilyong, un hombre asesinado recientemente por la policía, después de que fuese cogido robando. Así empieza su historia: por su muerte. Poco después, es llevado a una sórdida casa fúnebre, dirigida por Violet, un homosexual codicioso que sobrevive alquilando los cadáveres en su funeraria a Simon. También aparece Jojo, un oficial de policía pagado por Simon que suministra los cadáveres para que Violet cuide y gane dinero. Además, Violet tiene a dos trabajadores, On-on y Dyograd. Limpian los cadáveres y los preparan para los velatorios. On-on, solo se siente vivo "jugando". Dyograd, por otro lado, solo se siente vivo cuando tiene sexo. Con la llegada de Ilyong, la desgracia y el caos afloran.

Roderick "Derick" Cabrido es un productor y cineasta filipino muy premiado. Fue galardonado con la medalla de bronce del Mundial en el New York Television Festival de 2009, por el documental "Pinays for Export", el Silver Screen Award en el Festival Internacional de Cine y Video Independiente de Nueva York de 2010 por el documental "Tasaday".

"Purgatoryo" tells the story of Ilyong, a recently-dead man killed by the police, after he was caught stealing. This is the beginning of his story - his death. Soon after, he is brought into a sleazy funeral home, run by Violet, a greedy homosexual

who has learned to survive by renting out the dead bodies in his funeral home to Simon. Along for the ride is Jojo, a police officer who is under the payroll of Simon and who supplies the dead bodies for Violet to take care of and make money from. Violet has two workers, On-on and Dyograd, who clean the cadavers and prepare them for the wake. On-on, for all his good looks, no longer feels alive except when he is gambling. Dyograd, on the other hand, only feels alive while having sex. Shortly after the arrival of Ilyong, misfortune and chaos ensue.

Roderick "Derick" Cabrido is an award-winning Filipino documentary producer and film maker. He was awarded with the Bronze World Medal at the 2009 New York Television Festival, for the documentary "Pinays for Export", Silver Screen Award at the 2010 New York International Independent Film and Video Festival for the documentary "Tasaday".

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia* - Singapur | Singapur | *Singapore*

hUSh

Dir: Djenar Maesa Ayu, Kan Lume | 2016 | 80' | Documentary, Drama

hUSh, protagonitzada per Cinta Ramlan, narra la història d'una aspirant a cantant de Bali que viatja a Jakarta per aconseguir el veritable èxit. Allà es troba amb els embolics característics del medi que freqüenta: nuvis ambiciosos i mentiders, impulsos materialistes, amistats passatgeres, trobades sexuals... Després d'haver patit un dolor extrem que li causa el final d'una relació, Cinta decideix tornar a casa per calmar la seva angoixa. El seu retorn es converteix en la base d'un debat sobre els temes relacionats amb els problemes de la dona.

Djenar Maesa Ayu: Mare de dues filles, Banyu Enning i Bidari Maharai i àvia d' Embun Kinnara, Djenar va néixer a Jakarta el 14 de gener de 1973. Ha publicat fins ara quatre col·leccions d'històries curtes: *They Say I'm a A Monkey*, *Don't Play Around (with your sex)*, *Short Stories About Stories About Brief Love*, *One Woman 14 Men*, *T(w)ITIT!*, *SAI* i una novel·la, *Nayla*. El seu relat curt, *Suckling Father* va guanyar el premi a la millor història curta de Jurnal Perempuan el 2003, i *Nayla's Time* va guanyar el premi a la millor història curta de Kompas al mateix any. A més d'escriure, Djenar també ha escrit i dirigit *They Say I'm a a Monkey!* (2008) i *Saia* (2009). Ella i Indra Herlambang van guanyar el premi a la Millor Adaptació Cinematogràfica i van obtenir una menció especial per al Millor Nou Director del Festival de cinema d'Indonèsia el 2009. La tercera pel·lícula de Djenar, *Nay*, es va llançar al novembre de 2015. Va guanyar el premi a la Millor pel·lícula Asiàtica del Festival de Cinema Asiàtic Jogj a conegut per NETPAC al desembre de 2015. La seva quarta pel·lícula *Hush* és una col·laboració amb el cineasta singaporens Kan Lume, sota la producció de les reconegudes companyies Rumah Karya Sjaman i Chapter Free. *Hush* està nominada al millor llargmetratge asiàtic a Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Kan Lume: El llargmetratge *The Art of Flirting* de Kan Lume va guanyar el premi al millor llargmetratge de la ASEAN vídeo Awards 2005 a Malàisia. La seva segona pel·lícula, *Solos* va guanyar el Premi Revelació al Festival de Cinema de Toronto GLBT. La seva tercera pel·lícula, *Dreams from the Third World* va rebre el premi MovieMax al Cinema Digital Seoul de 2008. *Liberta* va rebre menció especial al Cinema Digital Seoul de 2012 i el Premi NETPAC a Trípoli Film Festival de 2013. Amb *The Naked DJ* va guanyar el seu segon premi NETPAC a la Millor Pel·lícula Asiàtica al Jogja NETPAC Asian Film Festival de 2014. La seva novena pel·lícula *hUSh*, és una col·laboració amb la cineasta indonèsia, Djenar Maesa Ayu, sota la producció de les companyies Rumah Karya Sjuman i Chapter Free Production. *hUSh* està nominada al millor llargmetratge asiàtic a Jogja-NETPAC Asian Film Festival de 2016.

hUSh, protagonitzada per Cinta Ramlan, narra la història de una aspirant a cantant de Bali que viatja a Jakarta per aconseguir el verdader èxit. Allí se troba amb els enredos característics del mitjà que frequenta: noies ambicioses i mentiroses, impulsos materialistes, amistats pasajeres, trobades sexuals... Després del dolor extrem que li causa una ruptura, Cinta decideix tornar a casa per calmar la seva angúnia. El seu retorn es converteix en la base d'un debat sobre els temes relacionats amb els problemes de la dona.

Djenar Maesa Ayu: Mare de dues filles, Banyu Enning i Bidari Maharai i àvia de Embun Kinnara, Djenar nasqué a Jakarta el 14 de gener de 1973. Ha publicat fins ara quatre col·leccions de contes: *They Say I'm A Monkey*, *Don't Play Around (with your sex)*, *Short Stories About Stories About Brief Love*, *One Woman 14 Men*, *T(w)ITIT!*, *SAI* i una novel·la, *Nayla*. El seu relat curt, *Suckling Father* guanyà el premi a la millor història curta de Jurnal Perempuan el 2003, i *Nayla's Time* guanyà el premi a la millor història curta de Kompas el mateix any. A més de escriure, Djenar també ha escrit i dirigit *They Say I'm A Monkey!* (2008) i *Saia* (2009). Ella i Indra Herlambang van guanyar el premi a la Millor Adaptació Cinematogràfica i van rebre una menció especial per al Millor Nou Director del Festival de Cinema d'Indonèsia el 2009. La tercera pel·lícula de Djenar, *Nay*, es va llançar el novembre de 2015. Guanyà el premi a la Millor Pel·lícula Asiàtica del Festival de Cinema Asiàtic Jogja conegut com a NETPAC el desembre de 2015. La seva quarta pel·lícula *hUSh* és una col·laboració amb el cineasta singapuresc Kan Lumé, sota la producció de les reconegudes companyies Rumah Karya Sjuman i Chapter Free. *hUSh* està nominada al millor llargmetratge asiàtic al Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Kan Lume: El llargmetratge *The Art of Flirting* de Kan Lumé guanyà el premi al millor llargmetratge de la ASEAN vídeo Awards 2005 a Malàisia. La seva segona pel·lícula, *Solos* guanyà el Premi Revelació al Festival de Cinema de Toronto GLBT. La seva tercera pel·lícula, *Dreams from the Third World* rebé el premi MovieMax al Cinema Digital Seoul de 2008. *Liberta* rebé menció especial al Cinema Digital Seoul de 2012 i el Premi NETPAC al Trípoli Film Festival de 2013. Amb *The Naked DJ* guanyà el seu segon Premi NETPAC a la Millor Pel·lícula Asiàtica al Jogja NETPAC Asian Film Festival de 2014. La seva novena pel·lícula *hUSh*, és una col·laboració amb la cineasta indonèsia, Djenar Maesa Ayu, sota la bandera de Rumah Karya Sjuman & Chapter Free Production houses. *hUSh* està nominada al millor llargmetratge asiàtic al Jogja-NETPAC Asian Film Festival de 2016.

hUSh starring Cinta Ramlan tells the story of an aspiring singer from Bali who travels to Jakarta to find success. There she finds the trapping of success: ambitious and insincere boyfriends, materialistic impulses, fast friendships, sexual encounters. When a breakup causes her extreme heartache, she decides to travel back home to take refuge. Her journey home becomes the foundation for a discussion about all things pertaining to women's issues.

Djenar Maesa Ayu Mother of two daughters, Banyu Bening, Bidari Maharani and grandmother to Embun Kinnara, Djenar was born in Jakarta, 14 January 1973. She has so far published four collections of short stories: "They Say I'm A Monkey", "Don't Play Around (with your sex)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" and a novel, "Nayla". Her short story, "Suckling Father" won the best short story award from Jurnal Perempuan in 2003, whereas "Nayla's Time" won the best short story award from Kompas in the same year. Aside from writing, Djenar has also written and directed "They Say I'm A Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). She and Indra Herlambang won Best Adaptation Screen Award and got a Special Mention for Best New Director from Indonesian Film Festival 2009. Djenar's third film, "Nay", was released in November 2015. It won the Best Asian Film award from Jogja NETPAC Asian Film Festival in December 2015. Her fourth film "hUSh", is a collaboration with Singapore's filmmaker, Kan Lumé, under the flagship of Rumah Karya Sjuman & Chapter Free production houses. "hUSh" is nominated for Best Asian Feature Film in Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Kan Lume: Kan Lumé's debut feature film, "The Art of Flirting" won Best ASEAN Feature at Malaysian Video Awards 2005. The second feature, "Solos" won the Best Newcomer Award at Toronto GLBT Film Festival. The third film, "Dreams from the third World" received the MovieMax Award at Cinema Digital Seoul 2008. "Liberta" picked up Special Mention at

Cinema Digital Seoul 2012 and the NETPAC Award at Tripoli Film festival 2013. "The naked DJ" earned Kan his second NETPAC award for Best Asian Film at Jogja Netpac Asian Film Festival 2014. His ninth film "hUSh", is a collaboration with Indonesian's filmmaker, Djenar Maesa Ayu, under the flagship of Rumah Karya Sjaman & Chapter Free production houses. "hUSh" is nominated for Best Asian Feature Film in Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia* - Singapur | Singapura | *Singapore*

Nay

Dir: Djenar Maesa Ayu | 2015 | 80' | Drama

Nay, (Sha INE Febriyanti) és una actriu que de sobte descobreix que està embarassada d'onze setmanes. No ho explica al seu xicot Ben, un fill de papà, que es preocupa més per la seva mare que pel seu propi fill. Això fa que a Nay li resulti difícil prendre una decisió que tots dos haurien de prendre junts. La situació de Nay es complica encara més pel fet que se li ha ofert el paper principal en una producció cinematogràfica internacional. Nay, finalment, confia el seu dilema al gerent, Adjeng, el qual no està d'acord amb ella, ja que considera que hauria d'aprofitar aquesta oportunitat d'or pel bé de la nena. En un viatge en cotxe, Nay ha de fer malabars amb les diferents opcions que es presenten: enfrontar els fets i desemascarar la veritable naturalesa humana de les persones més properes a ella. Inevitablement, Nay ha de plantar cara al seu passat. La figura paterna que ella mai ha arribat a conèixer i la figura materna que tant la va decebre en el passat.

Djenar va néixer a Jakarta el 14 de gener de 1973. Fins a la data, ha publicat quatre col·leccions de contes: "They Say I'm a Monkey", "Do not Play Around (with your genitals)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T (w) ITIT!", "SAIA" i una novel·la, "Nayla". El conte, "Suckling Father" va guanyar el premi al millor relat curt de Jurnal Perempuan a 2003, i "Nayla's Time" va guanyar el premi al millor conte curt de Kompas en el mateix any. A més d'escriure, Djenar també ha dirigit "They Say I'm a Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). Ella i Indra Herlambang van guanyar el Premi a la Millor Adaptació de Pantalla i van obtenir una Menció Especial al Millor Director Nou del Festival de Cinema Indonesi 2009. La tercera pel·lícula de Djenar, "Nay", es va estrenar al novembre de 2015. Va guanyar el Premi a la Millor pel·lícula Asiàtica de l'Jogja NETPAC Asian Film Festival al desembre de 2015. La seva quarta pel·lícula, "hUSh", és una col·laboració amb el cineasta de Singapur, Kan Lumé, sota el lideratge de les cases de producció de Rumah Karya Sjaman & Chapter Free. "hUSh" està nominat a Millor Pel·lícula Asiàtica al Festival de Cinema Asiàtic Jogja-NETPAC 2016.

Nay, (Sha Ine Febriyanti) es una actriz que de pronto descubre que está embarazada de once semanas. No se lo cuenta a su novio Ben, un hijo de papá, que se preocupa más por su madre que por su propio hijo. Esto hace que a Nay le resulte difícil tomar una decisión que ambos deberían tomar juntos. La situación de Nay se complica aún más por el hecho de que se le ha ofrecido el papel principal en una producción cinematográfica internacional. Nay, finalmente, confía su dilema al gerente, Adjeng, el cual no está de acuerdo con ella, por cuanto considera que debería aprovechar esta oportunidad de oro por el bien de la niña. En un viaje en coche, Nay tiene que hacer malabares con las diferentes opciones que se presentan: enfrentar los hechos y desenmascarar la verdadera naturaleza humana de las personas más cercanas a ella. Inevitablemente, Nay tiene que plantar cara a su pasado. La figura paterna que ella nunca ha llegado a conocer y la figura materna que tanto la decepcionó en el pasado.

Djenar nació en Yakarta el 14 de enero de 1973. Hasta la fecha, ha publicado cuatro colecciones de cuentos: "They Say I'm A Monkey", "Don't Play Around (with your genitals)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" y una novela, "Nayla". El cuento, "Suckling Father" ganó el premio al mejor relato corto de Jurnal Perempuan en 2003, y "Nayla's Time" ganó el premio al mejor cuento corto de Kompas en el mismo año. Además de escribir, Djenar también ha dirigido "They Say I'm A Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). Ella e Indra Herlambang ganaron el Premio a la Mejor Adaptación de Pantalla y obtuvieron una Mención Especial al Mejor Director Nuevo del Festival de Cine Indonesio 2009. La tercera película de Djenar, "Nay", se estrenó en noviembre de 2015. Ganó el Premio a la Mejor Película Asiática del Jogja NETPAC Asian Film Festival en diciembre de 2015. Su cuarta película, "hUSh", es una colaboración con el cineasta de Singapur, Kan Lumé, bajo el liderazgo de las casas de producción de Rumah Karya Sjaman & Chapter Free. "hUSh" está nominado a Mejor Película Asiática en el Festival de Cine Asiático Jogja-NETPAC 2016.

Nay, (Sha Ine Febriyanti) is an actress who has just discovered that she is eleven weeks pregnant. Nay conveys this to her boyfriend Ben, a mommy's boy, who turns out to be more concerned with his mother than their own child. This has made it difficult for Nay to make a decision that should by right be taken by both of them. Nay's situation is further complicated by the fact that she has been offered the leading role in an International film production. Nay eventually confides her dilemma to her manager, Adjeng, who strongly disagrees with her that she should miss a golden opportunity for the sake of the child in her. In a car journey, Nay has to juggle with the options, face the facts and unmask the true human nature of the people closest to her. Inevitably Nay has to face her past. The father figure she has never gotten to know. And the mother figure that has once so disappointed her.

Djenar was born in Jakarta, 14 January 1973. She has so far published four collections of short stories: "They Say I'm A Monkey", "Don't Play Around (with your genitals)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" and a novel, "Nayla". Her short story, "Suckling Father" won the best short story award from Jurnal Perempuan in 2003, whereas "Nayla's Time" won the best short story award from Kompas in the same year. Aside from writing, Djenar has also directed "They Say I'm A Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). She and Indra Herlambang won Best Adaptation Screen Award and got a Special Mention for Best New Director from Indonesian Film Festival 2009. Djenar's third film, "Nay", was released in November 2015. It won the Best Asian Film award from Jogja NETPAC Asian Film Festival in December 2015. Her fourth film "hUSh", is a collaboration with Singapore's filmmaker, Kan Lumé, under the flagship of Rumah Karya Sjaman & Chapter Free production houses. "hUSh" is nominated for Best Asian Feature Film in Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Japó | Japón | Japan

Detective Conan: el caso Zero

Dir: Yuzuru Tachikawa | 2018 | 115' | Animation, Thriller

A la badia de Tòquio, el recent inaugurat complex turístic i centre de convencions "Edge of Ocean" prepara la propera fira. L'1 de maig, abans de la cerimònia d'obertura, més de 22,000 agents de policia estan vigilant l'edifici quan per sorpresa es produeix una explosió a gran escala. Durant l'explosió es troba Tooru Amuro, cap de la policia nacional de Seguretat Pública. El detectiu més famós de Japó, el detectiu Conan, haurà de resoldre un altre nou cas i trobar al culpable.

Yuzuru Tachikawa és un guionista i director d'anime japonès. Ha dirigit episodis de "Atac als titans" (2013), "Death parade" (2015), "Kiru ra kiru: KILL la KILL" (2013) i "Zankyou No Terror" (2014). També ha treballat com a guionista de la mini-sèrie d'anime "Death Parade" (2015).

En la bahía de Tokio, el reciente inaugurado complejo turístico y centro de convenciones "Edge of Ocean" prepara la próxima feria. El 1 de mayo, antes de la ceremonia de apertura, más de 22,000 agentes de policía están vigilando el edificio cuando por sorpresa se produce una explosión a gran escala. Durante la explosión se encuentra a Tooru Amuro,

jefe de la policía nacional de Seguridad Pública. Conan, el detective más famoso de Japón, deberá resolver otro nuevo caso y encontrar al culpable.

Yuzuru Tachikawa es un destacado guionista y director de anime japonés. Ha dirigido episodios de "Ataque a los titanes" (2013), "Death parade" (2015), "Kiru ra kiru: KILL la KILL" (2013) y "Zankyou No Terror" (2014). También ha trabajado como guionista de la mini-serie de anime "Death Parade" (2015).

In the bay of Tokyo, the recently inaugurated tourist complex and convention center "Edge of Ocean" prepares the next fair. On May 1, before the opening ceremony, more than 22,000 police officers are guarding the building when a large-scale explosion occurs by surprise. During the explosión, Tooru Amuro, head of the National Public Security Police, is there. The most famous detective in Japan, Detective Conan, must solve another new case and find the guilty one.

Yuzuru Tachikawa is a screenwriter and director of Japanese anime. He has directed some episodes of "Attack on the Titans" (2013), "Death parade" (2015), "Kiru ra kiru: KILL the KILL" (2013) and Zankyou No Terror (2014). He has also worked as a screenwriter for the mini-series of anime Death Parade (2015).

Japó | Japón | Japan

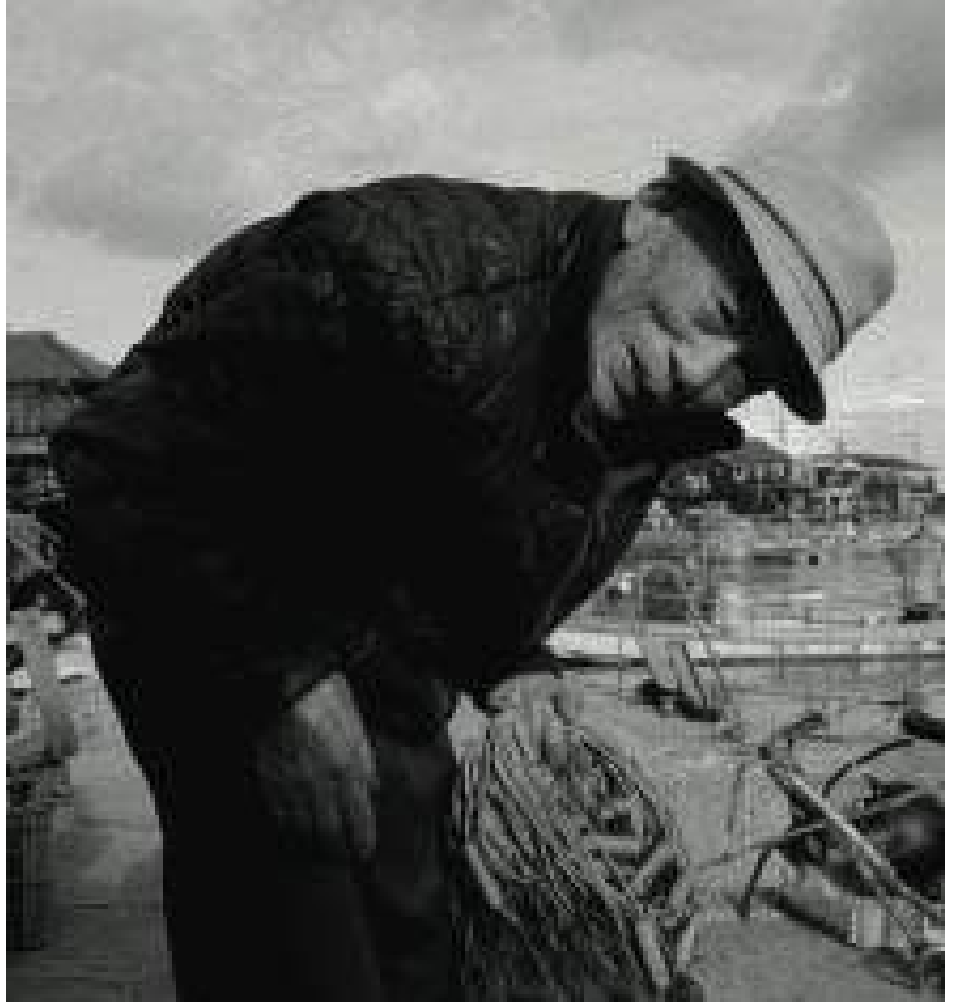
Island Sea

Dir: Kazuhiro Sosa | 2018 | 122' | Documentary

Wai-chan és un dels últims pescadors que queden a Ushimado, un petit poble al mar interior de Seto, Japó. Als seus 86 anys, encara pesca sol en un petit vaixell per guanyar-se la vida, somiant amb la jubilació. Kumi-san és una vilatana de 84 anys que passeja per la costa cada dia. Ella creu que un centre de benestar social va segrestar el seu fill discapacitat per així rebre un subsidi del govern. Una dona d'edat avançada, Koso-san, administra una petita botiga de mariscos que li va deixar el seu difunt marit. Ven peix als vilatans locals i proporciona sobres als gats de carrer. Abandonada a causa de l'era de la modernització del Japó de postguerra, Ushimado, una ciutat tan estimada pel director de cinema Shohei Imamura que va rodar dues de les seves pel·lícules allà ("Black Rain" i "Dr. Akagi"), està envellint i decaient ràpidament. Així com la seva rica i antiga cultura, la comunitat està també a punt de desaparèixer. Rodat en blanc i negre, aquest últim documental de Kazuhiro Soda ("Campaign", "Mental", "Oyster Factory") descriu poèticament els dies de penombra d'un poble i la seva gent en un mar de somni.

Kazuhiro Soda practica un mètode d'observació per a un cinema documental basat en els seus propis "deu manaments", els quals li prohibeixen fer una investigació prèvia a la sessió o escriure una sinopsi abans de filmar. S'imposa aquestes regles a si mateix per tal de minimitzar els prejudicis i poder fer descobriments inesperats mentre filma i edita. El seu primer llargmetratge documental "Campaign" (2007, la seva primera pel·lícula observacional) va ser convidat a molts festivals prestigiosos com la Berlinale i es va emetre en gairebé 200 països. Va guanyar el premi Peabody als Estats Units. "Mental" (2008, la seva segona pel·lícula observacional) va guanyar nombrosos premis, incloent el premi al Millor Documental al Festival Internacional de Busan i al Festival Internacional de Cinema de Dubai.

Wai-chan es uno de los últimos pescadores que quedan en Ushimado, un pequeño pueblo en el mar interior de Seto, Japón. A sus 86 años, todavía pesca solo en un pequeño bote para ganarse la vida, soñando con la jubilación. Kumi-san es una aldeana de 84 años que deambula por la costa todos los días. Ella cree que un centro de bienestar social secuestró a su hijo discapacitado para así recibir un subsidio del gobierno. Una anciana de edad avanzada, Koso-san, administra una pequeña tienda de mariscos que le dejó su difunto esposo. vende pescado a los aldeanos locales y proporciona sobras a los gatos callejeros. Abandonada a causa de la era de la modernización del Japón de posguerra, Ushimado, una ciudad tan querida por el director de cine Shohei Imamura que rodó dos de sus películas allí ("Black Rain" y "Dr. Akagi"), está envejeciendo y decayendo rápidamente. Así como su rica y antigua cultura, la comunidad está también a punto de desaparecer. Rodado en blanco y negro, este último documental de Kazuhiro Soda ("Campaign", "Mental", "Oyster Factory") describe poéticamente los días de penumbra de una aldea y su gente en un mar de ensueño.

Kazuhiro Soda practica un método de observación para un cine documental basado en sus propios "diez mandamientos", los cuales le prohíben hacer una investigación previa a la sesión o escribir una sinopsis antes de filmar. Se impone estas reglas a sí mismo con el fin de minimizar los prejuicios y poder hacer descubrimientos inesperados mientras filma y edita. Su primer largometraje documental "Campaign" (2007, su primera película observacional) fue invitado a muchos festivales prestigiosos como la Berlinale y se emitió en casi 200 países. Ganó el premio Peabody en Estados Unidos. "Mental" (2008, su segundo película observacional) ganó numerosos premios, incluyendo el premio al Mejor Documental en el Festival Internacional de Busan y en el Festival Internacional de Cine de Dubai.

Wai-chan is one of the last remaining fishermen in Ushimado, a small village in Seto Inland Sea, Japan. At the age of 86, he still fishes alone on a small boat to make his living, dreaming about retirement. Kumi-san is an 84-year-old villager who wanders around the shore everyday. She believes a social welfare facility kidnapped her disabled son to receive subsidy from the government. A "late-stage elderly" Koso-san runs a small seafood store left by her deceased husband. She sells fish to local villagers and provides leftovers to stray cats. Forsaken by the era of modernization of post-war Japan, Ushimado, a town so beloved by film director Shohei Imamura that he set two of his films there ("Black Rain", "Dr. Akagi"), is rapidly aging and declining. Its rich, ancient culture and the tight-knit community are also on the verge of disappearing. Portrayed in black and white photography, this latest observational documentary by Kazuhiro Soda ("Campaign", "Mental", "Oyster Factory") poetically depicts the twilight days of a village and its people by the dreamlike Inland Sea.

Kazuhiro Soda practices an observational method of documentary filmmaking based on his own "Ten Commandments" which prohibits him from doing pre-shoot research or writing a synopsis before filming. He imposes these rules on himself in order to minimize preconceptions and to be able to make unexpected discoveries while filming and editing. His debut feature documentary "Campaign"(2007, his first Observational Film) was invited to many prestigious festivals such as Berlinale and was aired in nearly 200 countries and territories around the world. It won the Peabody Award in the U.S. "Mental" (2008, his second Observational Film) won numerous awards including the Best Documentary Award at the Busan International Film Festival and the Dubai International Film Festival.

Iran | Irán | Iran

Azar

Dir: Mohammad Hamzel | 2017 | 85' | Drama

L'Azar no és la típica dona i mare iraniana tradicional. Juntament amb el seu marit Amir, regenta un restaurant de pizzas i participara a carreres de motos. L'Azar haurà de prendre una estranya decisió enmig de la difícil i complexa situació que viu quan, de sobte, es produeix un succés catastròfic.

Mohammad Hamzei va néixer en Arak al 1979 i es va llicenciar en direcció cinematogràfica. Hamzei ha dirigit un gran número de curts com "As Always, Near of Far" i "According to a Habit" o obres videogràfiques com "Scratch", "The Sound of Raining" i "Habib Agha". Al 2017, Hamzei va dirigir el seu primer llargmetratge amb "Azar".

Azar no es la típica mujer y madre iraní tradicional. Junto con su esposo Amir, regenta un restaurante de pizzas y participa en carreras de motos. Azar deberá tomar una extraña decisión en medio de la difícil y compleja situación que vive cuando, de pronto, se produce un suceso catastrófico.

Mohammad Hamzei nació en Arak en 1979 y se licenció en dirección cinematográfica. Hamzei ha dirigido un gran número de cortos como "As Always, Near of Far" y "According to a Habit" u obras videográficas como "Scratch", "The Sound of Raining" y "Habib Agha". En 2017, Hamzei dirigió su primer largometraje con "Azar".

Azar is a non-traditional Iranian wife and mother. Along with her husband Amir, she runs a pizza restaurant as well as racing bikes at motocross. When a catastrophic event occurs, Azar needs to make a strange decision midst the difficult and complex circumstance she is facing.

Mohammad Hamzei was born in Arak in 1979 and he is graduated from Film Directing. He has directed several short films as "As Always", "Near or Far", "According to a Habit" and video works as "Scratch", "the Sound of Raining", "Habib Aghac". In 2017, Hamzei directed his debut feature film, "Azar".

Respectant la tradició, una jove parella de Kazakhstan vol casar-se segons un costum centenari. Per això cal "segrestar" a la futura núvia? Cinema de l'est amb un gran sentit de l'humor. Tenint en compte el contingut emocional i narratiu, aquesta pel·lícula pot ser fàcilment catalogada com un himne a la vida de la gent comuna. Es mostra així la vida quotidiana d'un llogaret modern de les regions meridionals de Kazakhstan. Es vol mostrar la història d'una jove parella que es va enamorar i es va casar respectant les tradicions ancestrals. Així que l'home reuneix als seus amics i "segresten" a la noia (tal com acorda amb la núvia). La història acaba amb el gran casament meridional. La segona part de la pel·lícula mostra la vida d'una família de joves i l'arribada dels fills, entre altres coses. El més valuós en aquesta pel·lícula és la forma cinematogràfica i el llenguatge del cinema. El director Yerlan Nurmuhambetov va aconseguir combinar la comèdia i la tradició artística, evitant els clixés teatrals.

Yerlan Nurmukhambetov va néixer a Kazakhstan el 23 de juliol de 1974. En 2000 es va llicenciar com a guionista a l'Acadèmia Nacional d'Arts de Kazakhstan, coneguda actualment amb el nom de Zhurgeno. El 2002, va fer el Màster d'Arts també a l'Acadèmia Nacional d'Arts de Kazakhstan, coneguda posteriorment com Zhurgeno (Especialitzada en Crítica d'Art). De 2008 a 2013, va ser professor a l'Acadèmia Nacional de les Arts de Zhurgeno i des del 2013 fins a l'actualitat exerceix com a professor a l'Acadèmia de les arts a Astana.

Respetando la tradición, una joven pareja de Kazajstán quiere casarse según una costumbre centenaria. ¿Para esto es necesario "secuestrar" a la futura novia? Cine del este con un gran sentido del humor. Teniendo en cuenta el contenido emocional y narrativo, esta película puede ser fácilmente llamada un himno a la vida de la gente común. Se muestra así la vida cotidiana de una aldea moderna de las regiones meridionales de Kazajstán. Se quiere mostrar la historia de una joven pareja que se enamoró y se casó respetando las tradiciones ancestrales. Así que el hombre reúne a sus amigos y "secuestran" a la chica (tal y como acuerda con la novia). La historia termina con la gran boda sureña. La segunda parte de la película muestra la vida de una familia de jóvenes y la llegada de los hijos, entre otras cosas. Lo más valioso en esta

película es la forma cinematográfica y el lenguaje del cine. El director Yerlan Nurmuhambetov logró combinar la comedia y la tradición artística, evitando los clichés teatrales.

Yerlan Nurmukhambetov nació en Kazajstán el 23 de julio de 1974. En 2000 se licenció como guionista en la Academia Nacional de Artes de Kazajstán, conocida actualmente con el nombre de Zhurgo. En 2002, hizo el Máster de Artes también en la Academia Nacional de Artes de Kazajstán, conocida posteriormente como Zhurgo (Especializada en Crítica de Arte). De 2008 al 2013, fue profesor en la Academia Nacional de las Artes de Zhurgo y desde el 2013 hasta la actualidad ejerce como profesor en la Academia de las artes en Astana.

Respecting tradition, a young Kazakh couple wants to get married according to a centuries-old tradition. For this, it is necessary to steal the future bride? Eastern cinema with a great sense of humor. Considering the emotional and narrative content this film can be easily called a hymn to the lives of ordinary people. It shows the everyday life of the modern village of the southern regions of Kazakhstan. It want to show the story of a young couple who fell in love and got married with the respect to the ancient traditions. So the man gathered his friends and stole a girl (after her agreement). The story ends with big southern wedding. The second part of the film shows the life of a young family, an appearance in her children, etc. The most valuable in this film is cinematic form, language of cinema. The director Yerlan Nurmuhambetov managed to combine comedy and art-house, avoiding the theatrical cliches.

Yerlan Nurmukhambetov was born in Kazakhstan on July 23, 1974. In 2000 he graduated from the Kazakh National Academy of Arts named after Zhurgenov (specialty – script writer). In 2002 he graduated master's degree in art from the Kazakh National Academy of Arts. named after Zhurgenov (Major - Art critic). From 2008 to 2013 he was a profesor at the National Academy of Arts in Zhurgenov. Actually he teaches at the Academy of Arts in Astana.

Mongòlia | Mongolia | *Mongolia*

Hero

Dir: Temluun Erdenebileg | 2017 | 32' | Documentary

El projecte **Hero** explora els problemes que enfronta la societat mongola oblidada pel govern sent víctimes de l'alcoholisme a través de la mirada real del D. Khurelbaatar, membre associat al reciclatge de residus. Aquest projecte és una idea del D. Byambasaikhan, cap de l'associació de reciclatge de residus. El doctor demostra com és posble que un alcoholic reconstrueixi la seva vida malgrat estar deseparat pel govern. El propòsit del project **Heroi** és mostrar i animar a altres persones en la seva lluita per convetirse en herois ordinaris.

Temluun Erdenebileg es va llicenciar en Gestió Econòmica. Ha estat la coordinadora principal del Fòrum Econòmic de Mongòlia. També ha estat periodista en "News.mn" i la Directora General en "Space Entertainment". També va ser reconeguda com la periodista més jove en obtenir la major quantitat de lectors *online* durant tres anys consecutius. Al febrer de 2015 es va convertir en la primera periodista a assistir i preparar reportatges de televisió per als festivals de mèrits cinematogràfics de "A-ist", "The Academy Awards" i "Motion Picture Editors Guild" en 100 anys.

El proyecto Hero explora los problemas que enfrenta la sociedad mongola olvidada por el gobierno siendo víctimas del alcoholismo a través de la mirada real del D. Khurelbaatar, miembro asociado al reciclaje de residuos. Este proyecto es una idea del D. Byambasaikhan, jefe de la asociación de reciclaje de residuos. El doctor demuestra como es posble que un alcoholic reconstruya su vida a pesar de estar desamparado por el gobierno. El propósito del proyecto Héroe es mostrar y animar a otros en su lucha por convetirse en héroes ordinaris.

Temluun Erdenebileg se licenció en Gestión Económica. Ha sido la coordinadora principal del Foro Económico de Mongolia. También ha sido periodista en "News.mn" y la Directora General en "Space Entertainment". También fue reconocida como la periodista más joven en obtener la mayor cantidad de lectores *online* durante tres años consecutivos. En febrero de

2015 se convirtió en la primera periodista en asistir y preparar reportajes de televisión para los festivales de méritos cinematográficos de "A-ist", "The Academy Awards" y "Motion Picture Editors Guild" en 100 años.

The Hero project explores the problems faced by the Mongolian society forgotten by the government as victims of alcoholism through the real eye of D. Khurelbaatar, associate member of waste recycling. This project is an idea of Mr. Byambasaikhan, head of the waste recycling association. The doctor shows how it is possible for an alcoholic to rebuild his life despite being helpless by the government. The purpose of the Hero project is to show and encourage others in their struggle to become ordinary heroes.

Temluun Erdenebileg has a degree in Economic Management. She has been the Main coordinator at the Mongolian Economic Forum. She has also been a journalist at "News.mn" and the General Director at "Space Entertainment". She was recognised as the youngest journalist who gain the most readers online for three consecutive years. On february 2015, she became the first journalist to attend and prepare televisión reports for A-ist film merit festivals, "The Academy Awards" and "Motion Picture Editors Guild" in 100 years.

Pakistan | Pakistán | Pakistan

Signature Move

Dir: Jennifer Reeder | 2017 | 82' | Comedy, Drama, Romance

“Signature Move” és una reflexió entretinguda i realista sobre la família moderna i la complexitat de les relacions amoroses en les seves múltiples facetes. Zaynab (Fawzia Mirza) és una dona de trenta i pico anys musulmana del Pakistan, advocada i lesbiana que viu a Chicago i que inicia un nou romanç amb Alma (Sari Sanchez), una dona mexico-americana confiada i vivaç. Parveen (Shabana Azmi), també mexico-americana, mare vídua de Zaynab, s'ha mudat recentment i no fa altra cosa que veure drames pakistanesos a la televisió, mentre busca un possible marit per a la seva única filla. La mare d'Alma, Rosa (Charin Álvarez), és una ex lluitadora professional, a la qual Zaynab troba fascinant, ja que ha començat l'entrenament de lluita lliure amb un ex lluitador professional, Jayde. Zaynab tracta d'ocultar alhora la seva vida amorosa i la seva afició per la lluita a la seva mare musulmana, la qual, en realitat, sap més del que ella creu. “Signature Move” és una comèdia que celebra les diferents cares d'aquest país en un moment en què les històries sobre la diversitat i la integració són més necessàries que mai. És una barreja salvatge, vibrant, i una barreja molt americana de cultures, generacions i lluita.

Jennifer Reeder fa un cinema molt personal, que tracta sobre les relacions humanes, traumes i enfrontaments. Les seves narratives premiades són innovadores i s'inspiren en una àmplia varietat de registres, que inclouen treballats acadèmics, vídeos de música amateur i realisme màgic. La seva obra s'ha pogut veure en nombrosos

festivals com el Festival de Cinema de Sundance, el Festival de Cinema de Berlín, la Biennal de Venècia i la Biennal del Whitney. Entre 2015 i 2016 aquesta cineasta va aconseguir diverses beques i ajudes, amb les que ha aconseguit desenvolupar la seva trajectòria, com les de la Fundació Adrienne Shelly la Fundació Hamburg Film.

“Signature Move” es una reflexión entretenida y realista sobre la familia moderna y la complejidad de las relaciones amorosas en sus múltiples facetas. Zaynab (Fawzia Mirza) es una treintañera musulmana de Pakistán, abogada y lesbiana que vive en Chicago y que inicia un nuevo romance con Alma (Sari Sanchez), una mujer mexicano-americana confiada y vivaz. Parveen (Shabana Azmi), también mexicano-americana, madre viuda de Zaynab, se ha mudado recientemente y no hace otra cosa que ver dramas pakistaníes en la televisión, mientras busca un posible marido para su única hija. La madre de Alma, Rosa (Charin Álvarez), es una ex luchadora profesional, a la que Zaynab encuentra fascinante, ya que ha empezado el entrenamiento de lucha libre un ex luchador profesional, Jayde. Zaynab trata de ocultar a la vez su vida amorosa y su afición por la lucha a su madre musulmana, la cual, en realidad, sabe más de lo que ella cree. “Signature Move” es una comedia que celebra las diferentes caras de este país en un momento en que las historias sobre la diversidad y la integración son más necesarias que nunca. Es una mezcla salvaje, vibrante, y una mezcla muy americana de culturas, generaciones y lucha.

Jennifer Reeder hace un cine muy personal, que trata de relaciones humanas, traumas y enfrentamientos. Sus narrativas premiadas son innovadoras y se inspiran en una amplia variedad de registros, que incluyen trabajados académicos, videos de música amateur y realismo mágico. Su obra se ha podido ver en numerosos festivales como el Festival de Cine de Sundance, el Festival de Cine de Berlín, la Bienal de Venecia y la Bienal del Whitney. Entre 2015 y 2016 esta cineasta consiguió varias becas y ayudas, con las que ha logrado desarrollar su trayectoria, como las de la Fundación Adrienne Shelly la Fundación Hamburgo Film.

“Signature Move” is a hilarious and heartfelt look at modern families and the complexities of love in its many forms. Zaynab (Fawzia Mirza) is a thirty-something Pakistani, Muslim, lesbian lawyer living in Chicago who begins a new romance with Alma (Sari Sanchez), a confident and vivacious Mexican-American woman. Zaynab’s recently widowed mother Parveen (Shabana Azmi) has moved in and spends her days watching Pakistani TV dramas while searching for a potential husband for her only daughter. Alma’s mother, Rosa (Charin Alvarez), is a former professional fighter which Zaynab finds fascinating as she has recently taken up fight-style wrestling training with a former pro wrestler, Jayde. Zaynab tries to keep both her love life and her wrestling a secret from her Muslim mother, who knows more than she lets on. With wonderful performances by the entire cast, especially Fawzia Mirza as the sexy and quirky Zaynab, “Signature Move” is a comedy that celebrates the many faces of this country at a time when stories of diversity and acceptance are needed more than ever. It’s a wild, vibrant, and very American mix of cultures, generations and wrestling

Jennifer Reeder constructs personal fiction films about relationships, trauma and coping. Her award-winning narratives are innovative and borrow from a range of forms including after school specials, amateur music videos and magical realism. These films have shown consistently around the world, including the Sundance Film Festival, The Berlin Film Festival, The Venice Biennale and The Whitney Biennial. Her awards include several that have qualified her films for Oscar nomination. She won a Creative Capital Grant in Moving Image in 2015, short film funding from the Adrienne Shelly Foundation in 2016 and short film funding from the Hamburg Film Fund in 2016.

Tailàndia | Tailandia | Thailand

By The Time It Gets Dark

Dir: Anocha Suwichakornpong | 2016 | 105' | Drama

Dues dones arriben a una casa aïllada, envoltada de camps i muntanyes. La més jove dirigirà una pel·lícula sobre la més gran; una escriptora que va liderar el moviment estudiantil en els anys 70. Les dues dones sopen juntes en un café proper i mantenen una maldestre conversació amb la cambrera que les serveix. Després d’aquest capítol, es veu a la directora aventurar-se sola per una granja de fongs.

Anocha Suwichakornpong va néixer al 1976, a Tailàndia i actualment és directora i productora. La seva primera producció; “Mundane History”, va guanyar el premi Tiger Award a Rotterdam.

Dos mujeres llegan a una casa aislada, rodeada de campos y montañas. La más joven dirigirá una película sobre la más mayor; una escritora que lideró el movimiento estudiantil en los años 70. Las dos mujeres cenan juntas en un café cercano y mantienen una torpe conversación con la camarera que les sirve. Después de este episodio, se ve a la directora aventurarse sola por una granja de hongos.

Anocha Suwichakornpong nació en 1976, en Tailandia y actualmente es directora y productora. Su primera producción; "Mundane History", ganó el premio Tiger Award en Rotterdam.

Two women arrive at a secluded house surrounded by fields and mountains. The younger woman will direct a film about the older one; a writer who led the student movement in the 1970s. The women dine at a nearby café and have an awkward conversation with the girl who serves them. The director begins venturing out alone, and explores a nearby mushroom farm.

Anocha Suwichakornpong was born in 1976, in Thailand. She is a film director and producer from Thailand. Her first feature, "Mundane History" won the Tiger Award at Rotterdam.

Xina | China | China

Animal World

Dir: Lam Can – Zhao | 2017 | 101' | Comedy, Drama

En la primavera de 2017, después d'acabar el documental "Animal World", el cineasta independiente Ouyang Dong enfoca la cámara cap a una dona estrangera, Mary, interpretada per una nina inflable que gairebé s'ofega. No obstant això, en el procés de filmació de Mary, Ouyang dong ensopega amb diverses dificultats: moments d'ira, impotència... Mentrestant, la policia ha estès la seva xarxa àmpliament. Un clímax sorprenent espera a Ouyang Dong... La pel·lícula s'infiltra amb una mica d'humor sec en una clara forma narrativa que sens dubte capturarà els ulls del públic a través de la peculiar mirada d'aquest cineasta independent xinès.

Lam Can-zhao, nascut al sur de Xina, és un cineasta, productor, director, escriptor i editor. El seu debut va ser a l'edat de 20 anys amb *The dog*. També és conegut pel seu curtmetratge documental *El dia abans de l'any nou xinès* fet amb un iPhone. Les seves obres s'han projectat al Festival de Cinema de Cannes, al Festival Internacional de cinema de Shangai, al Festival Internacional de Cinema de Hanoi, al Festival Internacional de Cinema d'Àfrica, al Festival Internacional de Cinema de Bogotá, al Festival de Cinema d'Àsia Pacífic de Los Angeles, entre d'altres.

En la primavera de 2017, después de terminar el documental “Animal World”, el cineasta independiente Ouyang Dong enfoca la cámara hacia una mujer extranjera, Mary, interpretada por una muñeca inflable que casi se ahoga. Sin embargo, en el proceso de filmación de Mary, Ouyang Dong tropieza con varias dificultades: momentos de ira, impotencia. Mientras tanto, la policía ha extendido su red ampliamente. Un clímax sorprendente espera a Ouyang Dong. La película se infiltra con un poco de humor seco en una clara forma narrativa que sin duda capturarán los ojos del público a través de la peculiar mirada de este cineasta independiente chino.

Lam Can-zhao, nacido en el sur de China, es un cineasta, productor, director, escritor y editor. Su debut fue a la edad de 20 años con *The dog*. También es conocido por su corto-documental *El Día Antes Del Año Nuevo Chino* hecho con un iPhone. Sus obras se han proyectado en el Festival de Cine de Cannes, el Festival Internacional de Cine de Shanghai, el Festival Internacional de Cine de Hanoi, el Festival Internacional de Cine de África, el Festival de Cine de Bogotá, el Festival de Cine de Asia Pacífico de Los Ángeles, entre otros.

In the spring of 2017, after finishing the documentary Animal World, the independent filmmaker Ouyang Dong turned his camera to a foreign woman, Maria, played by an almost drowned inflatable doll. However. In the process of filming Mary, Ouyang Dong encountered several difficulties: moments of anger, impotence. Meanwhile, the police have extended their network very widely. A surprising climax awaits Ouyang Dong. The film infiltrated with a bit of dry humor into a clear narrative form, which will undoubtedly capture the eyes of the audience through the peculiar angle of the independent chinese filmmaker.

Lam Can-zhao, born in the south of China is a film author who is also a producer, a director, a writer, and an editor. His debut was at the age of 20 with *The Dog*. Later, he made short documentary *The Day Before Chinese New Year* using an iPhone. His works have been shown at Cannes Film Festival, Shanghai International Film Festival, Hanoi International Film Festival, Africa International Film Festival, Bogotá Film Festival, Los Angeles Asian Pacific Film Festival and many others.

Kooreda Hirokazu: RETROSPECTIVA | RETROSPECTIVE

Hirokazu Kore-Eda va néixer al 1962 a Tòquio. Després de llicenciar-se a la facultat de Literatura de la Universitat de Waseda, va començar a treballar per TV Man Union, una important productora de televisió, on va dirigir nombrosos documentals premiats internacionalment. El seu primer llarg, “Maboroshi no hikari”, va guanyar el Osella d'Or en el Festival de Venècia (1995). La seva segona pel·lícula, “Wandafuru raifu” (Després de la vida) (1999), es va estrenar en més de 30 països. La seva tercera pel·lícula, “Distance”, va ser seleccionada a concurs pel Festival de Cannes (2001). “Ningú sap” va guanyar el Premi al Millor Actor (Yagira Yuuya) al Festival de Cannes (2004) i va ser molt aclamada a tot el món. Al 2006 va escriure i va dirigir “Hana”, la seva primera pel·lícula d'època, en la qual explorava el món dels samuráis i de la revenja durant el període Edo. Al 2008, “Still Walking”, basada en una experiència personal, es va estrenar al Festival de Toronto i va obtenir el Premi al Millor Director en els Asian Film Awards i el Premi Astor d'Or en el Festival Internacional de Mar de Plata. Aquest mateix any, va dirigir el seu primer documental en format llargmetratge, “Daijobu de aruyo ni: Coccoowaranai tabi”, en el qual segueix al cantautor japonès Cocco durant una gira.

Hirokazu Kore-Eda nació en 1962 en Tokio. Después de licenciarse en la facultad de Literatura de la Universidad de Waseda, empezó a trabajar para TV Man Union, una importante productora de televisión, donde dirigió numerosos documentales premiados internacionalmente. Su primer largo, “Maboroshi no hikari”, ganó el Osella de Oro en el Festival de Venecia 1995. Su segunda película, “Wandafuru raifu” (Después de la vida) (1999), se estrenó en más de 30 países. Su tercera película, “Distance”, fue seleccionada a concurso por el Festival de Cannes (2001). “Nadie sabe” ganó el Premio al Mejor Actor (Yagira Yuuya) en el Festival de Cannes (2004) y fue muy aclamada en todo el mundo. En 2006 escribió y dirigió “Hana”, su primera película de época, en la que exploraba el mundo de los samuráis y de la revancha en el periodo Edo. En 2008, “Still Walking”, basada en una experiencia personal, que se estrenó en el Festival de Toronto y obtuvo el Premio al Mejor Director en los Asian Film Awards y el Premio Astor de Oro en el Festival Internacional de Mar de Plata. Ese mismo año, dirigió su primer documental en formato largometraje, “Daijobu de aruyo ni: Cocco owaranai tabi”, en el que sigue al cantautor japonés Cocco durante una gira.

Hirokazu Kore-Eda was born in 1962 in Tokyo. After getting a degree in Literature at the University of Waseda, he started working at the TV Man Union; an important television producer, where he directed many documentaries which obtained international awards. His first feature film, “Maboroshi no hikari”, won the Golden Osella Award in the Venecian Festival, 1995. His second film, “Wandafuru raifu” (After Life, 1999), was released in more than 30 countries. His third film, “Distance”, was selected for the Cannes Festival, 2001. In 2006 he wrote and directed “Hana”, his first period film, in which it explores de world of the samurais and rematch in the Edo period. In 2008, Hirokazu directed his first documentary in the form of feature film, “Daijobu de aruyo ni: Cocco owaranai tabi”, in which Hirokazu keeps track of Cocco, a singer in his tour.

Japó | Japón | Japan

Nobody Knows

Dir: Hirokazu Koreeda | 2004 | 127' | Drama

Quatre nens viuen tranquil·lament amb la seva mare a un petit pis de Tòquio. Cap té el mateix pare i tampoc han anat mai a l'escola. El propietari del pis ni tan sols coneix a tres d'ells. Un bon dia, la mare desapareix deixant una mica de diners i una nota per a que el major s'ocupi dels seus germans petits. Així comença una nova vida pels quatre nens, els quals només es tenen a ells mateixos, una vida que “Nobody Knows” (Ningú coneix). Cruelment abandonats, els quatre intenten sobreviure al seu petit món en el qual fixen les seves pròpies regles. Però en enfrontar-se al món exterior, s'esfondra el fràgil equilibri que havien aconseguit mantenir.

Cuatro niños viven tranquilamente con su madre en un pequeño piso de Tokio. Ninguno tiene el mismo padre y tampoco han ido nunca al colegio. El propietario del piso ni siquiera conoce a tres de ellos. Un buen día, la madre desaparece dejando un poco de dinero y una nota para que el mayor se ocupe de sus hermanitos. Así empieza una nueva vida para los cuatro niños que sólo se tienen a sí mismos, una vida que “Nobody Knows” (Nadie conoce). Cruelmente abandonados, los cuatro se arreglan para sobrevivir en su pequeño mundo en el que fijan sus propias reglas. Pero al enfrentarse al mundo exterior, se derrumba el frágil equilibrio que habían conseguido mantener.

Four kids live with their mother in an apartment in Tokyo. Suddenly, one day their mother leaves a note and some money on the table. She asks the eldest to get in charge of the little ones. A new life starts for them, only having each other and not knowing what to do. Nobody knows about it. The four of them, will try to find some balance in their lives, but when getting out to society, they will fear it and all this balance will end up failing.

Japó | Japón | Japan

After The Storm

Dir: Hirokazu Koreeda | 2016 | 117' | Drama

Ryota viu al passat dels seus moments de glòria com a autor molt premiat. Després de divorciar-se, es gasta tots els diners que guanya com a detectiu privat apostant en curses i, per aquest motiu, no pot pagar la pensió alimentària del seu fill. Després de la mort del seu pare, intent reconduir la seva vida i fer-se un lloc a la del seu fill. Un inesperat tifó obligarà a tota la família a passar la nit junts a casa de l'àvia i així tindran l'oportunitat de retrobar-se.

Ryota vive en el pasado de sus momentos de gloria como autor muy premiado. Tras divorciarse, gasta en las carreras todo el dinero que gana como detective privado y,

por tal motivo, no puede pagar la pensión alimenticia de su hijo. Tras la muerte de su padre, trata de retomar las riendas de su vida y hacerse un hueco en la de su hijo. Un inesperado tifón obligará a toda la familia a pasar la noche juntos en casa de la abuela y así tendrán la oportunidad de reencontrarse.

Ryota lives in his glorious past as a well – known and prize winning author. After divorcing, he spends all the money he wins as a private detective in races. For this reason, he cannot pay his son's alimony. He tries to get into his son's life, after his father's death. An unexpected typhoon will make the family get together again and will spend the night at the grandmother's house. This will be an opportunity to meet up again.

Japó | Japón | Japan

Air Doll

Dir: Hirokazu Koreeda | 2009 | 125' | Drama

“Air Doll” està basada en la sèrie de manga “Kuuki Ningyo” de Yoshiie Gōda, que va ser publicada a la revista de manga Big Comic Original. Tracta sobre una nina inflable que desenvolupa una consciència i s'enamora. La pel·lícula va debutar a la secció Un Certain Regard en el 62 Festival de Cinema de Cannes. El director Koreeda ha declarat que la pel·lícula tracta sobre la solitud de la vida urbana i sobre què significa ésser humà.

“Air Doll” está basada en la serie de manga “Kuuki Ningyo” de Yoshiie Gōda, que fue publicada en la revista de manga Big Comic Original. Trata sobre una muñeca inflable que desarrolla una conciencia y se enamora. La película debutó en la sección Un Certain Regard en el 62 Festival de Cine de Cannes. El director Koreeda ha declarado que la película trata sobre la soledad de la vida urbana y sobre qué significa ser humano.

This film is based on a manga series called “Kuuki Ningyo”. It is about an inflatable doll, which falls in love and which can gain awareness. As the director itself says; this film is about solitude in the urban life and what does it mean to be human.

Japó | Japón | Japan

Kiseki

Dir: Hirokazu Koreeda | 2011 | 127' | Drama

Koichi, de 12 anys, necessita un miracle per fer realitat un somni obsessiu. El seu germà petit viu lluny i ell vol que tornin a ser una família. Els seus pares s'han divorciat: Koichi viu amb la seva mare i els seus avis a

Kagoshima, mentre que el seu pare i el seu germà viuen a Fukuoka. Els dos germans tramen un pla en el qual han de participar amics, parents i les persones que els envolten, per a que el miracle es produeixi.

Koichi, de 12 años, necesita un milagro para hacer realidad un sueño obsesivo. Su hermano pequeño vive lejos y él quiere que vuelvan a ser una familia. Sus padres se han divorciado: Koichi vive con su madre y sus abuelos en Kagoshima, mientras que su padre y su hermano están en Fukuoka. Los dos hermanos traman un plan en el que deben participar amigos, parientes y las personas que les rodean, para que el milagro se produzca.

Koichi is a 12 year old child which will need a miracle to achieve an obsessive dream and make real. His younger brother lives far away and he wants to become a family again. His parents are divorced and Koichi lives with his mother and grandparents in Kagoshima, while his father and brother are in Fukuoka. The two brothers have a plan, where members of the family and friends will be involved, in order to make the miracle come alive.

Japó | Japón | Japan

Like Father, Like Son

Dir: Hirokazu Koreeda | 2013 | 130' | Drama

Amb qui es quedaria, amb el seu fill natural, o amb el fill que ha cregut seu durant sis anys? Hirokazu Kore-eda torna a la gran pantalla amb una altra família que es veurà afectada després de rebre una trucada de l'hospital on va néixer el seu fill. Tot el que Ryota té ho ha guanyat treballant durament i està convençut que res pot pertorbar la seva vida. Però, un dia la seva dona Midori i ell reben una trucada inesperada de l'hospital. Keita, el seu fill de sis anys, no és "el seu" fill. L'hospital va cometre un terrible error i els va lliurar un nen que no és el seu. Ryota es veu obligat a prendre la decisió més important de la seva vida: haurà d'escollir entre el que és seu i el fill adoptat sense saber-ho. Adonant-se de la profunda entrega de la seva esposa Midori a Feita, tot i sabent que no és el seu fill biològic i després de conèixer a la família que ha criat amb amor al seu veritable fill durant sis anys, Ryota comença a preguntar-se si realment ha estat un "pare". És la commovedora història d'un home que acaba per veure's reflectit en el primer mur real que s'aixeca al seu camí.

¿Con quién se quedaría, con su hijo natural, o con el hijo que ha creído suyo durante seis años? Hirokazu Kore-eda vuelve a la gran pantalla con otra familia que sufrirá lo indecible después de recibir una llamada del hospital donde nació su hijo. Todo lo que Ryota tiene se lo ha ganado trabajando duro y está convencido de que nada puede perturbar su vida. Pero, un día su mujer Midori y él reciben una llamada inesperada del hospital. Keita, su hijo de seis años, no es "su" hijo. El hospital cometió un terrible error y les entregó un niño que no es el suyo. Ryota se ve obligado a tomar la decisión más

importante de su vida: deberá escoger entre el que es suyo y el hijo adoptado sin saberlo. Dándose cuenta de la profunda entrega de su esposa Midori a Feita, aun sabiendo que no es el hijo al que dio a luz, y después de conocer a la familia que ha criado con amor a su verdadero hijo durante seis años, Ryota empieza a preguntarse si realmente ha sido un “padre”. Es la conmovedora historia de un hombre que acaba por verse reflejado en el primer muro real que se levanta en su camino.

Ryota and his wife will receive a call from hospital which will shock them. Their six – year old child is not “their child”. The hospital committed an error when giving the child to the parents. Ryota has to taking a difficult decision; to love the child he has been caring or to change the child and stay with the one they say is their child. Ryota sees himself reflected in this story.

Japó | Japón | Japan

Our Little Sister

Dir: Hirokazu Koreeda | 2015 | 128' | Drama

Tres germanes, Sachi, Yoshino i Chika, comparteixen casa a la ciutat de Kamakura. En morir el seu pare, que no han vist en 15 anys, les tres viatgen al camp per assistir a l'enterrament i allà, coneixen a Suzu, la seva tímida germanastra. En poc temps es fa estimar i la conviden a viure a la ciutat. Així comença una nova vida d'alegries i descobriments per les quatre.

Tres hermanas, Sachi, Yoshino y Chika, comparten casa en la ciudad de Kamakura. Al morir su padre, al que no han visto en 15 años, las tres viajan al campo para asistir al entierro y conocen a Suzu, su tímida hermanastra. No tardan en encariñarse con ella y la invitan a vivir en la ciudad. Así empieza una nueva vida de alegrías y descubrimientos para las cuatro.

Three sisters; Sachi, Yoshino and Chika, share a house in Kamakura city. When their father dies; a father which they haven't seen him for 15 years, they assist to his funeral. There they meet their shy stepsister. It won't be long, when they invite her to stay at their place at the city. This will be a new beginning for the four of them; they will discover things and share their feelings.

Japó | Japón | *Japan*

Still Walking

Dir: Hirokazu Koreeda | 2009 | 114' | Drama

La pel·lícula transcorre durant un dia d'estiu en el qual uns fills ja adults visiten als seus ancians pares, que han viscut durant dècades a la residència familiar. El fill i la filla tornen, juntament amb les seves respectives famílies, per a una reunió inusual amb la finalitat de commemorar la tràgica mort del fill major, el qual es va ofegar accidentalment fa quinze anys. Encara que en aparença tot segueix igual, amb el pas dels anys es poden apreciar lleugers canvis en cadascun dels membres de la família. Es tracta de la típica família en la qual l'amor ha de conviure amb ressentiments i secrets.

La película transcurre durante un día de verano en el que unos hijos ya adultos visitan a sus ancianos padres, que han vivido durante décadas en la residencia familiar. El hijo y la hija vuelven, junto con sus respectivas familias, para una reunión inusual con el fin de conmemorar la trágica muerte del hijo mayor, que se ahogó accidentalmente quince años atrás. Aunque en apariencia todo sigue igual, con el paso de los años se pueden apreciar ligeros cambios en cada uno de los miembros de la familia. Se trata de la típica familia en la que el amor ha de convivir con resentimientos y secretos.

It a Summer day and two adults visit their old parents in a residence. They commemorate the death of one of the sons, which died 15 years ago in an unusual accident. Slight changes can be seen in both families, as time has come by.

Japó | Japón | Japan

The Third Murder

Dir: Hirokazu Koreeda | 2017 | 125' | Drama

El conegut advocat Shigemori defensa a Misumi, acusat de robatori amb homicidi i que ja va complir la pena de presó per un altre assassinat fa trenta anys. Les possibilitats que Shigemori guanyi el cas són escasses ja que el seu client reconeix ser culpable, encara que això probablement signifiqui per a ell la pena de mort. Però, a mesura que avança el cas i escolta els testimonis del propi Misumi i de la seva família, Shigemori comença a dubtar de la culpabilitat del seu client.

El conocido abogado Shigemori defiende a Misumi, acusado de robo con homicidio y que ya cumplió pena de cárcel por otro asesinato hace treinta años. Las posibilidades de que Shigemori gane el caso son escasas ya que su cliente reconoce ser culpable, aunque esto probablemente signifique para él la pena de muerte. Pero, a medida que avanza el caso y escucha los testimonios del propio Misumi y de su familia, Shigemori empieza a dudar de la culpabilidad de su cliente.

Shigemori, a well – known attorney, upholds Misumi, accused of robbery with homicide and which already served sentence in prison because of another murder 30 years earlier. It is less probable that Shigemori will win the case because his client affirms being guilty. This might signify penalty death for Misumi. By the time Shigemori listens to the testimonies declarations and Misumi's family, he starts to doubt about his client's culpability.

"ASIAN CINERAMA" recull set pel·lícules premiades per la ASIAN FILM ACADEMY (Hong Kong), en 2017 i 2018 (Youth, The Great Buddha +, Paradox, Tomorrow is another day, Our time will come, The Tokyo night sky is always the densest shade of blue and Bad Genius). Aquestes pel·lícules estan FORA DE COMPETICIÓ. El programa ha estat patrocinada per Hong Kong SAR Governmet, Create HK.

"ASIAN CINERAMA" reúne siete películas premiadas por la ASIAN FILM ACADEMY (Hong Kong), en 2017 y 2018, (Youth, The Great Buddha +, Paradox, Tomorrow is another day, Our time will come, The Tokyo night sky is always the densest shade of blue and Bad Genius). Estas películas están FUERA DE COMPETICIÓN. El programa ha sido patrocinado por Hong Kong SAR Governmet, Create HK.

"ASIAN CINERAMA" gathers seven films awarded by the ASIAN FILM ACADEMY (Hong Kong), in 2017 and 2018, (Youth, The Great Buddha +, Paradox, Tomorrow is another day, Our time will come, The Tokyo night sky is always the densest shade of blue and Bad Genius). All these films are OUT OF COMPETITION. The Programme has been financially sponsored by Hong Kong SAR Governmet , Create HK.

Organitza :
Organiza:
Organised by:

Col·labora:
Colabora:
Partners:

Amb el suport de:
Con el apoyo de:
With the support of:

Patrocinat per:
Patrocinado por:
Sponsored by:

Institucions:
Instituciones:
Institutions:

Empreses i Mitjans:
Empresas y Medios:
Firms and Media:

ASIAN FILM FESTIVAL BARCELONA AFFBCN 31 Oct-12 Nov 2018							
CaixaForum Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8							
Wednesday 31	Thursday 1	Friday 2	Saturday 3	Sunday 4	Monday 5	Tuesday 6	Wednesday 7
		16h BALADA BALA SINEMA Dir. Yuda Kurniawan Indonesia 2017 118' VOSE HD					
	18h HIGH NOON STORY Dir. Mohammad Hossein Mahdavian Iran 2017 110' VOSE HD	18h RAHM (MERCY) Dir. Ahmed Jamal Pakistan 2016 104' VOSE HD					
21h SULEIMAN MOUNTAIN Dir. Elizaveta Stishova Kirguistán 2017 101' VOSE HD (S. PANORAMA)	20h WHITE RABBIT Dir. Daryl Wein Corea 2018 71' VOSE HD	20h ONE THOUSAND ROPES Dir. Tusi Tamasese Nueva Zelanda 2017 98' VOSE HD	20.30h THE PRETEND ONE Dir. Tony Prescott Australia 2017 86' VOSE HD				
Cinemes Girona C/ Girona 175							
	Thursday 1	Friday 2	Saturday 3	Sunday 4	Monday 5	Tuesday 6	Wednesday 7
16.00h		FORTY BALDIES Dir. Sadeq Sadeq Daqiqi Iran 2017 86' VOSE HD	SAD BEAUTY Dir. Bongkod Khongmalai Tailandia 2018 92' VOSC DCP	VILLA DWELLERS Dir. Monir Gheydi Iran 2017 100' VOSE HD		KUCHH BHEEGE ALFAAZ Dir. Onir India 2017 100' VOSE HD	LINA Dir. Ramin Rasouli Iran 2017 88' VOSE HD
18.00h		LIPSTICK UNDER MY BURKHA Dir. Alankrita Shrivastava India 2017 132' VOSE HD	MAQUIA. UNA HISTORIA DE AMOR INMORTAL Dir. Mari Okada Japan 2018 115' En español DCP	DETECTIVE CONAN: EL CASO ZERO Dir. Yuzuru Tachikawa Japan 2018 115' En español DCP	OASIS Dir. Begars Elubai Kazakhstan 2017 85' VOSE HD	IN MY HEART Dir. Teddy Chin Malaysia 2018 90' VOSE DCP	NO BED OF ROSES Dir. Mostofa Sarwar Farooki Bangladesh 2017 86' VOSE HD
20.00		20.20h INLAND SEA Dir. Soda Kazuhiro Japan 2018 122' VOSE HD	THE FIRST LAP Dir. Kim Dae-hwan Korea 2017 102' VOSC DCP	BY THE TIME IT GETS DARK Dir. Anchoa Suwichakornpong Tailandia 2016 105' VOSE HD	JAILBREAK Dir. Jimmy Henderson Cambodia 2017 92' VOSC DCP		UN ASUNTO DE FAMILIA SHOPLIFTERS Dir. Hirokazu Kore-Eda Japan 2018 120' VOSE DCP (S. OFICIAL)
22.00		22.30h PURGATORY Dir. Roderick Cabrido Philippines 2016 85' VOSE DCP	AZAR Dir. Mohammad Hamzei Iran 2017 85' VOSE HD				22.30h WHEN SUN MEETS MOON Dir. Benny Lau Hong Kong 2018 95' VOSC DCP AJJI Dir. Devashish Makija India 2017 144' VOSE HD
	OPENING / CLOSING FILM		OFFICIAL COMPETITION SECTION	PANORAMA COMPETITION SECTION	DISCOVERIES SECTION	OFFICIAL SECTION (NETPAC)	SPECIAL SECTION
	TP: todos los públicos	VOSE	ORIGINAL VERSION WITH SPANISH SUBTITLES	VOSC	ORIGINAL VERSION WITH CATALAN SUBTITLES		

Thursday 8	Friday 9	Saturday 10	Sunday 11
16h RACHANA Dir. Sang Chanvisal Camboya 2018 110' VOSE HD			
18h PASSING RAIN Dir. Chan Ka Keong Macao 2017 92' VOSE HD			
20h GIRL'S ENCOUNTER Dir. Eda Yuka Japón 2018 101' VOSE HD		20.30h A SUITABLE GIRL Dir. Sarita Khurana, Smriti Mundhra India 2017 90' VOSE HD	

Thursday 8	Friday 9	Saturday 10	Sunday 11
	11h MOTHERING Dir. Roqiyeh Tavakoli Iran 2017 84' VOSE HD	10h LEAF OF LIFE Dir. Ebrahim Mokhtari Iran 2017 86' VOSE HD	10h NAY Dir. Djenar Maesa Ayu Indonesia 2015 80' VOSE HD
		HUMAN TRACES Dir. Nic Gorman New Zealand 2017 87' VOSE HD	APPENDIX Dir. Mahsa Fariba Iran 2017 90' VOSE HD
	11h Women of Weeping River Dir. Sheron R. Dayoc Filipinas 2016 115' VOSE HD	12h NARROW Dir. Mujiddin Muzafari Tajikistan 2018 105' VOSE HD + CLASH (29'29" Shortfilm)	12h NIGHT ACCIDENT Dir. Temir Birnazarov Kyrgyzstan 2017 90' VOSE HD
BHUBAN MAJHJ Dir. Fakhru Arefeen Khan Bangladesh 2017 114' VOSC HD	AQERAT Dir. Edmund Yeo Malasia 2017 102' VOSC HD	BALLAD FROM TIBET Dir. Zhang Wei China 2017 100' VOSE DCP	SHUTTLE LIFE Dir. Tan Seng Kiat Malaysia 2017 91' VOSE DCP
MIND CAGE Dir. Amit Dubey Camboya 2016 83' VOSE HD + DINNER (Shortfilm)	KIA & COSMOS Dir. Sudipto Roy India 2018 123' VOSE HD	THE TOKYO NIGHT SKY IS ALWAYS THE DENSEST SHADE OF BLUE Dir. Ishii Yuya Japón 2017 108' VOSE DCP ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION	SISTERHOOD Dir. Tracy Choi Macao 2017 97' VOSE DCP
YOU ARE THE SEA Dir. Tomoko Takahashi Japan 2016 64' VOSE HD	29 + 1 Dir. Kearen Pang Hong Kong 2017 111' VOSE HD	15.30h FEELING LUCKY Dir. Devesh Pratap Nueva Zelanda 2016 144' VOSE HD	
17.30h HUSH Dir. Djenar Maesa Ayu, Kan Lumé Singapur-Indonesia 2016 70' VOSC HD	MALILA: THE FAREWALL FLOWER Dir. Anucha Booyawatana Tailandia 2017 94' VOSC DCP	TOMORROW IS ANOTHER DAY Dir. Chan Tai-Li Hong Kong 2018 91' VOSE DCP ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION	BAD GENIUS Dir. Nattawut Poonpiriya Tailandia 2017 130' VOSE DCP ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION
17.30h WARU Dir. Ainsley Gardiner New Zealand 2017 78' VOSE HD	THEIR REMAINING JOURNEY Dir. John Clang Singapur 2018 101' VOSC HD	YOUTH Dir. Feng Xiaogang China 2017 135' VOSE DCP ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION	18.15h ASH IS THE PUREST WHITE Dir. Jia Zhang-ke China 2018 141' VOSE DCP
19h THE THIRD WIFE Dir. Ash Mayfair Vietnam 2018 96' VOSE DCP	THE LAST ROAR OF A MOTHER BEAR Dir. Kin Tak Chan Macao 2017 80' VOSE HD	SULEIMAN MOUNTAIN Dir. Elizaveta Stishova Kirguistán 2017 101' VOSE HD + IN LOVE WITH CINEMA (10'05" Shortfilm)	LOVE EDUCATION Dir. Sylvia Chang Hong Kong 2017 119' VOSE DCP
19h NERVOUS TRANSLATION Dir. Shireen Seno Filipinas 2018 90' VOSE HD	THE GREAT BUDDHA + Dir. Huang Hsin-yao 2017 102' VOSE DCP + MEIYING MG-01 (14' Shortfilm) ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION	OUR TIME WILL COME Dir. Ann Hui Hong Kong 2017 130' VOSE DCP ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION	20.10h NAMIYA Dir. Han Jie Hong Kong 2017 110' VOSC DCP
21h A TIGER IN WINTER Dir. LEE Kwang-kuk Corea 2017 101' VOSE DCP	PARADOX Dir. Wilson Yip Hong Kong 2017 98' VOSE DCP ASIAN CINERAMA OUT OF COMPETITION	FEBRUARY Dir. Kim Joong-hyun Corea 2017 112' VOSE DCP	20.20h IN YOUR DREAMS Dir. Tam Wai-ching Hong Kong 2018 94' VOSE DCP
SIDE A & SIDE B Dir. Rahat Kazmi India 2018 117' VOSC HD	LIMA Dir. Harvan Agustriansyah Indonesia 2018 109' VOSE HD	OMOTENASHI Dir. Jay Chern Japan 2018 96' VOSE DCP	22.10h THAT'S NOT ME Dir. Gregory Erdstein Australia 2017 85' VOSE HD + MRS. MCCUTCHEON (16'29" Shortfilm)
LOOKING FOR LUCKY Dir. Jiang Jiachen China - Hong Kong 2017 102' VOSE HD + EL HILO ROJO (18'20" Shortfilm)	THARAMANI Dir. Ram India 2017 150' VOSE HD	HERE COMES THE SUN Dir. Do Nam Vietnam 2018 90' VOSE HD	GUANG Dir. Shio Chuan Quek Malaysia 2011 88' VOSE DCP
23h KALER PUTUL Dir. Aka Reza Ghalib Bangladesh 2017 125' VOSE HD	22.30h SIGNATURE MOVE Dir. Jennifer Reeder Pakistan 2017 80' VOSE HD	THE EMPEROR Dir. Min Byung-hun y Lee Sang-hun Corea 2017 88' VOSE DCP	23h ANIMAL WORLD Dir. Lam Can Zhao China 2018 70' VOSE HD
RETROSPECTIVA HIROKAZU KOREEDA	This schedule might be susceptible to changes		

VOSE ORIGINAL VERSION WITH ENGLISH SUBTITLES

Filmoteca de Catalunya Plaça Salvador Seguí, 1-9			
	Friday 9	Saturday 10	Tuesday 20
18:30h		EL TERCER ASESINATO Dir. Koreeda Hirokazu Japan 2017 125' VOSE DCP	DE TAL PADRE, TAL HIJO Dir. Koreeda Hirokazu Japan 2013 130' VOSE DCP
19:00h			
19:30h	SHOPLIFTERS Dir. Koreeda Hirokazu Japan 2018 121' VOSE DCP		

	Thursday 22	Friday 23
18:30h	NADIE SABE Dir. Koreeda Hirokazu Japan 2004 127' VOSE DCP	
19:00h		DESPUÉS DE LA TORMENTA Dir. Koreeda Hirokazu Japan 2016 117' VOSE DCP

Cinemes Girona Restrospectiva Koreeda			
DECEMBER, Saturday 1, 20h	DECEMBER, Saturday 8, 20h	DECEMBER, Saturday 15, 20h	DECEMBER, Saturday 22, 20h
I WISH Dir. Koreeda Hirokazu Japón 2007 127' VOSE DCP	STILL WALKING Dir. Koreeda Hirokazu Japón 2008 114' VOSE DCP	AIR DOLL Dir. Koreeda Hirokazu Japón 2009 125' VOSE DCP	NUUESTRA HERMANA PEQUEÑA Dir. Koreeda Hirokazu Japón 2016 128' VOSE DCP

MhiC Museu de la Història de la Immigració de Catalunya Carretera de Mataró, 124		
	Saturday 10	Saturday 17
10:00h	THE NEXT GUARDIAN Dir. Arun Bhattacharai, Dorothy Bután 2017 75' VOSI HD + HOME ALONE (9'14" Shortfilm)	HERO MONGOLIAN Dir. Temluun Erdenebileg Mongolia 2017 32' VOSI HD + THE DROP (20'45" Shortfilm) + LITTLE MANASHY (15'56" Shortfilm)
12:00h	FATHERS Dir. Nattawut Poonpiriya Tailandia 2017 95' VOSE HD	NOBLEMAN Dir. Temluun Erdenebileg India 108' VOSE

ASIAN FILM FESTIVAL. BARCELONA PROGRAMME

Official Section							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
China	Ash Is The Purest White	Jia Zangh-ke	2018	141'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 6.15pm
China	*Youth	Feng Xiaogang	2017	135'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 6pm
Hong Kong	In Your Dreams	Tam Wai-ching	2018	94'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 8.20pm
Hong Kong	*Our Time Will Come	Ann Hui	2017	130'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 8pm
Hong Kong	*Paradox	Wilson Yip	2017	98'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 8pm
India	Kia & Cosmos	Sudipto Roy	2018	123'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 4pm
India	Side A & Side B	Rahat Kazmi	2018	117'	VOSC	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 10pm
Indonesia	Lima	Harvan Agustriansyah	2018	109'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 10pm
Iran	Appendix	Mahsa Fariba	2017	90'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 10am
Iran	Villa Dwellers	Monir Gheydi	2017	100'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 4th, 4pm
Japan	Omotenashi	Jay Chern	2018	96'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 10pm
Japan	*The Tokyo Night Sky Is Always The Densest Shade Of Blue	Ishii Yuya	2017	108'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 4pm
Japan	Shoplifters	Hirokazu Kore-Eda	2018	120'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 7th, 8pm OPENING
Korea	Last Child	Shin Dong-seok	2017	124'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 8.45pm CLOSURE
Macau	Sisterhood	Tracy Choi	2017	97'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 4pm
New Zealand	Human Traces	Nic Gorman	2017	87'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 10am
Singapore	Their Remaining Journey	John Clang	2018	101'	VOSC	Cinemes Girona	Friday the 9th, 6pm
Thailand	*Bad Genius	Nattawut Poonpiriya	2017	130'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 6pm
Vietnam	The Third Wife	Ash Mayfair	2018	96'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 7pm

Official Panorama Section							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Afghanistan	Black Kite	Tarique Qayumi	2017	88'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 12pm
Australia	The Pretend One	Tony Prescott	2017	86'	VOSE	Caixa Forum	Saturday the 3rd, 8.30pm
Bhutan	Thimphu	Chandra Rai	2017	118'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 12pm
China	Ballad From Tibet	Zhang Wei	2017	100'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 4pm
China Hong Kong	Looking For Lucky	Jiang Jiachen	2017	102'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 10pm
Hong Kong	Love Education	Sylvia Chang	2017	119'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 6pm
Hong Kong	*Tomorrow Is Another Day	Chan Tai - li	2018	91'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 6pm
Hong Kong	When Sun Meets Moon	Benny Lau	2018	95'	VOSC	Cinemes Girona	Wednesday the 7th, 10.30pm
Iran	Mothering	Roqiye Tavakoli	2017	84'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 11am
Japan	Girl's Encounter	Eda Yuka	2018	101'	VOSE	Caixa Forum	Thursday the 8th, 8pm
Korea	February	Kim Joong-hyun	2017	112'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 8pm
Korea	The Emperor	Min Byung-hun and Lee Sang-hun	2017	88'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 10pm
Kyrgyzstan	Suleiman Mountain	Elizaveta Stishova	2017	101'	VOSE	Caixa Forum Cinemes Girona	Caixa Forum: 31st of October, 9pm PREOPENING Cinemes Girona: Saturday the 10th, 6pm
Macau	Passing Rain	Chan Ka Keong	2017	92'	VOSE	Caixa Forum	Thursday the 8th, 6pm
Macau	The Last Roar Of A Mother Bear	Kin Tak Chan	2017	80'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 6pm
Malaysia	Guang	Shio Chuan Quek	2011	88'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 10pm
Malaysia	Shuttle Life	Tan Seng Kiat	2017	91'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 4pm
New Zealand	One Thousand Ropes	Tusi Tamasese	2017	98'	VOSE	CaixaForum	Friday the 2nd, 8pm
	*The Great Buddha +	Huang Hsin-yao	2017	102'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 8pm

Discoveries Section By Cathay Pacific							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Australia	That's Not Me	Gregory Erdstein	2017	85'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 10.10pm
Bangladesh	Kaler Putul	Aka Reza Ghalib	2017	125'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 11pm
Hong Kong	29 + 1	Kaaren Pang	2017	111'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 4pm
Hong Kong	Namiya	Han Jie	2017	110'	VOSC	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 8.10pm
India	Lipstick Under My Burkha	Alankrita Shrivastava	2017	132'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 2nd, 6pm
India	Nobleman	Temilun Erdenebileg	2017	108'	VOSE	MhiC	Saturday the 17th, 12am
Iran	Forty Baldies	Sadegh Sadegh Daghighi	2017	86'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 2nd, 4pm
Iran	High Noon Story	Mohammad Hossein Mahdavian	2017	110'	VOSE	Caixa Forum	Thursday the 1st, 6pm
Iran	Lina	Ramin Rasouli	2017	88'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 7th, 4pm
Japan	You Are The Sea	Tomoko Takahashi	2016	64'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 4pm
Kazakhstan	Oasis	Begars Elubai	2017	85'	VOSE	Cinemes Girona	Monday the 5th, 6pm
Korea	The First Lap	Kim Dae-hwan	2017	102'	VOSC	Cinemes Girona	Saturday the 3rd, 8pm
Macau	Love Is Colder Than Death	Fei Ho	2017	87'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 8pm
Malaysia	In My Heart	Teddy Chin	2018	90'	VOSE	Cinemes Girona	Tuesday the 6th, 6pm
New Zealand	Feeling Lucky	Devesh Pratap	2016	144'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 3.30pm
New Zealand	Waru	Ainsley Gardiner	2017	78'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 5.30pm
Philippines	Women Of Weeping River	Sheron R. Dayoc	2016	115'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 11am
Thailand	Sad Beauty	Bongkod Khongmalai	2018	92'	VOSC	Cinemes Girona	Saturday the 3rd, 4pm

NETPAC Section							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Bangladesh	No Bed Of Roses	Mostofa Sarwar Farooki	2017	86'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 7th, 6pm
Combdodia	Mind Cage	Amit Dubey	2016	83'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 4pm
Combdodia	Rachana	Sang Chanvisal	2018	110'	VOSE	Caixa Forum	Thursday the 8th, 4pm
India	Ajji	Devashish Makija	2017	144'	VOSE	Cinemes Girona	Wednesday the 7th, 10pm
India	A Suitable Girl	Khurana and Mundhra	2017	90'	VOSE	Caixa Forum	Saturday the 10th, 8.30pm
India	Kuchh Bheege Alfaaz	Onir	2017	100'	VOSE	Cinemes Girona	Tuesday the 6th, 4pm
India	Tharamani	Ram	2017	150'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 10pm
Indonesia	Balada Bala Sinema	Yuda Kurniawan	2017	118'	VOSE	Caixa Forum	Friday the 2nd, 4pm
Iran	Leaf Of Life	Ebrahim Mokhtari	2017	86'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 10am
Korea	A Tiger In Winter	Lee Kwang-kuk	2017	101'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 9pm
Kyrgyzstan	Night Accident	Temir Birnazarov	2017	90'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 12am
Malaysia	Aqerat	Edmund Yeo	2017	102'	VOSC	Cinemes Girona	Friday the 9th, 4pm
Pakistan	Rahm (Mercy)	Ahmed Jamal	2016	104'	VOSE	Caixa Forum	Friday the 2nd, 6pm
Philippines	Nervous Translation	Shireen Seno	2018	90'	VOSE	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 7pm
Tajikistan	Narrow	Mujiddin Muzafari	2018	105'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 12am
Thailand	Fathers	Nattawut Poonpinya	2017	95'	VOSE	MhiC	Saturday the 10th, 12am
Thailand	Mailla: The Farewall Flower	Anucha Booyawatana	2017	94'	VOSC	Cinemes Girona	Friday the 9th, 6pm
Vietnam	Here Comes The Sun	Do Nam	2018	90'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 10pm

Special Section							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Australia	Mrs. Mccutcheon (short film)	John Sheedy	2017	16'29"	VOSI	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 10pm
Bangladesh	Bhuban Majhj	Fakhrul Arefeen Khan	2017	114'	VOSC	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 4pm
Bhutan	Home Alone (short film)	Loday Chopel	2014	9'14"	VOSI	MhiC	Saturday the 10th, 10am
Bhutan	The Next Guardian	Arun Bhattarai, Dorotyya	2017	75'	VOSI	MhiC	Saturday the 10th, 10am
Cambodia	Dinner				VOSI	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 4pm
Cambodia	Jail Break	Jimmy Henderson	2017	92'	VOSC	Cinemes Girona	Monday the 5th, 8pm
China	Animal World	Lam Can Zhao	2018	70'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 11pm
China	El Hilo Rojo (short film)	Xiaoimei Espiro	2017	18'20"	VOSI	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 10pm
China	Meiying Mg-01 (short film)	Adrià Guixens	2017	13'25"	VOSI	Cinemes Girona	Friday the 9th, 8pm
Indonesia	Nay	Djenar Maesa Ayu	2015	80'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 11th, 10am
Iran	Azar	Mohammad Hamzei	2017	85'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 3rd, 10pm
Japan	Detective Conan: El Caso Zero	Yuzuru Tachikawa	2018	115'	Spanish	Cinemes Girona	Sunday the 4th, 6pm
Japan	Inland Sea	Soda Kazuhiro	2018	122'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 2nd, 8.20pm
Japan	Maquia, Una Historia de Amor Inmortal	Mari Okada	2018	115'	Spanish	Cinemes Girona	Saturday the 3rd, 6pm
Korea	White Rabbit	Daryl Wein	2018	71'	VOSE	Caixa Forum	Thursday the 1st, 8pm
Kyrgyzstan	In Love With Cinema (short film)	Askar Nurakun	2017	10'05"	VOSI	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 6pm
Kyrgyzstan	Little Manashy (short film)	Farida Seitalieva	2017	15'56"	VOSI	MhiC	Saturday the 17th, 10am
Kyrgyzstan	The Drop (short film)	Elnura Tashbaeva		20'45"	VOSI	MhiC	Saturday the 17th, 10am
Mongolia	Hero Mongolian (short film)	Temilun Erdenebileg	2017	32'	VOSI	MhiC	Saturday the 17th, 10am
Pakistan	Signature Move	Jennifer Reeder	2017	80'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 9th, 10.30pm
Philippines	Purgatoryo	Roderick Cabrido	2016	85'	VOSE	Cinemes Girona	Friday the 2nd, 22.30pm
Singapore Indonesia	Hush	Djenar Maesa Ayu, Kan Lumé	2016	70'	VOSC	Cinemes Girona	Thursday the 8th, 5.30pm
Tajikistan	Clash (short film)	Firdays Ninu	2018	29'29"	VOSI	Cinemes Girona	Saturday the 10th, 12pm
Thailand	By The Time It Gets Dark	Anchoa Suwichakornpong	2016	105'	VOSE	Cinemes Girona	Sunday the 4th, 8pm

Retrospective Hirokazu Kore-Eda							
Country	Title	Director	Year	Duration	Language	Venue	Day and Time
Japan	Air Doll	Hirokazu Kore-Eda	2009	125'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 15th of December, 8pm
Japan	De Tal Palo, Tal Hijo	Hirokazu Kore-Eda	2013	130'	VOSE	Catalunya	Tuesday the 20th of November, 6:30pm
Japan	Después de la Tormenta	Hirokazu Kore-Eda	2016	117'	VOSE	Filmoteca de Catalunya	Friday the 23rd of November, 7pm
Japan	El Tercer Asesinato	Hirokazu Kore-Eda	2017	125'	VOSE	Filmoteca de Catalunya	Saturday the 10th of November, 6:30pm
Japan	I Wish	Hirokazu Kore-Eda	2007	127'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 1st of December, 8pm
Japan	Nadie Sabe	Hirokazu Kore-Eda	2004	127'	VOSE	Filmoteca de Catalunya	Thursday the 22nd of November, 6:30pm
Japan	Nuestra Hermana Pequeña	Hirokazu Kore-Eda	2016	128'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 22nd of December, 8pm
Japan	Shoplifters	Hirokazu Kore-Eda	2018	121'	VOSE	Filmoteca de Catalunya	Friday the 9th of November, 7:30pm
Japan	Still Walking	Hirokazu Kore-Eda	2008	114'	VOSE	Cinemes Girona	Saturday the 8th of December, 8pm

VOSE	ORIGINAL VERSION WITH SPANISH SUBTITLES	VOSC	ORIGINAL VERSION WITH CATALAN SUBTITLES
VOSI	ORIGINAL VERSION WITH ENGLISH SUBTITLES		

* "ASIAN CINERAMA" gathers seven films from 2017 and 2018, OUT OF COMPETITION. This section has been financially sponsored by Hong Kong SAR Governmet , Create HK.

Venues
Cinemes Girona C/ Girona 175
Filmoteca de Catalunya Plaça Salvador Seguí, 1-9
CaixaFórum Barcelona Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8
Museu d'història de la Immigració de Catalunya (MhiC) Carretera de Mataró, 124

CINEMES GIRONA

**Fes-te soci i
paga sempre**

5,50€

**i el teu acompanyant
també.**

**preu del
carnet
3€**

C/ Girona 175, BARCELONA
www.cinemesgirona.cat

ASIAN FILM AWARDS
ACADEMY

CREATEHK

電影發展基金
Film Development Fund

HONG KONG ECONOMIC AND TRADE OFFICE
Brussels

Descubre la nueva clase Economy en el A350-1000 de Cathay Pacific

A partir del 28 de octubre*, asientos rediseñados, más espacio de almacenaje, entretenimiento a bordo de alta definición y conexión Wifi durante el vuelo.

Hong Kong más cerca que nunca con los vuelos directos desde Madrid y Barcelona y conexión a más de 180 destinos en China, Japón, Sudeste Asiático, Australia y Nueva Zelanda.

Disfruta de nuestro galardonado servicio abordo y de la calidez de la hospitalidad asiática.

www.cathaypacific.com/es

Life Well Travelled

*En la ruta Madrid - Hong Kong

DOS
TERCERAS
PARTES DE
TU CUERPO
SON AGUA.
SI EL RESTO
ES CINE,
ESTE ES TU
FESTIVAL.

663 millones de personas no tienen acceso a agua potable.
2400 millones de personas no disponen de saneamiento básico.

Cada proyecto en el que trabaja la **Fundación We are Water** está formado por historias que nos hablan de superación, de sufrimiento y de esperanza. Son historias vivas y nos gusta poder compartirlas.

El cine es el mejor medio para transmitir mensajes de forma directa. Con las historias que contamos queremos concienciar y emocionar.

El **We Art Water Film Festival** es un concurso de cortometrajes en el que autores de todo el mundo pueden aportar su particular visión del problema del agua y el saneamiento.

weartwater4
FILM FESTIVAL
2017 / 18

Para saber más:
www.weartwaterfestival.org

//// La fotografía es verdad. Y el cine es una verdad 24 veces por segundo.////

we are water
Foundation

Supported by:
Roca
ROCA LOVES THE PLANET

 UNRIC United Nations Regional Information Centre for Western Europe

betevé

el aniversari **40**

 el Periódico

40 anys al teu costat

Aquest any estem de celebració.
Fem 40 anys del llançament
d'El Periódico de Catalunya.
40 anys de notícies i actualitat.
40 anys amb tu.

ràdio 4
rne

Catalunya Film Festivals

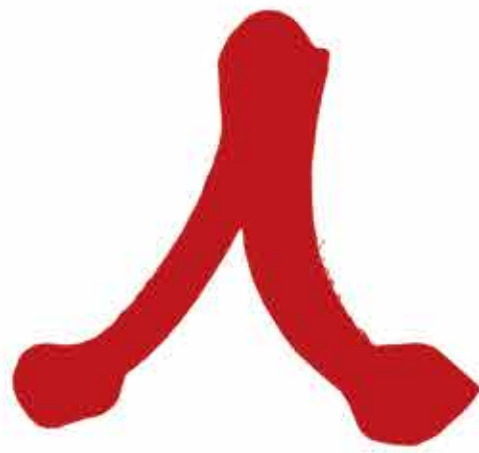
Molt per veure
Molt per viure

Catalunya
Film Festivals

www.catalunyafilmfestivals.com

**A s i a n
F i l m
F e s t i v a l .
B a r c e l o n a**

CASA ASIA

31 oct – 11 nov 2018

Cinemes Girona | Filmoteca de Catalunya | CaixaForum